

புதிய அனநாபகம்

ஜூன் 2017
ரூ. 15.00

கொம்பில் சக்கல்
பாச்சக் கோமாளி

சகரான்பூர்: பல்லிளிக்கிறது ஆதித்யநாத்தின் தாக்கூர் சாதிவெறி!

யோகி ஆதித்யநாத் நல்லவர், வல்லவர், திறமைசாலி என்று பிட்டப் கொடுக்கிறது நம்மூர் ஆதித்தனார் பத்திரிகையான தினத்தந்தி. அங்கே, ஆதித்யநாத்தின் முகமூடியைக் கிழிக்கிறது தலித் மக்களின் போராட்டம்.

சகரான்பூர் எரிகிறது. மதவெறியைத் தூண்டும் பேச்சுக்குப் புகழ் பெற்ற முதலமைச்சர் யோகி ஆதித்யநாத், “வெறியூட்டும் பேச்சுக்குப் பலி யாகாதீர்கள்” என்று தொலைக்காட்சியில் வேண்டுகோள் விடவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார். 144 தடை உத்தரவு, இணைய சேவைகள் முடக்கம், எஸ்.எம்.எஸ். சேவைகள் முடக்கம், மாவட்ட ஆட்சியர் மாற்றம், சீனியர் போலீசு சூப்பிரெண்டு மாற்றம், டி.ஐ.ஐ. மாற்றம் - இவையெல்லாம் வரலாறு காணாத தனிப்பெரும்பான்மை பெற்று பா.ஜ.க. ஆட்சி அமைத்த உ.பி. மாநிலத்திலிருந்து வந்த செய்திகள்.

சகரான்பூர், மேற்கு உ.பி.யில் உள்ள மாவட்டம். இந்த மேற்கு உ.பி.யில் முசாபர் நகரில்தான் இசுலாமியர்களுக்கு எதிராக மத வன்முறையைத் தூண்டி, நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் அதிக இடங்களைக் கைப்பற்றியது மோடி அமிதஷா கூட்டணி.

இந்த ஏப்ரல் மாதம் அம்பேத்கர் ஜெயந்தியையொட்டி தலித் முஸ்லிம் மோதலை உருவாக்க இதே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த “சதாக் துத்லி” என்ற ஊரில் பா.ஜ.க. முயன்றது. முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான தாக்குதலும் நடந்தது. இதனையொட்டி ஏற்பட்ட பதற்றநிலை காரணமாக பா.ஜ.க.-வின் பேரணிக்கு அனுமதி மறுத்தார் மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளர் லவ் குமார். உடனே, அவரது வீட்டை பா.ஜ.க. எம்.பி. ராகவ் லகன்பால் சர்மா தலைமையிலான கும்பல் தாக்கியது. அனுமதி மறுத்த போலீசு அதிகாரியை வேறு ஊருக்குத் தூக்கி அடித்தார் யோகி ஆதித்யநாத்.

நண்டு கொழுத்தால் வளையில் தங்காதல்லவா? முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் தொடுத்த இந்துத்துவ கும்பலின் ஆதிக்க சாதி புத்தி, அடுத்த

படியாக தலித் மக்களுக்கு எதிராகத் திரும்பியது. இதே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஷப்பிர்பூர் கிராமத்தில் தலித் மக்கள் வழிபடுகின்ற ரவி தாஸ் கோயிலில், அம்பேத்கரின் சிலையை நிறுவுவதற்கு அம்பேத்கர் ஜெயந்தியன்று அவர்கள் திட்டமிட்டபோது, தாக்கூர் சாதி வெறியர்கள் அதனைத் தடுத்தனர். தலித் மக்கள் மீது தாக்குதலும் தொடுத்தனர். யோகி ஆதித்யநாத் தாக்கூர் சாதி என்பது இவர்களுடைய சாதித்திமிருக்கு இன்னொரு காரணம்.

டில்லியிலிருந்து சுமார் 150 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ள சகரான்பூர், கிழக்கு உ.பி.யைப் போன்ற பின்தங்கிய பகுதியல்ல. நகரமயமாக்கம் உள்ளிட்ட பல காரணங்களினால், தலித் மக்களின் எதிர்ப்புக்கு முக்கியமான மையம் இந்த மாவட்டம்.

மாயாவதியின் அரசியல் செல்வாக்கிற்கு அடித்தளமாக இருந்த மாவட்டமும் இதுதான். ஆனால், 2012 தேர்தலில் இம்மாவட்டத்தின் 7 சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் நான்கைக் கைப்பற்றிய மாயாவதியால் கடந்த தேர்தலில் ஒரு தொகுதியைக்கூடப் பெற முடியவில்லை. பிழைப்புவாத, ஊழல், ஆடம்பர அரசியல் காரணமாகத் தலித் மக்கள் மத்தியிலேயே மாயாவதியின் செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கிவிட்டது.

இதன் விளைவாக சந்திரசேகர் ஆசாத் ராவணன் என்ற இளம் வழக்கறிஞரின் தலைமையில் பீம் ஆர்மி என்ற அமைப்பு உருவாகியிருக்கிறது. சகரான்பூர் தாக்குதலுக்கு

சகரான்பூரில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது தாக்கூர் சாதிவெறியர்கள் நடத்திய தாக்குதலையடுத்து நடந்த மோதலில் படுகாயமடைந்தவர்கள்.

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்

விவசாய நெருக்கடிக்குத் தீர்வு உழவனின் அதிகாரமே!

**புதிய
ஜனநாயகம்**

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

**தொகுதி: 32 இதழ்: 8
ஜூன் 2017**

தனி இதழ்: ரூ. 15.00
ஆண்டு சந்தா: ரூ.180.00

வடிவமைப்பு : மு.துரை

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண் : 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthijananayagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

கடன் தள்ளுபடி கோரித் தமிழக விவசாயிகள் டெல்லியில் நடத்திய போராட்டத் தைத் தொடர்ந்து, மகாராஷ்டிரா மற்றும் ம.பி. மாநில விவசாயிகள் அதே கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராட்டத்தில் இறங்கியுள்ளனர். ஆட்சியாளர்களிடம் மனு கொடுப்பது, உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்ற வழமையான போராட்டங்களுக்குப் பதிலாக, விவசாய விளைபொருட்களைச் சந்தைக்கு அனுப்புவதை நிறுத்தி, ஆட்சியாளர்களுக்கு நெருக்கடியைக் கொடுக்கக்கூடிய போராட்டத்தைக் கையிலெடுத்துள்ளனர், மகாராஷ்டிர மாநில விவசாயிகள். துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஐந்து விவசாயிகள் கொல்லப்பட்ட பிறகும் கூட, ம.பி. மாநில விவசாயிகள் போராட்டம் தணிந்துவிடவில்லை. சாலைத் தடையரண்களை ஏற்படுத்திப் போக்குவரத்தை முடக்குவது, மாவட்ட ஆட்சியரை முற்றுக்கையிடுவது என அம்மாநில விவசாயிகளின் போராட்டம் தீவிரமடைந்திருக்கிறது. ஓரிரு மாநிலங்களில் நடைபெற்று வரும் விவசாயிகளின் போராட்டம் நாடு தழுவிய அளவில் வெடித்துவிடுமோ என மத்திய, மாநில ஆட்சியாளர்கள் கதிகலங்கிப்போய் நிற்கின்றனர்.

கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பொதுத்துறை வங்கிகளில் வாங்கி ஏப்பம் விட்ட கடன்களை யெல்லாம் வாராக் கடனாக எழுதித் தள்ளுபடி செய்வதற்குக் கிஞ்சித்தும் தயங்காத இந்து மத வெறிக் கும்பல், கடன் தள்ளுபடிக்க கோரிக்கைக்காகப் போராடும் விவசாயிகளைச் சுட்டுப் பொசுக்குகிறது. விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்தால் நாட்டில் பணவீக்கம் - அதாவது விலைவாசி உயர்ந்துவிடும் எனப் பூச்சாண்டி காட்டி, விவசாயிகளின் கோரிக்கையை உதாசீனப்படுத்தி, அவமதிக்கிறது. மோடிக்கு அடிமைப் பத்திரம் எழுதித் கொடுத்துவிட்டு ஆட்சி நடத்திவரும் அ.தி.மு.க. கும்பலோ, விவசாயிகள் அனைவரின் கடன்களையும் தள்ளுபடி செய்ய முடியாது எனத் திமிரோடு அறிவிக்கிறது.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சிறு, குறு விவசாயிகள் கூட்டுறவு வங்கிகளிலும், சொசைட்டிகளிலும் மார்ச் 31, 2016 முடிய வாங்கியிருக்கும் பயிர்க் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதாக அறிவித்திருந்தது, தமிழக அரசு. இந்த ஆணை குளறுபடிகள் நிறைந்திருப்பதாகவும் விவசாயிகளிடையே பாகுபாடு காட்டுகிறதென்றும் கூறித் தொடரப்பட்ட வழக்கில், “வறட்சியும், விவசாயிகளின் துர்மரணங்களும் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் எவ்விதப் பாகுபாடுமின்றி, அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் கூட்டுறவு வங்கிக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்” என மதுரை உயர் நீதிமன்றக் கிளை உத்தரவிட்டது.

“உயர் நீதிமன்றத்தின் இந்த உத்தரவு அரசின் கொள்கை முடிவில் தலையிடுகிறது” என வாதிட்டு, உயர்நீதி மன்ற உத்தரவை ரத்து செய்யக் கோரி உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்திருக்கிறது, தமிழக அரசு. தமிழக மாணவர்களுக்கு எதிரான நீட் தேர்வைத் திணித்த நீதிமன்ற உத்தரவை மறுபேச்சில்லாமல் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள அ.தி.மு.க. அரசு, விவசாயிகளின் கடன் தள்ளுபடி விவகாரத்தில் கொள்கையைக் கைவிட முடியாது எனக் கூறி, மல்லுக்கட்டுகிறது.

அ.தி.மு.க. அரசு தமிழக விவசாயிகளுக்கு இழைத்துவரும் துரோகம் இதோடு நின்று விடவில்லை. “தமிழகத்தில் வெறும் 80 விவசாயிகள்தான் அகால மரணமடைந்திருப்பதாகவும், அவர்களும் கூட வயது முதிர்வு, நோய் காரணமாகத்தான் இறந்து போனதாக” உச்ச நீதிமன்றத்தில் பச்சையாகப் புளுகியிருக்கிறது.

ஹைட்ரோ கார்பன் திட்டத்திற்கு எதிராக நெடுவாசல் பகுதியில் நடந்துவரும் போராட்டத்தை உதாசீனப்படுத்திவிட்டு, விவசாய நிலங்களைத் தனியார் நிறுவனத்திற்குக் குத்தகை அளிக்கும் நடைமுறைகளை மிக இரகசியமாகச் செய்துவருகிறது.

தஞ்சை-திருவிடைமருதூர் வட்டத்தில் இருக்கும் கதிராமங்கலம் கிராமத்தில் ஓ.என். ஜி.சி. நிறுவனம் தனது எரிவாயுக் குழாய்களை எவ்விதத் தடையுமின்றிப் பதிப்பதற்காக,

நூற்றுக்கணக்கான போலீசை இறக்கி அக்கிராமத்தை முற்றுக்கையிட்டு, அக்கிராம மக்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே வரமுடியாமல் வீட்டுச் சிறையில் அடைத்து, ஐந்தாம் படையாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது.

“காவேரிப் படுகையை வேளாண் மண்டலமாக அறிவிக்க வேண்டும்” எனத் தமிழக விவசாயிகளும் மக்களும் கோரி வரும் வேளையில், அந்நெற்களஞ்சியத்தை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் இலாப வேட்டைக்காடாக மாற்றுவதற்கு மோடி அரசும் அ.தி.மு.க. அரசும் கைகோர்த்துக் கொண்டு செயல்படுகின்றன.

உழவர்களின் எதிரிகள்தான் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நடப்பவையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்நிலையில் ம.பி., மகாராஷ்டிர மாநில உழவர்கள் தம்மைத்தாமே வருத்திக்கொண்டு, ஆட்சியாளர்களின் கருணையைக் கோரும் சாத்வீகமான போராட்டத்தை நடத்தாமல், ஆட்சியாளர்களை அச்சுறுத்தும் போராட்டங்களை நடத்த முன்வந்திருப்பது காலத்திற்கேற்ற நியாயமான மாற்றம்தான். எனினும், போர்க்குணமிக்க போராட்டங்களும், கடன் தள்ளுபடி போன்ற கோரிக்கைகளும் மட்டுமே தீர்வாக அமைந்துவிடாது.

சாண் ஏறினால் முழும் வழக்கும் கதையாக, இடுபொருட்களின் விலை உயர்வும், விவசாய விளைபொருட்களின் விலை வீழ்ச்சியும் சமூக முறையில் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்ந்து, விவசாயிகளைத் திரும்பத் திரும்பக் கடன் வலையில் சிக்க வைத்து, அவர்களைப் போண்டியாக்கிவருகின்றன. இவற்றின் விலைகளைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையும் அதிகாரமும் ஆட்சியாளர்கள், கார்ப்பரேட் முதலாளிகள், வர்த்தகச் சூதாடிகளின் கைகளில் இருந்துவரும்வரை, உழவர்களின் கடன் பிரச்சினை உள்ளிட்ட நெருக்கடிகள் தீர்ந்துவிடாது.

இந்த அதிகாரத்தை அவர்களிடமிருந்து பறித்து, உழவர்கள் அவற்றைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் கொண்டவர்களாக மாற வேண்டும். உழவர்களின் போராட்டங்கள் இந்த நோக்கத்தை மையப்படுத்தி நடைபெறுவதோடு, இதற்கேற்ப நாடெங்கும் உழவர்களின் அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தக்கூடிய விவசாய சங்கங்களைக் கட்டியமைத்து ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். இத்தகைய தலைகீழ் மாற்றம் மட்டுமே, விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பதாக அமையும். ●

ஐ.ஐ.டி.-யில் மாட்டிறைச்சி விழா!

மோடி அரசு வெளியிட்ட அறிவிக்கைக்கு எதிராக மாட்டிறைச்சி திருவிழாவை நடத்திய சென்னை ஐ.ஐ.டி மாணவர்கள். உள்ளே: காவி ரவுடிகளால் வெறிகொண்டு தாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி மாணவர் சூரஜ்.

ஐ.ஐ.டி சென்னை மீண்டும் அனைத்திந்திய கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அம்பேத்கர் பெரியார் வாசகர் வட்டத்தை தடை செய்ய முயன்று தோற்றது பாரதிய ஜனதா அரசு. அதன்பின் பல கூட்டங்களில் கலகம் செய்ய முயன்று தோற்றனர் ஐ.ஐ.டிக்கு உள்ளே இருக்கும் காவி படையினர்.

மே, 28 அன்று மாட்டிறைச்சியை தடுக்கும் நோக்கத்தில் மோடி அரசு வெளியிட்ட அறிவிக்கைக்கு எதிராக மாட்டிறைச்சி திருவிழாவை நடத்தினார்கள் ஐ.ஐ.டி மாணவர்கள். இதில் ஏறத்தாழ 70-க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கலந்து கொண்டதால், வெறி பிடித்துப் போன மனிஷ் குமார் சிங் என்ற காவி ரவுடிகள் கூட்டத்தின் தலைவனான ஒரு மாணவன், கலந்து கொண்ட அத்தனை பேருக்கும் தனித்தனியே கொலை மிரட்டல் விடுத்திருக்கிறான். இதன் தொடர்ச்சியாக, 30 ஆம் தேதியன்று, சூரஜ் என்ற கேரளத்தை சேர்ந்த மாணவனை மாட்டிறைச்சி விழாவில் கலந்து கொண்டதற்காக கும்பலாக சேர்ந்து கொண்டு முகத்திலேயே குறிவைத்து தாக்கியிருக்கிறான். கண்களும் முகமும் பாதிக்கப்பட்டதால் அவருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிரிமினல்களுக்கே உரிய முறையில் மனிஷ், தனது கையில் கட்டுப்போட்டுக்கொண்டு தன்னை சூரஜ் தன்னைத் தாக்கிவிட்டதாக போலீசில் புகார் கொடுத்திருக்கிறான்.

இத்தாக்குதலைக் கண்டித்து ஐ.ஐ.டி-க்கு உள்ளே மாணவர்கள் போராடியிருக்கின்றனர். பு.மா.இ.மு, ம.க.இ.க, பெரியார் தி.க, இந்திய மாணவர் சங்கம் உள்ளிட்ட அமைப்புகள் ஐ.ஐ.டி வாயிலில் போராட்டம் நடத்தின. பாஜக, அதிமுக தவிர அனைத்துக் கட்சிகளும் இதனைக் கண்டித்திருக்கின்றன. “இது இரண்டு மாணவர்களுக்கு இடையிலான மோதல்” என்ற பொய்யை ஐ.ஐ.டி நிர்வாகமும் பாரதிய ஜனதாவும் பரப்பினர். கை உடைந்ததாக மனிஷ்குமார் சொல்வது நாடகம் என்று நீரூபிக்கும் வீடியோ காட்சிகள் அடுத்த சில நாட்களில் ஊடகங்களில் வெளியாகின. தங்கள் கட்சிக்கும் மனிஷ்குக்கும் சம்மந்தமில்லை என்று தமிழிசை சவுந்தரராஜன் தப்பிக்க வேண்டியதாயிற்று.

அகலக் கொலைக்கும் இதற்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடு இல்லை. இது தமிழகம் என்ற ஒரு வேறுபாட்டைத் தவிர. ●

ஐ.டி. ஆட்குறைப்பு: கனவு கலைகிறது, நிஜம் சுடுகிறது!

வேலை கொடுப்பதல்ல, இலாபம் ஈட்டுவதே மூலதனத்தின் நோக்கம் என்பதைப் பொட்டில் அடித்தாற்போலப் புரிய வைக்கிறது, ஐ.டி. துறையில் நடந்துவரும் மாற்றங்கள்.

பூனாவில் காக்னிசன்ட் நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் ஸ்வப்னா போஸ்லே-யின் வேலை பறிக்கப்பட்ட போது, அவர் அப்போது தான் தனது 3 வயது குழந்தையை ஒரு மேட்டுக்குடி மழலையர் பள்ளியில் சேர்த்திருந்தார். மாதந்தோறும் குடும்பத்தின் இரண்டு படுக்கையறை வீட்டுக்கான கடன் தவணையை கட்டும் பொறுப்பும் அவருக்கு இருந்தது. இன்னொரு வேலை தேடுவதற்கு அவகாசம் தருமாறு அவர் கெஞ்சியும் அது மறுக்கப்பட்டு, இரண்டு மாத அவகாசத்தில் அவரது வேலை பறிபோனது.

சென்னை விப்ரோவில் வேலை செய்து வந்த பார்வதி சுப்பிரமணியனின் (பெயர் மாற்றப்பட்டது) நிலைமையும் கிட்டத்தட்ட இதே போலத்தான். புதிய புராஜக்டில் சேர்ப்பதற்கு நிறுவன கணினி அனுமதிக்காத நிலையில், ஒரு முக்கியமான இன்டர்வியூ என்று அழைத்து பேசிய எச்.ஆர். அதிகாரிகள், இனிமேல் அவருக்கு விப்ரோவில் இடம் இல்லை என்று அறிவித்தார்கள். “இரண்டு பசங்க ஸ்கூல் படிக்கிறாங்க. அவங்க ஸ்கூல் ஃபீஸ் கட்டணும், மத்த பொறுப்புகளும் இருக்கு. என் குடும்பம் இந்த சம்பளத்தை நம்பித்தான் இருக்கு. இந்த வேலை போனா வாழ்க்கையே பிரச்சனையாகி விடும்” என்று கெஞ்சியிருக்கிறார், பார்வதி. அங்கும் கருணை கசியவில்லை; ஒரு எந்திர மனிதனின் இரக்கமற்ற தன்மையோடு ஆட்குறைப்பு அமல்படுத்தப்பட்டது.

நாடு முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான ஐ.டி. ஊழியர்கள் இந்திலையை எதிர்கொள்கிறார்கள். பெங்களூரு “மின்ட்” என்ற பத்தி

ஐ.டி. துறையில் திணிக்கப்படும் கட்டாய வேலையிழப்பைக் கண்டித்து புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணி-ஐ.டி. ஊழியர் பிரிவு சென்னை-சோழிங்கநல்லூரில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

ரிகை நடத்திய ஆய்வில் இன்ஃபோசிஸ், விப்ரோ, எச்.சி.எல்., டெக் மகிந்த்ரா, காக்னிசன்ட், கேப்ஜெமினி, டி.எக்ஸ்.சி. ஆகிய 7 முன்னணி ஐ.டி. நிறுவனங்கள் இந்த ஆண்டு 56,000 ஊழியர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பத் திட்டமிட்டுள்ளன என்று தெரிய வந்தது. ஹெட் ஹண்டர்ஸ் (Head Hunters) என்ற வேலைக்கு ஆள் அமர்த்தும் நிறுவனம், ஐ.டி. துறையில் அடுத்த 3 ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2 இலட்சம் பேர் வேலை இழப்பார்கள் என்று கணித்துள்ளது. இவ்வாறாக, 40 இலட்சம் ஊழியர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி, அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டி, இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் என்ஜினாகக் கருதப்பட்ட இந்திய ஐ.டி. துறை பனிப்பாறையில் மோதி, மூழ்கிப் போகும் அபாயத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

25 வயது இளைஞர்களும், 40 வயது ‘முதியவர்களும் தமது கனவு மயக்கத்திலிருந்து முரட்டுத்தனமாக எழுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். “என் வேலை, என் உழைப்பு, என் அப்ரைசல்” என்று இருந்தால், “என் சம்பாத்தியம், என் குடும்பம், என் எதிர்காலம்” என்று மேலே மேலே பறக்கலாம் என வாக்களிக்கப்பட்ட சொர்க்கத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஹைதராபாத்-விப்ரோவில் வேலை செய்யும் நாகேஸ்வர் ரெட்டிக்கு (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது) 15 ஆண்டு கால பணி வாழ்க்கைக்குப் பிறகு, “திறம் படப் பணியாற்றாதவர்” (under performer) என்று முத்திரை குத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் அவரைப் பணி விலகல் கடிதம் கொடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். “குறிப்பான காரணம் எதுவும் இல்லை, நிர்வாகம் செலவுகளைக் குறைக்க போட்ட திட்டத்தில் உங்கள் பெயரும் சேர்ந்திருக்கிறது” என்றிருக்கிறார் அவரது மேலாளர்.

“ஐ.டி. துறை நண்பா, உனக்கு ரோசம் வேணும்டா!” என்று வினவு தளத்தில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய போது, “ரோசம் எல்லாம் வேண்டாம், ரொக்கம்

போதும்” என்று பணிப் பாதுகாப்பு, தொழிற்சங்க உரிமை ஆகியவற்றை அலட்சியப்படுத்தினார்கள் பல ஐ.டி. ஊழியர்கள். இன்று தொழில் தகராறு சட்டம் 1947-இன் ஷரத்துகளைத் தேடித் தேடிப் படிக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கம் அமைப்பதற்கு என்ன விதிமுறை என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறார்கள். “அவமானப்படுத்தி விட்டார்கள்” என்று கொதிக்கிறார், ஒருவர்; “இத்தனை ஆண்டுகள் வேலை வாங்கிய பிறகு, திடீரென்று நான் திறமை இல்லாதவன் என்று கண்டு பிடித்தீர்களா?” என்று பொங்குகிறார், இன்னொருவர்.

பழைய ஊழியர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, அடிமாட்டு விலையில் ஒப்பந்த ஊழியர்களாகப் புதிய பட்டதாரிகளை அமர்த்திக் கொள்கின்றன ஐ.டி. நிறுவனங்கள். மற்ற தொழில்துறைகளில் நடப்பதைப் போல, சம்பளமே இல்லாமலோ அல்லது மிகக் குறைந்த உதவித்

சத்துக்கும் குறைவான வேலைவாய்ப்புகளை மொய்க்கிறார்கள்.

பொறியியல் அல்லாத பட்டதாரிகளையும் சேர்த்து ஆண்டுக்கு 60 இலட்சம் பேர் இந்திய உழைப்புச் சந்தையில் சேர்கிறார்கள். இந்த உபரி பட்டாளத்தைப் பயன்படுத்தி அதிக சம்பளம் வாங்கும்

“ஆட்குறைப்பே இல்லையே, ஒரு சில திறமை இல்லாதவர்கள் வெளியேறுகிறார்கள். இது வழக்கமான நடப்பதுதான்” என்று ஐ.டி. நிறுவனங்களும், அவர்களது கூட்டமைப்பான நால்காமும் எழுதிக் கொடுத்ததை வாசிக்கிறார் மோடியின் ஐ.டி. துறை அமைச்சர் ரவிசங்கர் பிரசாத். “சங்கராச்சாரி கொல்லவில்லை என்றால், சங்கரராமனைக் கொன்றது யார்?” என்று கலங்கும் பக்தகோடிகளைப் போல, “ஆட்குறைப்பே நடக்கவில்லை என்றால், இவ்வளவு பேர் எப்படி வேலை இழந்தார்கள்?” எனக் குழம்புகிறார்கள், ஐ.டி. ஊழியர்கள்.

இதுநாள் வரை இலட்சக்கணக்கான ஊழியர்கள் தமது அறிவுத்திறன் கொண்டு செய்த பணிகளில் பலவற்றை எந்திரம் உள்வாங்கிக் கொண்டுள்ளது. பணிகளைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் பார்க்கின்ற ஆற்றலையும் கணினி தொழில்நுட்பம் பெற்றுவருவதால், கணினிகளை இயக்குவதற்குத் தனியே ஊழியர்கள் தேவையில்லை என்ற நிலை உருவாகி வருகிறது.

இதற்கெல்லாம் காரணம் ஆட்டோமேஷன், “அமெரிக்க வேலைவாய்ப்பு அமெரிக்கர்களுக்கே” என அமெரிக்க அதிபர் டிரம்ப் முழங்குவது, எச்-1பி விசா நடைமுறைகளை இறுக்கமாக்கியது என்று சொல்கின்றனர் முதலாளித்துவ அறிஞர்கள். ஆனால், ஆட்டோமேஷனுக்கும், அமெரிக்க அரசியலுக்கும் அடிக்கொள்ளியாக இருந்து இயக்குவது நிதி மூலதன இரத்தக் காட்டேறியின் அடங்காத இலாப வேட்கை.

ஐ.டி. துறை களவில், “1990-களுக்குப் பிந்தைய ‘வளர்ச்சி’ வண்டியில் நமக்குத்தான் இடம் கிடைக்கவில்லை. நமது பிள்ளைகளாவது படித்துக் கை நிறைய சம்பளம், ஏ.சி. அலுவலக வேலை, அமெரிக்கப் பயணம் என முன்னேறி விட வேண்டும்” என்று சொத்தை விற்று, கடன் வாங்கி பொறியியல் படிக்க வைத்த உழைக்கும் வர்க்கப் பெற்றோர் கதிகலங்கி நிற்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு 12 இலட்சம் பேர் என்ற வீதத்தில் வெளிவரும் பொறியியல் பட்டதாரிகள், ஐ.டி. நிறுவனங்கள் உருவாக்கும் 1.5 இலட்சம்

உதாரணமாக, 2016-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1500 கோடி டாலர் கொடுத்து 4% காக்கிசன்ட் பங்குகளை வாங்கிய எலியட் மேனேஜ்மென்ட் என்ற நிதி மூலதன நிறுவனம் காக்கிசன்டின் இலாப வீதம் போதாது என்று கண்டிப்புக் காட்டியிருக்கிறது. மொத்த இலாபத்தை 18.5%-லிருந்து 21% ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்று எலியட்-உடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறது காக்கிசன்ட்.

நேற்று வந்த எலியட்டின் உத்தரவு, 15 ஆண்டுகளாக உழைத்த ஊழியரின் நலனை வென்று விட்டது. அதன் படி ஆட்குறைப்பு, தலை வெட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதிக சம்பளம் வாங்கிய அமெரிக்க ஊழியர்களைத் தூக்கி விட்டு அந்த வேலைக்கு இந்திய ஊழியர்களை அமர்த்தி இலாபம் சம்பாதித்த முதலாளிகள், இன்றைக்கு இந்திய ஊழியர்களைத் தூக்கி விட்டு, அதைவிடக் குறைந்த செலவில் வேலையை செய்து வாங்க எந்திரங்களைப் பயன்படுத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். “எந்திரங்களுக்குத் தூக்கம் வராது, அரட்டை அடிக்காது, தம் அடிக்க நடுநடுவே வெளியில் போகாது, மகப்பேறு விடுப்பு எடுக்காது, நிர்வாகத்துடன் வாதம் புரியாது” என்று பல ஆதாயங்கள் இருக்கின்றன.

மனிதர்கள் செய்யும் வேலையை எந்திரங்களால் செய்விக்க முடியாத இடத்தில் மட்டும்தான் மனிதர்களுக்கு இடம் என்பது முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் விதி. வேலை செய்வதற்கான திறமையும், விருப்பமும் இருந்தும் இலாபம் ஈட்டுவதற்குத் தேவைப்

படாத காரணத்தினால் ஊழியர்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யப்படுகிறார்கள்.

அப்படி மனிதர்களின் இடத்தில் எந்திரங்களை அமர்த்திக் கொண்டே போவதால், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களையும் சேவைகளையும் நுகர்வதற்கு ஆளில்லாமல் சந்தை சுருங்குகிறது. இந்த முரண்பாடு தேற்றுவிக்கும் நெருக்கடி

முற்றிப்போய் மீளமுடியாத சிக்கலில் சிக்கியிருக்கிறது முதலாளித்துவம். நானோ தொழில்நுட்பம், கிளவுட் தொழில்நுட்பம், செயற்கை அறிவு தொழில்நுட்பம், விண்வெளிப் பயணம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, சூரிய எரிசக்தி தொழில்நுட்பம் இவற்றின் மூலம் புதிய வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்படும் என்று தனக்குத் தானே தைரியம் சொல்லிக் கொள்கிறது.

ஆனால், வேலை கொடுப்பதல்ல; இலாபம் ஈட்டுவதே மூலதனத்தின் நோக்கம். இந்நிலையில் “என் வேலை, என் வாழ்க்கை” என்று சிந்திப்பதில்லாது, “நம் வேலை, நம் வாழ்க்கை” என்று சிந்திப்பதும், “நம் மக்கள், நம் நாடு” என்று அனைத்துத் தரப்பு உழைக்கும் மக்களின் போராட்டத்தில் தங்களை இணைத்துக் கொள்வதும் தவிர்க்க முடியாதது என்பதை ஐ.டி. துறை ஊழியர்கள் உணரவேண்டும்.

● சாக்கியன்

நெருக்கடி தற்காலிகமானதா?

இந்த நெருக்கடி தற்காலிகமானதா அல்லது திரும்பிப் போகமுடியாத மாற்றமா என்பதுதான் கேள்வி.

இந்திய ஐ.டி. நிறுவனங்கள் மேற்கத்திய நிறுவனங்களுக்கான கணினி உள்கட்டமைப்பு பணிகளை, அயல்பணி சேவை மூலம் செய்து வருகின்றன. அத்தகைய பணிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்குத் தேவையான நிறுவனக் கட்டுமானங்களை இங்கே உருவாக்கி, மேற்கத்திய ஊழியர்களைவிடக் குறைந்த சம்பளத்தில் ஆள் அமர்த்துவதன் மூலம் இலாபமீட்டுகின்றன.

இந்நிலையில் 2008 பொருளாதார நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து வாடிக்கையாளர்களின் செலவுக் குறைப்பு நடவடிக்கைகள், சேவை நிறுவனங்களுக்கிடையேயான கழுத்தறுப்பு போட்டி, அரசியல் மாற்றங்கள், இவற்றோடு தொழில்நுட்ப மாற்றங்களும் இணைந்து ஐ.டி. நிறுவனங்கள் அனுபவித்து வந்த அத்த வளர்ச்சிக்கும், பெருவீத இலாபமீட்டலுக்கும் முடிவு கட்டியிருக்கின்றன.

காசிகத் கோப்புகள், அவற்றை வைப்பதற்கான அறைகள், அதனைப் பராமரிப்பதற்கான பணியாட்கள், குமாஸ்தாக்கள் என்ற பழைய அலுவலக கட்டுமான முறையை கணினிமயமாக்கம் மாற்றியமைத்தது, அன்று. இன்று, கணினித்துறைக்குள்ளேயே நிகழ்ந்துவரும் கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங் என்ற கட்டுமான மாற்றம், நிறுவனங்களின் கணினிக் கட்டமைப்பு, பராமரிப்பு சார்ந்த பணிகளைப் பெருமளவில் குறைத்துள்ளது.

அதேபோல, முன்னர் மற்ற தொழில்துறை உற்பத்தி செயல்பாடுகளைக் கணினி தொழில்நுட்பமும் கணினி ஊழியர்களும் தானியமாக்கினர் (automated). இப்போது கணினித்துறை தன்னைத்தானே தானியமாக்கிக் கொள்கிறது. மென்பொருள் சோதனை, வாடிக்கையாளர் சேவை போன்ற மனிதத் தலைமீட்டு அதிகம் தேவைப்படும் பணிகள் மென்பொருள்களால் இயங்கும்படி தானியமாக்கப்பட்டு விட்டன. மேலும் தன்னைத்தானே கண்காணித்துக் கொள்ளவும், தனக்குத்தானே பழுது நீக்கிக்கொள்ளவுமான ஆற்றலைக் கணினிகளுக்கு வழங்கும் செயற்கை அறிவு தொழில்நுட்பம் (artificial intelligence), நிரல் எழுதுதல், மென்பொருள் வடிவமைப்பு போன்ற பணிகளையும் தானியமாக்கக்கூகின்றது.

அதாவது, இதுநாளாவரை இலட்சக்கணக்கான ஊழியர்கள் தமது அறிவுத்திறன் கொண்டு செய்த பணிகளில் பலவற்றை எந்திரம் உள்வாங்கிக் கொண்டுள்ளது. பணிகளைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் பார்க்கின்ற ஆற்றலையும் கணினி தொழில்நுட்பம் பெற்றுவருவதால், கணினிகளை இயக்குவதற்கு தனியே ஊழியர்கள் தேவையில்லை என்ற நிலை உருவாகி வருகிறது.

உள் கட்டுமானங்களின் தேவையை கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங் குறைத்திருக்கிறது என்றால், ஊழியர்களின் தேவையை ஆட்டோமேசன் குறைத்து வருகிறது. இது திரும்பிப் போக முடியாத மாற்றம்.

கொம்பில் சிக்கிய பாசிச கோமாளி!

கால்நடைச் சந்தைகளை முறைப்படுவது என்ற பெயரில் மோடி அரசு அறிவித்திருக்கும் விதிகள், கோமாதாவை “இன அழிப்பு” செய்வதன் வாயிலாக, இனி வேறு யாரும் பசுக்கொலை செய்யத் தேவையில்லாத நிலையை உருவாக்கும்.

கோமாதாவைப் பாதுகாப்பது என்ற பெயரில் முஸ்லிம்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் தாக்கி வந்த பார்ப்பன பாசிஸ்டுகள் இப்போது கிறிக்கு முற்றிக் கூரைக்குக் கொள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள்.

கால்நடைச் சந்தைகளை “முறைப்படுத்தும்” விதிகள் என்ற பெயரிலான விதிகளை, மிருக வதை தடைச் சட்டத்தின் கீழ் மத்திய கூற்றுச்சூழல் அமைச்சகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. “விவசாயத்துக்குத் தேவையான கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பது, இறைச்சி உண்போருக்கு தரமான இறைச்சி கிடைக்கச் செய்வது” ஆகியவையே இந்த விதிகளின் நோக்கம் என்று மோடி அரசு கூறுகிறது. “பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையின் நோக்கம் கருப்புப் பணத்தையும் கள்ள நோட்டுகளையும் தீவிரவாதத்தையும் ஒழிப்பது” என்று மோடி அரசு கூறியது எப்படி முழுப்பொய்யோ, அதேபோல இதுவும் ஜமக்காளத்தில் வடிகட்டிய பொய்.

இந்த விதிகள் அமல்படுத்தப்பட்டால், ஓரிரு மாடுகளை வைத்திருக்கும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள், சிறிய, நடுத்தர விவசாயிகள், சிறிய பால் வியாபாரிகள், சிறிய மாட்டிறைச்சிக் கடை வைத்திருக்கும் முஸ்லிம்கள், பால் விற்பனை, தோல் தொழில், இறைச்சித் தொழில், மாட்டு வியாபாரம் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களைச் சேர்ந்த கோடிக்கணக்கான மக்கள் - ஆகிய அனைவரும் தமது வாழ்வாதாரங்களை இழப்பர். இந்த விதிகள் இவர்களுடைய வாழ்வுரிமையைப் பறிப்பது மட்டுமின்றி, ஏழைகளின் புரத உணவான மாட்டிறைச்சியை உள்நாட்டுச் சந்தையிலிருந்து முற்று முழுதாக ஒழித்துக்கட்டிவிடும். பால் மற்றும் இறைச்சித் தொழில் முழுவதையும் பெரிய பால் பண்ணை நிறுவனங்கள் மற்றும் பன்னாட்டு பால் மற்றும் இறைச்சித் தொழில் நிறுவனங்களின் பிடிக்குக் கொண்டு சென்றுவிடும்.

இது ஒரு பல நோக்குத் திட்டம். பணமதிப்பு நீக்க நடவடிக்கைக்கு இணையான இந்தப் பேரழிவு நடவடிக்கை தனது ஆட்சியின் மூன்றாண்டுத் தோல்வி குறித்த விவாதத்திலிருந்து நாட்டைத் திசைதிருப்பப் பயன்படும் என்று மோடி கணக்குப் போட்டிருக்கக்கூடும். இருப்பினும், இந்த அறிவிக்கை மக்கள் மத்தியில் தோற்றுவித்திருக்கும் ஆத்திரம், அந்தக் கணக்கைத் தப்புக் கணக்காக்கி விட்டது. தென் மாநிலங்களிலும் வடகிழக்கிந்திய மாநிலங்களிலும் வெடிக்கும் எதிர்ப்புகள், மாநில அரசுகளின் எதிர்ப்புகள், பா.ஜ.க.வுக்கு உள்ளேயே தோன்றியிருக்கும் எதிர்ப்புகள், மகாராட்டிரம் போன்ற மாநிலங்களில் மாடுகளை விற்க முடியாததால் விவசாயிகள் மத்தியில் எழுந்திருக்கும் கோபம் ஆகியவற்றையெல்லாம் கண்ட மோடி அரசு பம்முகிறது. “பார்ப்பனியம்” என்று பெயர் குறிப்பிட்டுப் பேசத் தயங்கியவர்களையும் “பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு” பேசுமாறு தூண்டியிருக்கிறது மோடி அரசு.

பார்ப்பனியம் எல்லா காலத்திலும் அழிவு சக்தியே!

பார்ப்பனியம் என்பது எல்லாக்காலங்களிலும் ஒரு அழிவு சக்திதான். அதற்கும் உற்பத்தி நடவடிக்கைக்கும் என்றைக்கும் தொடர்பு இருந்ததில்லை. அதன் காரணமாகவே ஆதிக்கத் திமிரும் அடிமுட்டாள்தனமும் அதனிடம் சரிவிகிதத்தில் கலந்தே இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அன்று வேள்வி என்ற

மாட்டுச் சந்தைகளை முறைப்படுத்துவது என்ற பெயரில் மோடி அரசு கொண்டுவந்திருக்கும் விதிமுறைகளின் மோசடித்தனத்தை எதிர்த்து நடந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள்: கர்நாடகா மாநிலம் பெங்களூருவில், தமிழகம்-சென்னையில்.

பெயரில் கால்நடைகளை வகை தொகையின்றி அழித்து, மக்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் பொருளாதாரத்தையும் நாசமாக்கியது பார்ப்பன மதம். அதன் மீது வெறுப்புற்ற மக்களிடையே பவுத்தம் செல்வாக்கு பெறவே, தனது சமூக மேலாண்மையை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு, மாட்டுக்கறியைத் துறந்த பார்ப்பனர்கள், மாட்டை மாதாவாக்கி, மாடு தின்போரைத் தீண்டத்தகாதவர் ஆக்கினர்.

விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் நாட்டிற்குப் பதிலாக மாட்டை முன்தள்ளி, இந்து முஸ்லிம் பிளவை விதைத்து பிரிட்டிஷாருக்கு உதவினர் இந்து வெறி யர்கள். தற்போது, இந்த விதிகள் மூலம் மாடு வளர்ப்போர், வெட்டுவோர், தின்போரை மட்டுமின்றி, கோமாதாவையும் “இன அழிப்பு” செய்வதன் வாயிலாக, இனி வேறு யாரும் பசுக்கொலை செய்யத் தேவையில்லாத நிலையை உருவாக்கி வருகிறது சங்கப் பரிவாரம்.

கோமாளிகளா, கொடூரர்களா?

சங்கப் பரிவாரம் உருவாக்க விரும்பும் இந்து ராட்டிரம் என்பது உலக முதலாளித்துவம் வரையறுத்திருக்கும் எல்லைக்கோட்டுக்குள் பயபக்தியுடன் நின்றபடி, பார்ப்பனியம் ஆடுகின்ற கோரத் தாண்டவம். எனவே, சூழ்ச்சியும் அபத்தமும் அதில் கலந்திருப்பதும், ஒவ்வொரு நேரம் ஒவ்வொரு சுவை அதில் மேலோங்குவதும் தவிர்க்கவியலாது.

உங்களால் நம்ப முடிகிறதா? ஆண் மயிலின் கண்ணீர்த்துளியை விழுங்கிப் பெண் மயில் கருத்தரிப்பதாக ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி சாதிக்கிறார். மாட்டு மூத்திரத்தில் தங்கம் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ச்சி நடத்துகிறது குஜராத் அரசு. ரூ.500, 1000-த்தைச் செல்லாமலாக்கிவிட்டால் பொருளாதாரம் புயல் வேகத்தில் வளரும் என்று பில்லிகுனியத்தைப் போல பணமதிப்பு நீக்க நடவடிக்கையை மக்கள் மீது ஏவுகிறார் ஒரு பிரதமர்.

மொத்தத்தில் சங்கப் பரிவாரத்தினர் எனப்படுவோர், முட்டாள்தனமும் வக்கிரமும் ஆதிக்கத் திமிரும் கலந்த தெலுங்கு சினிமா வில்லனைப் போன்ற விசித்திரமான பிராணிகள்.

அதனால்தான், கோமாதா சென்டிமென்டை வைத்து இந்து வாக்குகளை அறுவடை செய்து வந்த சங்கப் பரிவா

சங்கப் பரிவாரம் உருவாக்க விரும்பும் இந்து ராட்டிரம் என்பது உலக முதலாளித்துவம் வரையறுத்திருக்கும் எல்லைக்கோட்டுக்குள் பயபக்தியுடன் நின்றபடி, பார்ப்பனியம் ஆடுகின்ற கோரத் தாண்டவம். எனவே, சூழ்ச்சியும் அபத்தமும் அதில் கலந்திருப்பதும், ஒவ்வொரு நேரம் ஒவ்வொரு சுவை அதில் மேலோங்குவதும் தவிர்க்கவியலாது.

ரம், பொன் முட்டையிடும் வாத்தின் வயிற்றை அறுத்து விட்டது. “முஸ்லீம்கள் மாட்டுக்கறி தின்கிறார்கள்” என்று வெறுப்பைத் தூண்டி, அதை இந்து வாக்கு வங்கியாக மாற்றிக் கொள்வது வேறு, “பயன் தராத மாட்டை விற்கக்கூடாது” என இந்து வாக்கு வங்கிக்கு உத்தரவிடுவது வேறு என்பது “சங்கி”கள் மண்டையில் ஏறவில்லை. ஒரு கல்லில் பல மாங்காய் அடிக்கும் ஆசையில், பித்தம் தலைக்கேறிய இந்தக் கும்பல், அக்லக்கைக் கொன்ற கத்தியை உருவி, “இந்து” விவசாயிகளின் வயிற்றில் செருகி விட்டது.

விதிகளின் முதல் பலி விவசாயி!

மோடி அரசு தற்போது உருவாக்கியிருக்கும் விதிகள் முதலில் விவசாயிகளைத்தான் குறி வைத்துத் தாக்குகின்றன. “மாட்டுச் சந்தையில் ஒரு விவசாயி தனது மாட்டை வெட்டுக்கு விற்கக் கூடாது. வாங்குபவரும் வெட்டுக்கு அனுப்பக் கூடாது. அவ்வாறு அடிமாட்டுக்கு விற்பதோ, வாங்குவதோ தண்டனைக்குரிய குற்றம்” என்கிறது மோடி அரசு. மேலும் மாட்டை வாங்குபவர், “அந்த மாட்டை அடுத்த ஆறு மாதங்களுக்கு யாரிடமும் விற்க மாட்டேன் என்று எழுதிக்கொடுக்க வேண்டும். மீறினால், அதுவும் நடவடிக்கைக்கு உரிய குற்றமாகும்” என்று கூறுகின்றன இந்த விதிகள்.

இந்தப் புதிய விதிகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு மத்திய சுற்றுச்சூழல் துறை கூறியிருக்கும் காரணங்கள் “எங்கப்பன் குதிருக்குள் இல்லை” என்ற ரகத்தைச் சேர்ந்தவை. மாட்டுச் சந்தையில் ஆரோக்கியமான மாடுகள் அடி மாடுகளாக விற்பனை செய்யப்படுவதால், விவசாயத்துக்கு மாடு இல்லாமல் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். அதேபோல, ஆரோக்கியமற்ற மாடுகளை அடிமாட்டுக்கு விற்பதால், அந்த இறைச்சியைச் சாப்பிடும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால்தான் மாட்டுச் சந்தைகளில் அடிமாட்டுக்கு விற்பதையும் வாங்குவதையும் தடை செய்திருப்பதாகக் கூறுகிறது மோடி அரசு.

பதாகக் கூறுகிறது மோடி அரசு.

மாடு இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுவதாகக் கூறுவது அண்டப்புளுகு விவசாயம் சார்ந்த பணிகளில் மாடுகளைப் பயன்படுத்துவது மிகவும் அரிதாகிவிட்டது என்பதே உண்மை. மாட்டின் பராமரிப்புச் செலவு அதிகமாகி

மகாராஷ்டிராவில் மாட்டிறைச்சிக்குத் தடைக்கு எதிராகக் கால்நடை மற்றும் இறைச்சி விவியாபாரிகள் நடத்திய பிரம்மாண்டமான ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

விட்டதால், அது பொருளாதாரீதிரியாகக் கட்டுப்படியாகாததாகிவிட்டது. ஏரில் பூட்டுவது, நீர் இறைப்பது, வண்டி இழுப்பது போன்ற விவசாயம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் சுமார் 45% அளவுக்கு மாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இன்று அது வெறும் 5% ஆகக் குறைந்து விட்டது.

விவசாயத்தின் அழிவுக்குக் காரணம் இந்த அரசு. பாசனப் பராமரிப்பை அரசு புறக்கணிப்பது, வங்கிக் கடன் வழங்க மறுப்பது, உள்ளீடு பொருட்களின் கொள்ளை விலை, விளைபொருளுக்கு நியாயவிலை மறுப்பு போன்ற பல காரணங்களால்தான் விவசாயம் அழிந்து வருகிறது. விவசாயிகள் போராட்டத்தின் கோரிக்கைகளும் அதையே நிரூபிக்கின்றன.

விவசாயத்தின் அழிவையும் மீறிக் கிராமப்புற மக்களுக்குச் சோறு போட்டுக்கொண்டிருப்பவை கால்நடைகள்தான். 2013-ஆம் ஆண்டின் கணக்கெடுப்பின் படி, நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 1000 பேரிடம் 1586 மாடுகளும், ஏழை விவசாயிகள் ஆயிரம் பேரிடம் 1518 மாடுகளும், நடுத்தர விவசாயிகள் ஆயிரம் பேரிடம் 2575 மாடுகளும் இருக்கின்றன. வேறு வகையில் சொன்னால், நாட்டில் இருக்கும் 70% கால்நடைகள், 67% ஏழை விவசாயிகளிடம் உள்ளன.

பயன்படாத மாட்டைப் பராமரிக்க முடியுமா?

ஒரு மாட்டின் ஆயுட்காலம் 15 முதல் அதிகப் பட்சம் 25 ஆண்டுகள். நாட்டுப் பசுமாடுகளானால் சராசரியாக பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும், வெளிநாட்டுப் பசுக்களானால் சுமார் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் அவை பால் தருவதில்லை. எனவே பால் வற்றிப்போன மாடுகளை சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பராமரிக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயி நாளொன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் 100 ரூபாய் செலவிட வேண்டும். ஆண்டுக்கு சுமார் 40,000 ரூபாய்.

இவையே காரணங்களன்று

உழைத்து ஓய்ந்துபோன

முதியவர்களையும் உழைப்பதற்குத் தயாராக இருந்தும் வேலை கிடைக்காத இளைஞர்களையுமே பராமரிக்க முடியாத நாட்டில், பால் தராத பசுவைப் பத்து ஆண்டுகளுக்கும், காளையை இருபது ஆண்டுகளுக்கும் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கூறுவது விவசாயிக்கு விதிக்கப்படும் ஆயுள் தண்டனையல்லவா?

முடியாத நாட்டில், பால் தராத பசுவை பத்து ஆண்டுகளுக்கும், காளை மாட்டை இருபது ஆண்டுகளுக்கும் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கூறுவது விவசாயிகளின் குடும்பத்துக்கே விதிக்கப்படும் ஆயுள் தண்டனையல்லவா?

“வெட்டுக்கு விற்க முடியாது” என்பது மட்டுமல்ல, நல்ல நிலையில் உள்ள பால்மாட்டையோ உழவு மாட்டையோ, விவசாயிகள் ஒரு ஆத்திரம் அவசரத்துக்கு விற்பதுகூட இந்த விதியின்படி மிகவும் கடினமானது. இந்த விதிகளின்படி, “மாட்டை வாங்குபவரும் விற்பவரும் தனது அடையாள அட்டை, நிலப்பட்டா போன்ற வழறைத் தரவேண்டும். மாட்டை வாங்கிய வியாபாரி விற்பனைக்கான ஆதாரத்தை வருவாய்த்துறை அதிகாரி, கால்நடை மருத்துவர், மாட்டுச்சந்தையைக் கண்காணிப்பதற்காக அரசு நியமித்திருக்கும் கமிட்டி போன்ற 5 இடங்களில் தரவேண்டும்.” வேறு வார்த்தை

களில் சொல்வதென்றால், விவசாயி ஒரு மாட்டை விற்பதற்கு இத்தனை இடங்களிலும் இலஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

ஜல்லிக்கட்டுத் தடை அமலில் இருந்தபோது போலீசும் அதிகார வர்க்கமும் ஆடிய ஆட்டத்தை எண்ணிப்பாருங்கள். அதைக் காட்டிலும் தற்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விதிகள் பன்மடங்கு கொடியவை. இச்சுட்

தமிழ்நாடு முசுலீம் முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஆம்பூரில் பொதுமக்களுக்கு மாட்டிறைச்சியை விநியோகித்து நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

பார்ப்பனப் பாசிச சதிக்குள் ஒரு பன்னாட்டு ஒப்பந்த விதி!

இந்தியாவில் ஆண்டொன்றுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பாலின் அளவு 150 மில்லியன் டன்கள். இதன் மதிப்பு 6 இலட்சம் கோடி ரூபாய். இது ஒரு ஆண்டில் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அரிசி அல்லது கோதுமையின் மதிப்பை விட அதிகம். விற்பனை செய்யப்படும் பாலில் 70% சிறு உற்பத்தியாளர்களாலேயே விநியோகிக்கப்படுகின்றன. 30% மட்டும்தான் அமுல் மற்றும் தனியார் பண்ணைகள் மூலம் விற்கப்படுகின்றன. இவர்களும் ஓரிரு மாடுகள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்தே பாலைக் கொள்முதல் செய்கின்றனர்.

தற்போது சுமார் 60,000 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தையை 2020 க்குள் 1,44,000 கோடியாக அதிகரிப்பது தனியார் பண்ணைகளின் திட்டம். சிறு உற்பத்தியாளர்களை ஒழித்துக்கட்டித்தான் இந்த இலக்கை அவர்கள் எட்டுவார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஐதராபாத் நகரில் தனது பால் விற்பனையை அமுல் நிறுவனம் தொடங்கியது. அங்கு லிட்டர் 47 ரூபாய்க்கு பால் விற்பனை வந்த நிலையில், லிட்டர் 38 ரூபாய்க்கு தன் பாலை இறக்கியது அமுல். இதன் விளைவாக மற்ற கூட்டுறவு மற்றும் தனியார் பால் பண்ணைகளும் விலையைக் குறைக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு, பால் கொள்முதல் விலையைக் குறைத்தன. விளைவு பால்மாடு வளர்த்த சிறு உற்பத்தியாளர்கள் அழிந்தனர்.

அமுல் ஐதராபாத்தில் என்ன செய்ததோ அதைத்தான் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உலகெங்கும் செய்கின்றன. நாம் இந்திய பால்பண்ணைகள் என்று கருதிக்கொண்டிருப்பவையெல்லாம் இந்திய நிறுவனங்கள் அல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, திருமலா பால் நிறுவனத்தின் உரிமையாளர் லாக்டாலின் என்ற பன்னாட்டு நிறுவனம்.

இந்தத் தனியார் பால்பண்ணைகளே, சிறு உற்பத்தியாளர்களை மெல்ல மெல்ல ஒழித்துக்கட்டி வருகின்றன என்பது ஒருபுறமிருக்க, பன்னாட்டு பால்பண்ணைகள் தமது பொருட்களை இந்திய சந்தையில் இறக்க அரசை நிர்ப்பந்தித்து வருகின்றன. குறிப்பாக ஏசியான் (Association of South East Asian Nations) நாடுகளுடன் தற்போது மோடி அரசு நடத்திவரும் சுதந்திர வர்த்தகப் பேச்சுவார்த்தையில், தங்களது பால்

பண்ணைப் பொருட்கள் மற்றும் இறைச்சியின் மீது விதிக்கப்படும் சுங்கவரியை இந்தியா முற்றிலுமாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று ஆஸ்திரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்து நாடுகள் கோருகின்றன. ரத்து செய்யப்பட்டால், அமுல், ஆவின், நந்தினி போன்ற நிறுவனங்களின் விலையை விடக் குறைவான விலையில் ஆஸ்திரேலியாவின் பால் இந்திய சந்தையில் பெருக்கெடுத்து ஓடும்.

எனவேதான், “சுங்கவரியை ரத்து செய்யாதீர்கள். பால் மாடுகளை தமது வாழ்வாதாரமாக கொண்டிருக்கும் இந்தியாவின் 15 கோடி விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை அழித்துவிடாதீர்கள்” என்று மோடி அரசை எச்சரிக்கிறார் அமுல் நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் ஆர்.எஸ்.சோதி. இருப்பினும் மோடி அரசு ஆஸ்திரேலியாவின் ஐ.டி சந்தையில் வர்த்தக சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக, இந்தியாவின் பால் சந்தையைக் கால்கொடுத்துவிடும் என்று பொருளாதாரப் பத்திரிகைகள் ஊகிக்கின்றன. நமது பால் உற்பத்தியாளர்களின் எதிர்காலம் பேரம் பேசப்படுவது, ஐ.டி முதலாளிகளுக்காகவா, அல்லது ஆஸ்திரேலியாவில் நிலக்கரி சுரங்கம் வாங்கியிருக்கும் அதானிக்காகவா என்பது இப்போதைக்கு நாம் அறிந்து கொள்ள முடியாத அரசாங்க இரகசியமாகவே இருக்கும்.

இந்தியச் சந்தை திறந்துவிடப்படும் பட்சத்தில், விவசாயிகளின் எதிர்ப்பை அரசு சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். ஏற்கெனவே விலை கட்டுப்பாடியாகாமல் பாலைத் தெருவில் கொட்டிப் போராடுகிறார்கள் விவசாயிகள். தற்போதைய விதிகள் மாட்டுச்சந்தையையே இல்லாமல் ஆக்குவதால், கணிசமான விவசாயிகள் பால்மாடு வளர்க்கும் தொழிலிலிருந்து விரட்டப்படுவார்கள். தொழிலை விட்டே துரத்திவிட்டால், அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளின் எதிர்ப்பும் குறையும் என்பது மோடி அரசின் கணக்காக இருக்கக்கூடும்.

பெற்களஞ்சியமான தஞ்சை, விவசாயம் நடக்காத தரிசாக மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, பிற்காலத்தில் மீத்தேன் திட்டமும் ஹைட்ரோ கார்பன் திட்டமும் வரப்போகிறதென்று நமக்குத் தெரிந்திருந்ததா என்பது?

டத்தின்படி மாடு வளர்ப்பதும் விற்பதும் வாங்குவதும், கள்வச்சாராயம், கஞ்சா விற்பனைப் போன்ற ஒரு கிரிமினல் நடவடிக்கையாகவே மாற்றப்பட்டுவிடும்.

அதிகாரிகள் என்ற அட்டைகள் விவசாயிகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சுவது போதாதென்று, இந்து முன்னணி, இந்து மக்கள் கட்சி போன்ற இரத்தக் காட்டேறிகள் “பசுப் பாதுகாவலர்கள்” என்ற பெயரில் எல்லா ஊர்களிலும் முளைப்பார்கள். தங்களுக்கு மாமூல் தரவில்லை என்றால், போலீசில் புகார் செய்வோம் என்று மிரட்டி, விவசாயிகளிடமும் வியாபாரிகளிடமும் பணம் பறிப்பார்கள். தற்போது முஸ்லிம்களுக்கு நடந்து வருவது, நாளை இந்து விவசாயிகளுக்கும் நடக்கும். அந்த விதத்தில், இந்த அறிவிக்கையை மோடி அரசின் மிக முக்கியமான “மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கை” யாக நாம் கருதலாம்.

முஸ்லிம்கள், தலித்துகளை அழிவுக்குத் தள்ளுவதே நோக்கம்!

இந்த புதிய விதிகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு மோடி அரசு கூறும் இரண்டாவது காரணம், “மக்களுக்குத் தரமான மாட்டிறைச்சி கிடைப்பதை உத்திரவாதப்படுத்துவது” என்பதாகும். வீட்டில் மாட்டிறைச்சி வைத்திருந்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டி அக்லக் என்ற முதியவரை வெட்டிக் கொன்ற கட்சி, “அக்லக்கைப் போன்றவர்கள் கெட்டுப்போன மாட்டிறைச்சியை சாப்பிட்டு நோய்வாய்ப்பட்டுவிடக் கூடாதே” என்று கவலைப்படுகிறதாம்! நம்புகிறீர்களா?

நாடு முழுவதும் மாட்டிறைச்சித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் முஸ்லிம்களும் தலித்துகளும்தான் என்பது யாரும் அறியாத இரகசியமல்ல. மகாராட்டிர மாநிலத்தில் மாட்டுக்கறி தடை வந்த பிறகு, இத்தொழிலில்

ஈடுபட்டிருக்கும் குரேஷி என்ற சாதியைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களும் தலித் மக்களுமாக பல இலட்சம் பேர் நிர்க்கதியான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைக்கு நாடு முழுவதும் அம்மக்களை ஆளாக்கி, அவர்களை இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக்க வேண்டும் என்ற வக்கிரமான நோக்கம் மோடி அரசின் இந்த முடிவின் பின்னால் இருக்கிறது.

இப்போது, எதிர்ப்பு அதிகரித்தவுடன், “இறைச்சித் தொழிலைக் குற்றப்படுத்துவது எமது நோக்கமல்ல, மாட்டுச் சந்தையில் தான் அடிமாடுகளை விற்கக்கூடாது என்று கூறியிருக்கிறோம். அதை இறைச்சிக்கூடத்தினர் விவசாயிகளிடம் அல்லது பண்ணைகளிடம் நேரில் சென்று வாங்கிக்கொள்ளலாம்” என்று சமாளிக்கிறது சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம்.

சந்தைகள் எனப்படுபவை, கிராமப்புறங்களில் சிதறிக் கிடக்கும் விவசாயிகள், தங்களது கால்நடைகளையும் விளை பொருட்களையும் விற்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக உருவாக்கப்பட்டவை. விற்பவருக்கும் வாங்குவவருக்கும் பேரம் பேசுவதற்கான வாய்ப்பையும், ஓரளவேனும் நியாயமான விலை பெறுவதற்கான வாய்ப்பையும் சந்தைகள்தான் வழங்குகின்றன. இந்த வாய்ப்பைப் பறிப்பதன் மூலம் விவசாயிகள், மாடு வாங்குபவர்கள், மாட்டு வியாபாரிகள், இறைச்சிக்கூடத்தினர் உள்ளிட்ட அனைவருடைய தொழில் செய்யும் உரிமையையும் பறிக்கிறது மோடி அரசு.

ஒருவேளை, இறைச்சிக் கூடத்தினர் விவசாயியிடம் நேரில் சென்று கால்நடையை வாங்கி வாகனத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்தாலும், அவர்களை மறித்துத் தாக்கவும் மாமூல் வசூலிக்கவும் அதிகார வர்க்கமும் இந்து அமைப்புகளின் காலிகளும் கூட்டணி அமைத்துத் தயாராக இருப்பர். அந்த வகையில் இந்துத்துவ கிரிமி

வீட்டில் மாட்டிறைச்சி வைத்திருந்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டி அக்லக் என்ற முதியவரை வெட்டிக் கொன்ற கட்சி, “அக்லக்கைப் போன்றவர்கள் கெட்டுப்போன மாட்டிறைச்சியைச் சாப்பிட்டு நோய்வாய்ப்பட்டுவிடக் கூடாதே” என்று கவலைப்படுகிறதாம்! நம்புகிறீர்களா?

னல்களின் நடவடிக்கைகளுக்குச் சட்டபூர்வ வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது மோடி அரசு.

அதேபோல, “சந்தையில் மாடு வாங்குபவர், அந்த மாட்டை வேறு மாநிலத்துக்கு விற்க முடியாது என்றும், அப்படி விற்க வேண்டுமானால் முன் அனுமதி பெறவேண்டும்” என்றும் புதிய விதி கூறுகிறது. மாட்டுக்கறிக்கு தடை இல்லாத கேரளம், வடகிழக்கிந்திய மாநிலங்கள் உள்ளிட்ட பகுதிகளுக்கு மாடுகள் அனுப்பப்படுவதைத் தடுப்பதற்குத்தான் இந்த விதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது இந்தியா முழுவதும்

வணிகம் செய்வதற்கு அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவு 301, குடிமக்கள் அனைவருக்கும் வழங்கும் உரிமையை நேரடியாகவே பறிக்கிறது.

சந்தை - சுத்தம் - தரம் - புனிதம்!

“சந்தை” என்ற சொல்லுக்கு ஒரு கிரிமினல்தனமான விளக்கத்தை இந்த அறிவிக்கை தருகிறது. இதன் படி சந்தை என்பது வழக்கமான மாட்டுச் சந்தை மட்டுமல்ல, “இறைச்சிக் கூடத்தின் வாயிலில் கால்நடைகள் நிறுத்தப்படும் இடம் (lairage), இறைச்சிக்கூடங்களின் வாகனங்கள் நிறுத்துமிடம் (vehicle stand), கால்நடைகளை அடைத்து வைக்கும் பட்டிகள் (animal pounds)” உள்ளிட்ட அனைத்தையும் “சந்தை” என்ற சொல்லுக்கான விளக்கமாகக் கூறுகிறது இந்த விதி. இந்த விளக்கத்தின்படி மாட்டிறைச்சிக் கூடமே சந்தை என்ற சொல்லுக்குள் அடக்கப்படுவதால், எல்லா மாட்டிறைச்சிக் கூடங்களையும் எந்த நேரத்திலும் சட்ட விரோதமான வையாக்க முடியும் என்பதே இதன் விளைவாக இருக்கும்.

அதேபோல, “தரமான இறைச்சி” என்பதும் மாட்டிறைச்சிக் கடைகளை ஒழிப்பதற்கான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. “தரப்படுத்துதல்” என்ற பெயரில் உள்ளநாட்டு உணவுப்பொருள் உற்பத்தியாளர்கள், சிறு உணவகங்கள், தெருவோர உணவு விடுதிகள் உள்

தஞ்சை மாவட்டம் திருவோணம் சந்தையில் விற்பனையாகாமல் திரும்ப அழைத்துச் செல்லப்படும் மாடுகள்.

தஞ்சை மாவட்டம், திருவோணம் மாட்டுச் சந்தை: 28.05.2017. விற்பனையாகாமல் திரும்பி செல்லும் மாடுகள்.

வேலையிலுந்துபோன திருவோணம் - சிவவிடுதி மாட்டு வியாபாரிகள்.

வேலையிலுந்து நிற்கும், திருவோணம் சிவவிடுதி மாட்டு வியாபாரிகள்

ளிட்ட அனைவரையும் ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு FSSAI (Food Safety and Standards Authority of India - உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் தரநீர்ணய ஆணையம்) என்ற மைய அதிகாரத்தின் மூலம் ஏற்கெனவே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதில் இறைச்சிக் கூடங்கள், இறைச்சிக்கடைகளும் அடக்கம்.

மாட்டிறைச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளால் வேலையிழந்து நிற்கும் உ.பி. மாநில இறைச்சிக்கூடத் தொழிலாளர்கள்.

தெருவோரக் கடைகளுக்கு உணவுத்தரம் பற்றி “சொல்லிக்கொடுக்கும்” பொறுப்பை கோகோ கோலா நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார் மோடி. உணவுச்சந்தையை ஆக்கிரமிக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் மோடியும் சந்திக்கும் புள்ளி இது. தரமற்ற மாட்டிறைச்சிக் கூடங்களைப் “போட்டுக்கொடுக்கும்” பொறுப்பை ஜல்லிக்கட்டு புகழ் பீட்டா (PETA) ஏற்றிருக்கிறது. 30,000 சட்டவிரோத மாட்டிறைச்சிக் கூடங்கள் FSSAI இன் உரிமம் இல்லாமல் நாட்டில் இயங்குவதாக பீட்டா அறிவித்திருக்கிறது. இறைச்சிக் கூடங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தும் சங்கபரிவாரமும் பீட்டாவும் இணைகின்ற புள்ளி இது.

“புனிதமற்றது” என்று பார்ப்பனியம் கருதுகின்ற மாட்டிறைச்சி, மதச்சார்பற்ற மொழியில் “தரமற்றது”

சத்தம், தரம் என்ற பெயரிலான தாக்குதலை எல்லா இறைச்சிக்கடைகள் மீதும் நடத்த முடியும். “ராமேசுவரம் போன்ற புனித நகரங்களில் இறைச்சிக் கடைகளே இருக்கக் கூடாது”, “கோயில்களுக்கு அருகே இறைச்சிக்கடை கூடாது” என்பன இந்து முன்னணியின் கோரிக்கைகள். “இந்துப் பண்டிகை, ஜெயின் பண்டிகை நாட்களில் இறைச்சிக் கடைகளை மூடவேண்டும்” என்பது பா.ஜ.க. ஆளும் மாநிலங்களில் மெல்ல மெல்ல திணிக்கப்பட்டு வருகிறது. குஜராத்தின் நகரங்கள் இந்துப் பகுதி - முஸ்லிம் பகுதி என்று பிரிக்கப்பட்டு விட்டன. இந்துப் பகுதியில் அசைவ உணவுக்கடைகளே கிடையாது. அசைவ உணவு சாப்பிட விரும்புகிறவர்கள் முஸ்லிம் பகுதிக்குத்தான் செல்ல வேண்டும் என்பது அங்கே அங்கீகரிக்கப்பட்ட பொது ஒழுங்காக நிலைநாட்டப்பட்டு விட்டது.

அதானிக்கு கரி, ஆஸ்திரேலியாவுக்கு கறி!

“இந்திய அரசு அறிவித்திருக்கும் மாடு வெட்டத் தடை! ஆஸ்திரேலிய மாட்டிறைச்சி நிறுவனங்களுக்கு ஆதாயம்!” மோடி அரசின் அறிவிக்கை வெளிவந்தவுடன் மகிழ்ச்சி பொங்கும் இந்தச் செய்தி ஆஸ்திரேலிய பத்திரிகைகளில் வெளியானது.

மாட்டிறைச்சி ஏற்றுமதியில் இந்தியாவும் பிரேசிலும் தான் முதலிரண்டு இடங்களில் உள்ளன. இந்தியா ஆண்டொன்றுக்கு 37 லட்சம் டன் மாட்டிறைச்சி உற்பத்தி செய்கிறது. இதில் 20 லட்சம் டன் உள்நாட்டில் நுகரப்படுகிறது. மீதமுள்ள 17 லட்சம் டன் ஏற்றுமதியாகிறது. இது உலகச் சந்தையின் தேவையில் 20% ஆகும். மோடி அரசின் அறிவிக்கையின் விளைவாக, இந்தச் சந்தையை ஆஸ்திரேலியா கைப்பற்றிக்கொள்ள முடியும் என்று சந்தை ஆய்வாளர் சைமன் குவில்டி கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறது ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளிவரும் “ஓக்லந்து டைம்ஸ்” நாளேடு. மாட்டிறைச்சி மட்டுமின்றி உலகத் தோல் சந்தையில் 13 விழுக்காட்டையும் இந்தியா இழக்கும் என்று குவில்டி குறிப்பிடுகிறார்.

“இறைச்சிக்கூடங்கள் தமக்குத் தேவையான மாடுகளை விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக வாங்குவதை இந்த அறிவிக்கை தடுக்கவில்லை என்பதால், இறைச்சித் தொழிலுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை” என்று பா.ஜ.க.வினர்

சாமர்த்தியமாகப் பேசுகின்றனர். பிரச்சினை பண்ணைகளுக்கில்லை, விவசாயிகளுக்குத்தான்.

“இறைச்சிக்கூடங்களுக்கான 90% மாடுகள் சந்தை வழியாகத்தான் வருகின்றன. ஒவ்வொரு விவசாயியாகத் தேடிப் பிடித்து மாட்டைக் கொள்முதல் செய்வதென்பது நடைமுறை சாத்தியமற்றது. இந்த அறிவிக்கையை அப்படியே அமல்படுத்தினால் இறைச்சி ஏற்றுமதி 10 அல்லது 20 விழுக்காடாக வீழ்ந்து விடும்” என்கிறார் அனைத்திந்திய இறைச்சி ஏற்றுமதியாளர் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் டி.பி.சபர்வால்.

இந்தியா முழுவதும் இறைச்சித் தொழிலில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 22 லட்சம் பேர் பணியாற்றுகின்றனர். ஆண்டொன்றுக்கு 22,500 கோடி ரூபாய் மாட்டிறைச்சியும், 34,000 கோடிக்கு தோல் பொருட்களும் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றன. மோடி அரசின் இந்த அறிவிக்கை வெளிவந்தவுடன் “ஆஸ்திரேலியாவிலும் பிரேசிலிலும் உள்ள நமது போட்டியாளர்கள் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகச் சந்தையில் இந்தியாவின் பங்கு முழுவதையும் அவர்கள் கைப்பற்றிவிட முடியும்” என்கிறார் சபர்வால்.

அதானிக்கு நிலக்கரியைக் (சுரங்கத்தை) கொடுத்த ஆஸ்திரேலிய அரசுக்கு, மாட்டுக்கறியை மொய் எழுதுகிறதா மோடி அரசு?

இறைச்சிக்காக விலங்குகளை வெட்டுவதும், மத நம்பிக்கைக் காகப் பலியிடுவதும் ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தின்படி பிராணிகளைத் துன்புறுத்தும் குற்றங்கள் ஆகாது. தற்போது மிருகவதை சட்டத்தின் கீழ் சந்தையில் மாட்டை வெட்டுக்கு விற்கக் கூடாது என்ற விதியை கொண்டு வந்திருப்பதன் மூலம், இறைச்சித்தொழிலையே “விலங்குகளைத் துன்புறுத்தும் குற்றமாக” காட்டுகிறது மோடி அரசு. இது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதே என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், இதே அடிப்படையில் நாளை ஆடு, கோழி உள்ளிட்ட அனைத்து இறைச்சிக் கடைகளையும் ஒதுக்குவதும், அவற்றின் மீது கண் காணிப்பை ஏவுவதும், தேவைப்படும்போதெல்லாம் குற்றப்படுத்துவதும் சாத்தியமாகிவிடும்.

மாநில அதிகாரத்தைப் பறிக்கும் குறுக்குவழி!

அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி, இறைச்சிக்காக கால்நடைகளை வெட்டுவதை அனுமதிப்பதோ தடுப்பதோ மாநிலத்தின் அதிகாரமாகும். இதனைத் தடுக்கவோ, முறைப்படுத்தவோ மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதேபோல கால்நடைச் சந்தைகளையோ, காய்கனிச் சந்தைகளையோ முறைப்படுத்தும் அதிகாரம் மாநில அரசுடையது. இதில் மைய அரசு தலையிட இயலாது.

எனினும், மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளையும், மாநிலத்தின் உரிமைகளையும் கள்ளத்தனமான முறையில் பறிப்பதையே தனது வழிமுறையாகக் கொண்டிருக்கிறது மோடி அரசு. மக்களின் அடிப்படை உரிமை

“புனிதமற்றது” என்று பார்ப்பனியம் கருதுகின்ற மாட்டிறைச்சி, மதச்சார்பற்ற மொழியில் “தரமற்றது” என்று முத்திரையிடப்படுகிறது. பிறகு மோடி அதனைச் சட்டவிரோதமானது ஆக்குகிறார். தரத்தையும் சுகாதாரத்தையும் பேணுவதற்கான அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம், “பார்ப்பனியச் சுத்தம் - பன்னாட்டுத் தரம்” என்ற இரண்டையும் சமூகத்தின் மீது திணிக்கிறது, மோடி அரசு.

களைத் தூசுக்குச் சமமாகக் கருதித் திணிக்கப்பட்ட பண மதிப்பழிப்பு, மாநிலங்களவையைத் தவிர்ப்பதற்காக நிதிமசோதாவாக திணிக்கப்படும் ஆதார் சட்டம் ஆகியவற்றைப் போன்றே, குறுக்கு வழியில் “விலங்குகள் துன்புறுத்தல் தடை சட்டத்தின்” கீழ்தான் (Prevention of cruelty to animals act, 1960) “மாட்டுச் சந்தைகளை நெறிப்படுத்தும்” இந்த விதிகளையும் அறிவித்திருக்கிறது மோடி அரசு. மிருகவதையைத் தடுப்பதற்கான அதிகாரத்தை அரசமைப்புச் சட்டம், மத்திய, மாநில அரசுகள் இரண்டுக்கும் வழங்குவதால், இந்த சந்து வழியாக மாநில அரசின் அதிகார எல்லைக்குள்ளே நுழைந்திருக்கிறது மோடி அரசு.

“கொம்பு சீவக்கூடாது, சாயம் பூசக்கூடாது, மூக்கணாங்கயிறு போடக்கூடாது, அலங்கரிக்கக்கூடாது, கன்றுகளுக்கு வாய்க்கூடை போடக்கூடாது” - என்று பல நிபந்தனைகளைப் போடுகின்றன மோடியின் புதிய விதிகள்.

“இந்த விதிகளை மீறியதாக அதிகாரிகள் கருதினால், மாட்டைப் பறிமுதல் செய்து கோசாலைக்கு அனுப்புவார்கள். வழக்கு முடியும் வரை மாட்டின் பராமரிப்புக்கான செலவுக்கு மாட்டின் உடைமையாளர்கள் தான் பொறுப்பு. மாடே வேண்டாம் என்று தலை முழுகிவிட்டாலும், மாட்டின் உரிமையாளர் குற்ற வழக்கிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது”.

“மேற்கூறிய விதிகளுக்கு முரணாக, வாகனங்களில் மாடுகளை அனுப்பினால், அந்த வண்டியில் உள்ள மாடுகளை விற்றவர்கள், வாங்குபவர்கள், வாடகை

திருச்சியிலுள்ள மாட்டிறைச்சிக் கூடத்தை சீல் வைத்து மூடவந்த மாநகராட்சி அதிகாரிகளைச் சிறை பிடித்து வாக்குவாதத்தில் ஈடுபடும் மாட்டு வியாபாரிகள்.

“நாங்களாக இந்த அறிவிக்கையை வெளியிடவில்லை. கௌரி மௌலேகி என்ற பெண்மணி தொடுத்த வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த பரிந்துரையின்படிதான் இந்த அறிவிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறோம்” என்று கூறுகிறது மோடி அரசு. இந்த நாடகம் எப்படி அரங்கேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனி யுங்கள்.

2014-ஆம் ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றத்தில் கௌரி மௌலேகி ஒரு மனு தாக்கல் செய்தார். “நேபாளத்தில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடக்கும் கதிமாயி திருவிழாவில் பலியிடப்படுவதற்கு இலட்சக்கணக்கான எருமைகள் உ.பி., பிகார் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு செல்லப்படுவதால், அதனைத் தடுக்க உத்தரவிடவேண்டும்” என்பது மனு.

இதனை எப்படித் தடுப்பது என்று ஆலோசனை கூறுமாறு “சவுஸ்திர சீமா பால்” என்கிற பெயரிலான நேபாள எல்லையில் பணியாற்றுகின்ற ஆயுத போலீசு படைக்கு உத்தரவிட்டது உச்ச நீதிமன்றம். அதன் இயக்குநரான பன்ஷி தர் ஷர்மாவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி, “நேபாளத்துக்கு எருமை கடத்துவதைத் தடுப்பது எப்படி” என்பதோடு தனது ஆய்வை நிறுத்திக் கொள்ளாமல், “இந்திய மாட்டுச் சந்தைகளில் மாடுகள் துன்புறுத்தப்படுவது, இறைச்சிக்காக விற்கப்படுவது ஆகியவற்றைத் தடுப்பதற்கும்” தனது பரிந்துரைகளை அளித்தது. அந்தப் பரிந்துரையைத்தான் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பரிந்துரை என திரிக்கிறது மோடி அரசு. மேற்படி பரிந்துரையை வழங்கியதற்காக, மேனகா காந்தியின் “பீப்பிள் பார் அனிமல்ஸ்” என்ற

கௌரி மௌலேகி - யார்?

என்.ஜி.ஓ., சர்மாவுக்கு விருது அளித்து கவுரவித்தது.

இதற்கிடையில் கதிமாயி கோயிலில் பலியிடுதலைத் தடை செய்து விட்டதாக அந்

தக் கோயில் நிர்வாகமே 2015-இல் அறிவித்துவிட்டதால், எருமை கடத்தல் பிரச்சினையே இல்லாமல் போய்விட்டது. வெளிநாட்டு கடத்தலுக்குச் சட்டமில்லை. ஆனால், நேபாளத்தைக் காட்டி உள்நாட்டு மாட்டுச்சந்தை முடக்கப்பட்டு விட்டது.

கௌரி மௌலேகி, தனது இணையப் பக்கத்தில் “கோரட்ச” குகளைப் புகழ்கிறார். “மாட்டுக்கறி பணம் பயங்கரவாத நடவடிக்கைக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாக” ஒரு புதுப்புரளியைக் கிளப்பி, மோடி அரசின் அறிவிக்கையை எதிர்ப்பவர்களை மிரட்டுகிறார். “பயனற்ற மாட்டுக்கு அதை வளர்ப்பவன்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். முடியாவிட்டால் தொழிலை மாற்றிக்கொண்டு போகட்டும்” என்று திமிர்த்தனமாகப் பேசுகிறார்.

கௌரி மௌலேகி யார் தெரியுமா? இவர் மேனகா காந்தி நடத்திவரும் பீப்பிள் ஃபார் அனிமல்ஸ் என்ற என்.ஜி.ஓ.-வின் டிரஸ்டி. அதே நேரத்தில் குழந்தைகள் நலத்துறை அமைச்சரான மேனகா காந்திக்கு ஆலோசகர் என்ற அரசு பதவியிலும் இருப்பவர்.

கௌரி மௌலேகி.

இதைத்தான் “யாரோ ஒரு பெண் போட்ட வழக்கு” என்கிறார்கள் பாரதிய ஜனதா யோக்கியர்கள். பார்ப்பன பாசி சத்தின் “வலைப்பின்னல்” இந்த அரசமைப்பு முழுவதும் ஊடும் பாவுமாக எப்படிப் பரவிவிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு சான்று.

வண்டியின் உரிமையாளர், இவற்றில் சம்மந்தப்பட்ட தரகர்கள் உள்ளிட்ட அனைவரும் வழக்கு முடியும் வரை மேற்படி மாடுகளைப் பராமரிப்பதற்கான செலவுக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டும். வண்டியும் மாடுகளும் வழக்கு முடியும் வரை பறிமுதல் செய்யப்படும். மேற்படி விதிகளில் எது ஒன்றை மீறியதாகக் குற்றம்

நிரூபிக்கப்பட்டாலும், மாடுகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு கோசாலைகள் அல்லது விலங்குகள் நல அமைப்புகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும்” என்று கூறுகின்றன இந்த விதிகள்.

“நாடு முழுவதும் மாட்டுக்கறியைத் தடை செய்ய வேண்டும்” என்ற தனது நோக்கத்தை பல மாநிலங்

களில் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதனால் தான் இந்தக் குறுக்கு வழியைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறது மோடி அரசு. “இந்த விதிகள் இந்திய அரசமைப்பு சட்டத்துக்கு முரணானவை” என்பதற்கான காரணங்களை அடுக்குகிறார்கள் சட்ட வல்லுநர்கள். “இந்த விதிகளுக்கு கட்டுப்படமாட்டோம்” என்று கேரள, புதுச்சேரி, கர்நாடக, மே.வங்க முதல்வர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மோடி அரசின் அறிவிக்கைக்கு இடைக்காலத் தடை விதித்திருக்கிறது மதுரை உயர்நீதிமன்றக் கிளை. உச்ச நீதிமன்றத்திலும் இது தொடர்பாக வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அரசியல் சட்டம்தான்
அடிக்கொள்ளி!

ஆனால், அரசியல் சட்டத்தின் துணை கொண்டே இந்த விதிகளைத் தடுத்துவிடலாம் என்று எண்ணுவதும், அதற்கு நீதிமன்றத்தை நம்புவதும் அறிவுக்கு கந்த நடவடிக்கைகள் அல்ல. இந்திய அரசியல் சட்டமென்பது இந்துத்துவ பாசிசத்தைச் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கும் சாத்தியத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு ஆவணம். “கால்நடை பராமரிப்பு அறிவியல் வழியில் அமைய வேண்டும்” என்றும், “பசுமற்றும் அதன் கன்றுகளைக் கொல்வது தடை செய்யப்படவேண்டும்” என்றும் இரு முரண்பட்ட கருத்துகளை ஒரே நேரத்தில் கூறுகின்ற அரசமைப்பின் உறுப்பு 48 தான், நாடு முழுவதும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பசுவதை தடைச் சட்டங்களுக்கான அடிக்கொள்ளி.

பார்ப்பன மத நம்பிக்கையான “பசுவதைத் தடை”யை, “கால்நடை செல்வத்தைப் பேணுதல்” என்ற மதச்சார்பற்ற மொழியில் திணித்திருக்கின்ற இந்தக் கயமையை அரசியல் நிர்ணய சபை விவாதத்தி

பிரேசிலில் போற்றிக் கொண்டாடப்படும் ஓங்கோல் மாட்டினம், இந்தியாவில் “அழிந்து வரும் இனமாக” அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

செய்தது. “பயன்தராத மாடு என ஒன்று கிடையாது” என்றும், “சாணி, மூத்திரத்தை விற்றே விவசாயி கணிசமாகச் சம்பாதிக்கலாம்” என்றும் அரியதொரு கண்டுபிடிப்பை அந்த தீர்ப்பு வெளியிட்டது. இந்த அரசியல் சாசன அமர்வின் அறிவுக்கும், ராஜஸ்தானின் மயில் நீதி பதியுடைய அறிவுக்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை என்பதை அந்தத் தீர்ப்பைப் படிப்பவர்கள் புரிந்து கொள்ள இயலும். இது குறித்த கட்டுரைகளை முந்தைய புதிய ஜனநாயகம் இதழ்களில் எழுதியிருக்கிறோம்.

இராஜஸ்தான் மாநிலம்-ஜெய்ப்பூர் நகரிலுள்ள ஹிங்கோனியா கோசாலையில் மாடுகள் வதைப்பட்டு இறந்துபோகும் அவலம். (கோப்புப் படம்)

கோமாதாவைக் கொல்ல அன்று வேள்வி, இன்று கோசாலை!

“கோமாதாவைக் கொல்லக்கூடாது” என்பது உண்மையிலேயே பா.ஜ.க.-வின் கொள்கையாக இருக்குமானால், அவர்கள் தடை செய்யவேண்டியது மாட்டு விற்பனையை அல்ல, பால் விற்பனையைத்தான். கறவை வற்றிப்போன மாடுகளை வெட்டுக்கு விற்கிறார்கள் விவசாயிகள். கூடாதென்றால், மேலும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு அந்த மாட்டைப் பராமரிப்பதற்கான பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் பால் அருந்துபவர்கள்தான். அதற்குப் பால் விலையை இப்போது உள்ளதைப் போல நான்கு மடங்கு உயர்த்த வேண்டும்.

மாட்டிறைச்சி உண்ணும் கொடியவர்கள் இல்லையென்றால், சைவ உணவு உட்கொள்ளும் இரக்கமனம் கொண்டோருக்கு மலிவு விலையில் பால் கிடைக்காது என்பதே உண்மை. “பால் குடிப்பவன் மேல்சாதி, மாட்டுக்கறி தின் பவன் கீழ்சாதி” என்பது “குப்பை போடுபவன் மேல்சாதி, குப்பை அள்ளுபவன் கீழ்சாதி” என்பதைப் போன்ற வக்கிர நியாயம். குப்பை அள்ளுபவன் இல்லையென்றால் ஊரே நாறிப்போய், எல்லாவிதமான நுகர்வும் நின்றுவிடுமல்லவா? அதுபோல, மாட்டுக்கறி தடுக்கப்பட்டால், விரைவில் பால் உற்பத்தி தொழிலே அழியும். புனித கோமாதாவைப் புலியைப் போல வன விலங்காக உயிரியல் பூங்காவில் வைத்து வேண்டுமானால் கும்பிடலாம்.

2012 - கணக்கெடுப்பின்படி, பசுவதை தடை செய்யப்பட்ட மாநிலங்களில் 52 லட்சம் மாடுகள் அநாதையாக அலகின்றன. பிளாஸ்டிக் கழிவைத் தின்று சாகின்றன. இவை அனைத்தும் பராமரிக்க முடியாமல் விவசாயிகளால் கைவிடப்பட்ட மாடுகள்.

இராஜஸ்தான் பா.ஜ.க. அரசு, மாட்டுக்கென தனியே ஒரு மந்திரி போட்டிருக்கிறது. அவர் பெயர் கோபால் மந்திரி. அங்கே 5 இலட்சம் பயனற்ற மாடுகளைப் பராமரிக்க 500 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுவதாக அரசு கூறுகிறது. இதற்காக பதிவாளர் அலுவலகத்தில் எல்லா ஸ்டாம்பு கட்டணங்கள் மீதும் 10% சர்சார்ஜ் என்று மக்களுக்கு “மாட்டு வரி” போட்டிருக்கிறார்கள்.

இராஜஸ்தான் அரசின் கணக்குப்படி, ஒரு மாட்டைப் பராமரிக்க ஆண்டுக்கு 10,000 ரூபாய் அதாவது நாளொன்றுக்கு 30 ரூபாய் தேவை. கோசாலை பராமரிப்பு, பணியாளர்

ஊதியம் எல்லாம் இந்த 30 ரூபாயில் அடக்கம். இந்தக் காசையும் கோசாலை வைத்திருக்கும் பா.ஜ.க. யோக்கியர்கள் தின்று விடுகிறார்கள். பரிதாபத்துக்குரிய மாடுகளோ, கோசாலையின் சாணியிலும் சகதியிலும் சிக்கி, உடம்பு முழுதும் புண்ணாகி, அழுகி, சித்தரவதைப்பட்டு இறக்கின்றன. இராஜஸ்தானிலுள்ள ஹிங்கோனியா அரசு கோசாலையில் மட்டும் மாதந்தோறும் ஆயிரம் மாடுகள் இறந்திருக்கின்றன. நாடு முழுவதுமுள்ள கோசாலைகளில் இதுதான் நிலை. அதனால்தான் எந்த ஊரிலும் கோசாலைக்குள்ளே நுழைவதற்கு “பசுப் பாதுகாவலர்கள்” யாரையும் அனுமதிப்பதில்லை.

கோசாலைகளில் மாடுகள் சித்திரவதை செய்து கொல்லப்படுகின்றன. இறந்தபின் எதற்கும் பயனின்றி அழிக்கப்படுகின்றன. இறைச்சிக்கூடங்களிலோ அவை சித்திரவதையின்றி கொல்லப்படுகின்றன. கொல்லப்பட்டபின் முற்று முழுதாக சமூகத்துக்குப் பயன்படுகின்றன. இதுதான் வேறுபாடு. கோசாலை என்பதை, மனிதர்களின் நலனிலிருந்து மட்டுல்ல, மாட்டின் நலனிலிருந்து பார்த்தாலும் அது ஒரு அபத்தம். வேதகாலத்தில் தேவர்களுக்குப் படைப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, மாடுகளை வெட்டி யாருக்கும் பயனின்றி வேள்வித்தீயில் எரித்தது பார்ப்பன மதம். இன்று வேள்வித்தீயின் இடத்தில் கோசாலைகள். இதுவும் அன்று போல இன்றைக்கும் மாட்டினத்தின் அழிவுக்கே வழிவகுத்திருக்கிறது.

“இந்தியாவில் 1997-2012 காலப்பகுதியில் மாடுகளின் எண்ணிக்கை, 17.8 கோடியிலிருந்து 15 கோடியாக குறைந்திருக்கிறது என்கிறது கால்நடை சென்சஸ். இந்த 15 கோடியில் 21% வெளிநாட்டு மாடுகள். அதே நேரத்தில் பிரேசில் 1965-இல் 5.6 கோடியாக இருந்த மாடுகள், இன்று 21.4 கோடியாக வளர்ந்துள்ளன. ஓங்கோல், கீர், காங்கிரேஜ் போன்ற இந்திய மாட்டினங்கள்தான் பிரேசில் கால்நடைகளில் பெரும்பான்மையானவை. இவற்றை 200 ஆண்டு களுக்கு முன் இந்தியாவிலிருந்து பிரேசில் இறக்குமதி செய்து கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரேசில் பிளாஸ்டிக் கொண்டாடப்படும ஓங்கோல் மாட்டினம், இந்தியாவில் “அழிந்து வரும் இனமாக” அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே மாட்டிறைச்சித் தொழில் கால்நடையைப் பெருக்கியிருக்கிறது. இங்கே பசுப்பாதுகாப்பு உள்நாட்டு இனங்களை அழித்திருக்கிறது” என்கிறார் கால்நடைத்துறை ஆய்வாளர் டாக்டர் சாகரி ராம்தாஸ்.

வழக்கில் “சிங்கத்தோடு விளையாடுகிறீர்களா” என்று தனது மேட்டிமைத்தனத்தையும் ஆணவத்தையும் வெளிப்படுத்தியது.

தமிழக மக்களின் எழுச்சிதான் அந்த ஆணவத்தை வீழ்த்தியது. பார்ப்பன பாசிசம் என்பது ஒற்றைக் கலாச்சாரத்தை திணிக்கின்ற வெறும் பண்பாட்டுப் பிரச்சனை அல்ல. அது மக்களின் வாழ்வுரிமைக்கு எதிரானது, நாட்டு நலனுக்கு எதிரானது, மக்களின் ஒற்றுமக்கு எதிரானது. இதை மக்கள் சொந்த முறையில் புரிந்து கொள்ளத்தக்க வாய்ப்பை இந்த அறிவிக்கையின் வாயிலாக வழங்கியிருக்கிறது மோடி அரசு.

இது ஜல்லிக்கட்டு இரண்டாவது சுற்று.

● மருதையன்

அ.தி.மு.க. அம்மா அரசு: ஆளத் தகுதியற்ற கழிசடைகளின் கூடாரம்!

அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தமிழகத்தைக் கொள்ளையடிப்பதும் அதிகாரத்தில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்க இந்து மதவெறி பா.ஜ.க.விற்குப் பல்லக்குத் தூக்குவதும்தான், அ.தி.மு.க.வின் ஒரே வேலை.

எடப்பாடி பழனிச்சாமி தலைமையில் நடந்துவரும் “மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவி அம்மா அரசு” ஒரு வருடத்தை நிறைவு செய்திருக்கிறது. இந்த ஆட்சி குறித்த நமது மதிப்பீடை விவாதிப்பதற்கு முன்பாக, அ.தி.மு.க. அம்மா கோஷ்டியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்கள் தமது சொந்த ஆட்சி குறித்து கொண்டிருக்கும் கருத்தைத் தெரிந்துகொள்வது முக்கியமானது.

“அம்மா இருந்தவரை அமைச்சர்கள் மற்றும் கார்டனலுக்கான கமிசன் 11 சதவீதமாக இருந்தது. அதன் பிறகு அதிகாரிகள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் பங்கெல்லாம் சேர்த்து டலிங் மற்றும் காண்ட்ராக்டுகள் 30 சதவீதத்தில் முடியும். ஆனால், தற்போது அமைச்சரவை கமிசன் மட்டும் 15 சதவீதம் கேட்கிறார்கள். அதிகாரிகள், மாவட்டச் செயலாளர்களின் கமிசன் எல்லாம் கொடுத்தால், அது 40 சதவீதம் வரை போய்விடுகிறது. அதனால் யாரும் காண்ட்ராக்டு எடுப்பதற்கே துணிவதில்லை. எனவே, கமிசன் தொகையைக் குறைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எம்.எல்.ஏ.க்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் பயன் பெறுவார்கள். கட்சியை நடத்த முடியும்” என்று 16.5.17 அன்று அ.தி.மு.க. தலைமை அலுவலகத்திலும், எம்.எல்.ஏ. விடுதியிலும் நடந்த எம்.எல்.ஏ.க்களின் கூட்டங்களில் விவாதிக்கப்பட்டதாக எழுதியிருக்கிறது ஜூனியர் விகடன் (24.5.17, பக்.45)

நடப்பது தீவட்டிக் கொள்ளையர்களின் ஆட்சி என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, “கமிசனைக் குறை” என்ற எம்.எல்.ஏ.க்களின் கூப்பாடே போதுமானது. இதற்கு அப்பாலும் சான்றுகள் வேண்டுமென்றாலும், அதற்கும் எந்தக் குறையுமில்லை.

தமிழகம் முழுவதுமுள்ள தெருவிளக்குகளில் மெர்க்குரி பல்புகளுக்குப் பதிலாக எல்.இ.டி. பல்புகளைப் பொருத்துவதற்காகக் கோரப்பட்ட டெண்டரில் மட்டும் 600 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல் நடந்திருப்பதாகத் தமிழக உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் வேலுமணி மீது சேலத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. வெங்கடாச்சலம் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார். இந்த டெண்டரில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிமுறைகளுக்கு எதிராக இந்திய ஊழல் எதிர்ப்புக் கூட்டமைப்பு வழக்குத் தொடர்ந்ததை யடுத்து, இந்த டெண்டரை இரண்டு வார காலத்திற்கு நிறுத்தி வைத்து உத்தரவிட்டிருக்கிறது, சென்னை உயர் நீதிமன்றம்.

தமிழக மின்வாரியத்தில் 375 பொறியாளர்களை நியமனம் செய்வதற்கான நேர்முகத் தேர்வு சமீபத்தில் நடத்தப்பட்டது. ஒரு நியமனத்திற்கு இரண்டு இலட்ச ரூபாய் வரை பேரம்பேசப்பட்டிருப்பதாக செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன.

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவியாளர் பணியிடத்திற்கு ரூ.6 இலட்சம், இளநிலை உதவியாளர் பணியிடத்திற்கு ரூ.4 இலட்சம், பிற பணிகளுக்கு ரூ.3 இலட்சம் என ரேட் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, 60 பணியிடங்கள் விற்கப்பட்டிருப்பதாகத் தமிழக ஆளுநரிடம் புகார் அளித்திருக்கிறது, ஸ்காலர்ஸ் ஃபோரம் என்ற அமைப்பு.

இது மட்டுமின்றி, அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் உதவிப் பேராசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டதில் 40 கோடி ரூபாய் ஊழல், நெல்லை மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் 50 கோடி ரூபாய் ஊழல், சேலம் பெரியார் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் அதன் உறுப்புக் கல்லூரிகளிலும், பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் 64 பேராசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டதிலும் பல கோடி ரூபாய் ஊழல் எனத் தமிழக அரசின் உயர்கல்வித் துறை ஊழல் துறையாக நாறிப்போய் நிற்கிறது.

தமிழகத்தில் கார் தொழிற்சாலை தொடங்க தமிழக அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்திவந்த தென்கொரியாவைச் சேர்ந்த நிறுவனமான கியா மோட்டார்ஸ் ஆந்திர மாநிலத்திற்குச் சென்று விட்டது. இந்நிறுவனம் தமிழகத்திலிருந்து தலைதெறிக்க ஓடியதற்குக் காரணம் அமைச்சர்கள் கேட்ட கமிசன்தான் எனக் கூறியிருக்கிறார், அந்நிறுவனத்தின் ஆலோசகர் கண்ணன் ராமசாமி. “கியா மோட்டார்ஸுக்கு ஒதுக்கவிருந்த

மருந்து, மாத்திரை வாங்குவது தொடங்கி மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அங்கீகாரம் அளிப்பது வரை அனைத்திலும் கமிசன் பார்த்துவரும் சுகாதாரத் துறை அமைச்சர் விஜய பாஸ்கர் (இடது) மற்றும் அவரது ஏஜெண்ட் மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் கீதா லெட்சுமி.

390 ஏக்கர் நிலத்தின் உண்மையான மதிப்பில் 50 சதவீதத் தொகையை இலஞ்சமாகக் கேட்டதாக”க் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார், அவர்.

சமூக நலத்துறையில் குழந்தைகள் பாதுகாப்பு நல அலுவலராகப் பணியாற்றிவரும் ராஜமீனாட்சி, தனது பணி நீட்டிப்பிற்கு அத்துறையின் அமைச்சர் சரோஜா முப்பது இலட்ச ரூபாய் இலஞ்சம் கேட்டதோடு, இதனை வெளியில் சொன்னால் கொலை செய்துவிடுவேன் என மிரட்டியதாகவும் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார்.

நீடாமங்கலத்தைச் சேர்ந்த ரியல் எஸ்டேட் தரகர் குமாரிடமிருந்து 45 இலட்ச ரூபாய் பணத்தை வாங்கி விட்டு, அதனைத் திருப்பித் தராமல், அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஏப்பம் விட முயற்சி செய்த உணவுத்துறை அமைச்சர் காமராஜின் மீது பண மோசடி குற்றப் பிரிவுகளின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யுமாறு தமிழக போலீசிற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

அம்மாவின் ஆவியாலும் தமிழகத்துப் பார்ப்பனக் கும்பலாலும் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டுள்ள ஓ.பி.எஸ்., முதலமைச்சர் நாற்காலியில் எடப்பாடிக்கு முன்பாக ஒட்டிக்கொண்டிருந்தபொழுது 808 கோடி ரூபாய் பெறுமான ஊழலுக்கு அச்சாரமிட்டுச் சென்றிருப்பதாகக் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார், தமிழகச் சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மு.க.ஸ்டாலின்.

முதலமைச்சரின் விரிவான காப்பீட்டுத் திட்டத்தில் இணைந்திருக்கும் ஒரு தனியார் நிறுவனம், தனது பிரிமியம் தொகையை 437 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாயாக உயர்த்துமாறு கோரித் துண்டில் போட்டுவந்த நிலையில், சுகாதாரத்துறை செயலரின் எதிர்ப்பையும் மீறி, அந்நிறுவனத்தின் பிரிமியத் தொகையை 699 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார், ஓ.பி.எஸ்.

மர்மமான முறையில் இறந்துபோன எஸ்.வி.எஸ். யோகா மற்றும் இயற்கை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவிகள் (இடமிருந்து) மோனிஷா, பிரியங்கா, சரண்யா. (கோப்புப் படம்)

இதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இழப்பு 808 கோடி ரூபாய். ஓ.பி.எஸ். அடைந்த இலாபம், மோடிக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரகசியம்.

ஒரிஜினல் அம்மா ஆட்சியில், ஓ.பி.எஸ்., நத்தம் விசுவநாதன், எடப்பாடி பழனிச்சாமி, வைத்திலிங்கம், பழனியப்பன் என்ற

ஐவரணிதான் போயசு தோட்டத்தின் ஏஜெண்டுகளாக இருந்தனர். தற்பொழுது அ.தி.மு.க. அம்மா ஆட்சியில் அந்த இடத்தைப் பிடித்திருப்பவர் சுகாதாரத் துறை அமைச்சர் விஜய பாஸ்கர்.

அமைச்சர் விஜய பாஸ்கர், மருத்துவப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் கீதா லெட்சுமி ஆகிய இருவரும் சுகாதாரத் துறையை முறைகேடுகளின் மூட்டையாக மாற்றி அமைத்திருக்கின்றனர். 30 சதவீத கமிசன் அடிப்படையில்தான் - அதாவது, ஒரு ரூபாய்க்கு முப்

பது பைசா கமிசன் என்ற சதவீதக் கணக்கில்தான் தமிழக மெங்குமுள்ள அரசு மருத்துவமனைகள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்குத் தேவைப்படும் மருந்து, மாத்திரைகள் வாங்குவதை விதியாகவே மாற்றியிருக்கிறது, இந்தக் கும்பல்.

மருத்துவப் பல்கலைக் கழக வட்டாரத்தில் கீதா லெட்சுமியின் பட்டப் பெயர் பட்டுப்புடவை லெட்சுமி. அப்பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், தமது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையைத் தேர்வுக்காகக் கொடுக்கும் போது, அதனுடன் சேர்த்து ஒரு பட்டுப்புடவையையும் தட்சணையாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத விதியாம். நீட் தேர்வைக் காரணம் காட்டி, என்.ஆர்.ஐ. ஒதுக்கீட்டில் சேர்ந்த 169 மாணவர்களிடம் நடத்தப்பட்ட வசூல், பணி நியமனம், பதவி உயர்வு, இடம் மாறுதல் ஆகியவற்றுக்குத் தனித்தனி ரேட் எனத் துணை வேந்தர் கீதா லெட்சுமி வசூல் வேந்தராக அவதாரமெடுத்திருக்கிறார்.

கூடான வாணலியிலிருந்து தப்பித்துக் கொதிக்கும் எண்ணெய்க் கொப்பரைக்குள் விழுந்த கதை போல, ஜெயாவிடமிருந்து தப்பித்த தமிழகம், இப்பொழுது சசிகலா, நடராஜன், தினகரன், தீவாகரன், ஓ.பி.எஸ்., எடப்பாடி பழனிச்சாமி, விஜய பாஸ்கர் என நீளும் குற்றக் கும்பலிடம் சிக்கி மூச்சுத் திணறிவருகிறது. கிரிமினல் ஜெயாவையே டபாய்த்த கேட்கள் இவர்கள்.

தமிழகமெங்கும் தெருவிளக்குகளை மாற்றுவதில் 600 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கமிசன் அடித்ததாகக் கூறப்படும் உள்ளட்சித் துறை அமைச்சர் வேலுமணி.

கோவணத்தையும் உருவும் பஞ்சமா பாதகர்கள்!

சென்னை-ஆர்.கே.நகர் பகுதியில் அமைந்துள்ள எழில் நகர் 250 ஏக்கர் பரப்பு கொண்ட குடியிருப்பு பகுதி. இங்கு 4,000-க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக வசித்து வருகின்றன. அக்குடும்பங்களைக் கூண்டோடு துரத்தியடித்துவிட்டு, அந்த நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள முயன்றுவருகிறார், அ.தி.மு.க.வின் உள்ளூர் எம்.எல்.ஏ. அவரின் இந்த அடாவடித்தனத்தை எதிர்த்து, அப்பகுதி மக்கள், எழில் நகர் குடியிருப்போர் நலச் சங்கம் என்ற பெயரில் அமைப்பாகத் திரண்டு போராடி வருகின்றனர்.

அவர்களின் போராட்டத்தை அச்சுறுத்தி நசுக்கும் விதத்தில், அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ.வும் போலீசும் கைகோர்த்துக் கொண்டு, அச்சங்கத்தின் தலைவரும் 74 வயது முதியவருமான வேதக்கண் மீது கஞ்சா பதுக்கி வைத்திருந்ததாகப் பொய் வழக்கு போட்டு சிறையில் அடைத்தனர். இந்த வழக்கு குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு வந்தபோது, பதில் மனுதாக்கல் செய்யாமல் இழுத்தடித்தது, போலீசு. இதனால் சந்தேகமடைந்த குற்றவியல் நீதிபதி, வேதக்கண் மீது போடப்பட்டுள்ள கஞ்சா வழக்கு குறித்து

நேர்மையான போலீசு அதிகாரியைக் கொண்டு விசாரிக்க வேண்டுமென உத்தரவு பிறப்பித்தார். இது தொடர்பாக, வேதக்கண் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டு மனுவை விசாரித்த சென்னை உயர்நீதி மன்றம், அவருக்கு நிபந்தனையின் அடிப்படையில் பிணை வழங்கியிருக்கிறது.

ஆனாலும், அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. போலீசை மீண்டும் தூண்டிவிட்டு, அந்த முதியவர் மீது 25 இலட்ச ரூபாய் பண மோசடி செய்ததாக வழக்குப் பதிவு செய்து, மீண்டும் வேதக்கண்ணைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்.

1991-96 ஆண்டுகளில் ஜெயா-சசி கும்பல் அரசு அதிகாரத்தை முறைகேடாகப் பயன்படுத்தி கண்ணில் கண்ட இடங்களையும் வளைத்துப் போட்டு வந்தனர். அந்தக் கும்பலின் அடாவடித்தனமான நில அபகரிப்புக்கு இசையமைப்பாளர் கங்கை அமரன் இரத்த சாட்சியாக உள்ளார்.

அந்த அபாயம் மீண்டும் திரும்புகிறது, தமிழர்களே எச்சரிக்கை!

இவற்றையெல்லாம்விட, தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும், நர்சிங் உள்ளிட்ட துணை மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும் பல்கலைக்கழக அங்கீகாரம் அளிப்பதுதான் விஜயபாஸ்கர் - கீதா லெட்சுமி கூட்டணிக்கு இலஞ்சத்தை அள்ளித்தரும் காமதேனுவாக இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சியில் மூன்று மருத்துவ மாணவிகள் மர்மமான முறையில் இறந்துபோகக் காரணமாக இருந்த எஸ்.வி.எஸ். யோகா மற்றும் இயற்கை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அங்கீகாரம் அளித்த பெருமைக்குரிய வர்தான் கீதா லெட்சுமி.

தமிழகத்திலுள்ள அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள் மற்றும் அரசு மருத்துவமனைகளில் துப்புரவு மற்றும் பாதுகாப்பு பணிகள், பாஸ்கர் கானுமுரி என்பவர் பங்குதாரராக இருக்கும் பத்மாவதி ஹாஸ்பிடால்ட்டி அண்ட் பெசிலிட்டிஸ் மேனேஜ்மெண்ட் என்ற நிறுவனத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. பாஸ்கர் கானுமுரியும் ரெய்டு புகழ் ராம மோகன ராவின் மகன் விவேக் பாபுவும் வியாபாரக் கூட்டாளிகள். தலையைச் சுற்றி மூக்கைத் தொடும் தந்திரம் மூலம் இந்தப் பணிகளுக்கான ஒப்பந்தம் ராம மோகன ராவின் பிணாமி நிறுவனத்திடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகவே இப்பணிகள் குறித்த டெண்டரில் பல்வேறு முறைகேடுகள் செய்யப்பட்டதாகக் குற்றஞ்சுமத்தியுள்ள அறப்போர் இயக்கம், இதில் 520 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல் நடந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு, சி.பி.ஐ. விசாரணை கோரியிருக்கிறது.

மேலும், இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி பத்மாவதி ஹாஸ்பிடால்ட்டி நிறுவனம் 8,672 தொழிலாளர்களையும் ஊழியர்களையும் பணியில் அமர்த்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால், இந்த எண்ணிக்கை

யில் பாதி யளவே நியமித்துவிட்டு, மீதிமுள்ள தொழிலாளர்களுக்கான சம்பளம், கூலியனைத்தையும் நிறுவனமும் அதிகாரவர்க்கமும் பங்கு போட்டுக் கொள்வதாகவும் குறிப்பிடுகிறது, அறப்போர் இயக்கம். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை மாநகராட்சியில் நடந்த மஸ்டர்ரோல் ஊழலுக்கு இணையான மோசடி இது.

ஆர்.கே.நகர் இடைத்தேர்தலில், ஒரு ஓட்டுக்கு நாலாயிரம் ரூபாய் என்ற கணக்கில், ஏறத்தாழ 200 கோடி ரூபாயை தினகரன் கும்பல் அள்ளிவிட்டதே, அந்தப் பணத்தில் பெரும்பகுதி விஜயபாஸ்கர் - கீதா லெட்சுமியின் வழியாகப் பெறப்பட்டதாகச் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழகத்தில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ள பான் மசாலா, போதைப் பாக்குகளைச் சட்டவிரோதமாகப் பதுக்கி வைத்து விநியோகிக்கும் ஏஜெண்டுகளிடம் பெறப்பட்ட மாமூல் மற்றும் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள், துணை மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அங்கீகாரம் அளித்துப் பெறப்பட்ட இலஞ்சம் - இவை மூலம்தான் அந்த 200 கோடியில் பெரும்பகுதி பெறப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

45 இலட்ச ரூபாய் கடன் வாங்கிவிட்டு, அதனைத் திருப்பித் தராமல் தனது அதிகாரத்தைப்பயன்படுத்தி ஏப்பம்விட முயன்ற கிரிமினல் மோசடி குற்றச்சாட்டில் சிக்கியிருக்கும் உணவுத்துறை அமைச்சர் காமராஜ் (இடது). பணி நீட்டிப்பிற்காக முப்பது இலட்ச ரூபாய் இலஞ்சம் கேட்டதாகக் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டிருக்கும் சமூகநலத்துறை அமைச்சர் சரோஜா.

ஆற்று மணல் கொள்ளை பங்குதாரர்கள்: ஓ.பன்னீர்செல்வம், சேகர்ரெட்டி மற்றும் ராம மோகன ராவ்.

ஜெயா முதல்வராக இருந்த சமயத்திலேயே, போதைப் பாக்குகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த கிடங்குகளில் வருமான வரித் துறையால் நடத்தப்பட்ட சோதனையில், எந்தெந்த போலீசு அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு மாதாந்திர மாமூல் தரப்படுகிறது என்ற விவரங்கள் அடங்கிய டைரி சிக்கியது. இப்பொழுது இன்னொரு டைரி கிடைத்திருக்கிறது. மணல் கொள்ளையன் சேகர் ரெட்டியிடமிருந்து வருமான வரித்துறையால் கைப்பற்றப்பட்ட இந்த டைரியில், 18 அமைச்சர்கள், 25 அதிகாரிகள் உள்ளிட்டு 68 பேருக்கு 300 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கையூட்டுத் தரப்பட்ட விவரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

அ.தி.மு.க. அம்மா அரசின் அடித்தளமே இலஞ்சமும் கையூட்டும் தான். இந்த அரசை ஆதரிக்கும் ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.விற்கும் பல கோடி ரூபாய் பணமும் தங்கக் கட்டிகளும் சன்மானமாகத் தரப்படும் என்ற கீழ்த்தரமான பேரத்தின் மூலம் தான் அ.தி.மு.க. அம்மா அணி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது. எனவே, தமிழகத்தை மொட்டையடிக்காமல் இந்த அரசால் நீடித்திருக்க முடியாது.

கூடான வாணலியிலிருந்து தப்பித்துக் கொதிக்கும் எண்ணெய்க் கொப்பரைக்குள் விழுந்த கதை போல, ஜெயா விடமிருந்து தப்பித்த தமிழகம், இப்பொழுது சசிகலா, நடராஜன், தினகரன், திவாகரன், ஓ.பி.எஸ்., சேகர் ரெட்டி, ராம மோகன ராவ், எடப்பாடி பழனிச்சாமி, நத்தம் விசுவநாதன், விஜய பாஸ்கர் - என நீளும் குற்றக் கும்பலிடம் சிக்கி மூச்சுத் திணறி வருகிறது. கிரிமினல் ஜெயாவையே டபாய்த்த கேடிகள் இவர்கள்.

வருமான வரித்துறை சோதனைக்கு ஆளாகிப் பணியிடை நீக்கம் செய்யப்பட்ட ராம மோகன ராவ், எதுவுமே நடக்காது போல மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தப்

பட்டிருக்கிறார். அவர் மீது எந்த வழக்கும் இதுவரை பதிவு செய்யப்படவில்லை. வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டாலும், ராம மோகன ராவின் தலையை யாரும் துண்டித்துவிடப் போவதில்லை.

சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் முதல் குற்றவாளியாக அறிவிக்கப்பட்ட ஜெயா, அதன்பிறகு இரண்டு முறை தமிழக முதல்வர் நாற்காலியில் அமர்ந்ததை, அந்த வழக்கு விசாரணை தடுத்துவிடவில்லை. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வந்த அவ்வழக்கின் இறுதித் தீர்ப்பில், ஜெயா இறந்துபோனதைக் காட்டி, அவரை வழக்கிலிருந்து விடுவித்துவிட்டது, உச்சநீதி மன்றம். ஜெயா போன்ற அதிகார வர்க்க கிரிமினல்களைச் சட்டப்படி தண்டிக்க முயல்வது, வழக்குப் பாறையில் ஏறுவதற்கு ஒப்பானது என்பதை உலகத்திற்கே எடுத்துக்காட்டிய வழக்கு, சொத்துக் குவிப்பு வழக்கு.

எனவே, ஜெயா-சசியின் தயாரிப்பான இந்தக் குற்றக் கும்பலைச் சட்டம் நின்றாவது கொல்லும் என நம்பியிருக்கத் தேவையில்லை. மாறாக, தமிழக மக்களே இவர்களைக் குற்றவாளிகளாக அறிவிக்க வேண்டும். பி்க்பாக்கெட் திருடர்களின் படத்தைப் போட்டு போலீசு எச்சரிப்பது போல, இந்தக் கொள்ளைக் கும்பலை அம்பலப்படுத்தி, அவமதிக்க வேண்டும். இந்தக் கும்பல் பதுக்கி வைத்துள்ள பணத்தையும் சொத்துக்களையும் தமிழக மக்கள் தாமே முன் வந்து பறிமுதல் செய்ய வேண்டும்.

குடி கெடுக்கும் டாஸ் மாக் கடையை அரசு இழுத்து மூடும் வரை காத்திருக்காமல், அந்தச் சனியனைப் பெண்கள் தாமே முன்வந்து அடித்து நொறுக்குவது எப்படி நியாயமானதோ, அது போல, தமிழ்ச் சமூகத்தின் எதிரிகளாக நிற்கும் அ.தி.மு.க. கொள்ளைக் கூட்டத்தின் சொத்துக்களைப் பொதுமக்கள் தாமே முன்வந்து பறிமுதல் செய்வதுதான் நீதியானது!

● செல்வம்

ஜெயா முதல்வராக இருந்த சமயத்திலும் ஊழல் கொடிகட்டிப் பறந்ததை அம்பலப்படுத்தி மக்கள் செய்தி மையம் என்ற அமைப்பால் வைக்கப்பட்ட பிரச்சாரத் தட்டி.

சமஸ் வழங்கும் இடமில்லி உப்புமா!

சித்தாந்த ரீதியாகவும், அமைப்பு ரீதியாகவும் தடுமாற்றமின்றி பாசிசத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்திகள் யாரென்று எச்.ராஜாவுக்கும் பொன்னாருக்கும் தெரிந்திருப்பதால்தான் அவர்கள் நக்சல் ஆதரவு இயக்கங்களை ஒடுக்கச் சொல்கிறார்கள். சமஸ் ஒதுக்கச் சொல்கிறார். இரண்டு சொற்களுக்கும் அவற்றின் பொருளுக்கும் ஒரு எழுத்துக்கு மேல் வேறுபாடு இல்லை.

சமஸ், தமிழ் இந்து நாளேட்டின் நடுப்பக்க பொறுப்பாளர் என்ற முறையில் வாரம் ஒரு புரட்சியை அல்லது அதிர்ச்சியை வாசகர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர். அது அவர் சம்பளத்துக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலை. அதுவன்றி, நாட்டில் உள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் வழிகாட்டும் பொறுப்பையும் தன்னந்தனியாக அவர் தன் தோள் மேல் சுமக்கிறார். இதற்கும் சேர்த்துத்தான் இந்து நிர்வாகம் அவருக்கு சம்பளம் வழங்குகிறதா அல்லது கொழுந்து விட்டொரியும் தேசபக்தியின் காரணமாக இந்தப் பெருஞ்சுமையை அவர் தானாக முன்வந்து ஏற்றிருக்கிறாரா? தெரியவில்லை.

அவர் அ.தி.மு.க.-வில் ஜனநாயகத்தை கொண்டு வருவதற்கு வழி சொல்கிறார். அடுத்த வாரத்தில், தி.மு.க.- வின் பிரகாசமான எதிர்காலத்துக்குத் திராவிட அரசியலைக் கைவிடுவது அவசியம் என்று ஸ்டாலினை எச்சரிக்கிறார். “இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு சாதியை ஒழிக்குமாறு” சங்கப் பரிவாரத்துக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். “காங்கிரசைக் காப்பாற்ற என்ன செய்ய வேண்டும்?” என ராகுல் காந்திக்கு கண்டிப்புடன் எடுத்துச் சொல்கிறார். அது மட்டுமல்ல, உலகமயமாக்கலின் வெற்றிக்கும், கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளின் வெற்றிக்கும் ஒரே நேரத்தில் வழிகாட்டுகிறார். நம்மைப் போல ஒரே ஒரு மூளையுடன் பிறந்த சராசரி மனிதனுக்கு இதெல்லாம் சாத்தியமா என்ற பிரமிப்புதான் ஏற்படுகிறது.

மனநலம் பாதிக்கப்பட்டுக் கவனிப்பாரின்றி வீதியில் விடப்பட்ட பரிதாபத்துக்குரிய மனிதர்களில் சிலர் முச்சந்தியில் நின்றபடி, டிராபிக் காண்ஸ்டிபிள் வேலை செய்வதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். பரிதாபத்துக்குரிய இத்தகைய மனிதர்களின் அகவுலகமும், “தி நேஷன் வான்ட்ஸ் டு நோ” என்று ராத்திரி 9 மணிக்கு கத்துவாரே, அந்த அர்னாப் கோஸ் வாமியின் அகவுலகமும் ஏதோவொரு விகிதத்தில் கலந்திருப்பதன் விளைவாகக் கிடைக்கும் ஆபாசம்தான், “நான் நினைக்கிறேன், நான் கவனித்து வருகிறேன்” என்ற சமஸின் தோரணை.

மூன்று மந்திரச் சொற்கள்!

“மோடியின் காலத்தை உணர்தல்” என்ற தொடரில் “வெறுப்பரசியலில் நக்சல்பாரிகளின் பங்கு” என்ற தலைப்பில் வன்முறை, சகிப்பின்மை, தூய்மைவாதம் என்ற மூன்று சொற்களை நம் மீது கடாசியிருக்கிறார் சமஸ். பொருள் புரிவதற்கு அவசியமில்லாமல், சில ஒலித் துணுக்குகள் நம் மனதைக் கொள்ளை கொண்டு, மீண்டும் மீண்டும் முணுமுணுக்க வைக்குமல்லவா? அப்படி இந்தச் சொற்கள்

அவரிடம் எப்போது இறங்கின, யாரிடத்தில் இருந்து இறங்கின என்று அவருக்கே தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மூளைக்குள் பல்பு எரிகின்ற படைப்பின் உன்மத்த நிலையில், அப்படி யோசித்துப் பார்க்கின்ற மனநிலை ஞானியர்க்கு இருப்பதில்லை.

அஞ்ஞானிகளுக்கு உபதேசிக்கும் பொறுப்பெடுத்துள்ள ஜெயமோகன் ம.க.இ.க.-வைக் குறிவைத்து வெகுநாட்களாக எழுதி வரும் புளித்துப்போன சரக்குதான் சகிப்பின்மை, வெறுப்பரசியல் போன்றவை. அந்த புளித்துப்போன இடலியை உப்புமாவாகத் தயாரித்திருக்கிறார் சமஸ். இந்த இட்டிலி ஒரு நடுப்பக்க பிளேகியரிசம்!

அத்வானியின் இரத யாத்திரை காலத்தில் தொடங்கி, தற்போதைய மோடியின் காலம் வரையில் சங்கப் பரிவாரத்தினை எதிர்த்து வருபவர்கள் ம.க.இ.க.-வினர் என்பது எச்.ராஜாவும் கூட ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய உண்மை. “அது உண்மையல்ல; இடதுசாரி ஜனநாயகக் குரல்களை வீழ்ச்சியை நோக்கித் தள்ளியதன் மூலம், ம.க.இ.க.-வும் நாடு முழுவதும் உள்ள நக்சல்பாரி அமைப்புகளும் மறைமுகமாக வலதுசாரிகளுக்கு (சங்கப் பரிவாரத்துக்கு) உதவியிருக்கிறார்கள்” என்பது சமஸின் குற்றச்சாட்டு.

வாரம் ஒரு புரட்சியை வாசகர்களுக்கு வழங்கிவரும் இந்து நாளேட்டின் நடுப்பக்க பொறுப்பாளர் சமஸ்.

டாஸ்மாக்க கலையைக் கடப்பாரையைக் கொண்டு இடித்துத்தள்ளுவதோடு, குடிமகன்களுக்கு வெளக்குமாறு பூசை கொடுக்கும் அளவிற்குத் தமிழகப் பெண்களிடம் 'சகிப்பின்மை' வளர்ந்துவருகிறது.

இந்தக் குற்றச்சாட்டின் அருகதையைப் பரிசீலிப்போம்.

மோடியின் காலம் எப்படி இருக்கிறது? மூன்றாண்டு காலத்தில் வாக்குறுதிகள் எதையும் மோடி நிறைவேற்றவில்லை. “அச்சே தின்” சந்தி சிரிக்கிறது. பஞ்ச் டயலாக்குகளும் காகிதத் திட்டங்களும் தான் அறிவிக்கப்படுகின்றனவே தவிர, காரியத்தில் எதுவும் இல்லை. பொருளாதாரம் எழுந்து நிற்க மறுக்கிறது. வேலைவாய்ப்பு வீழ்ச்சியடைந்து வருகிறது. பண மதிப்பு நீக்கம், ஆதார் திணிப்பு முதலான பல நடவடிக்கைகள் மக்களுக்கு கடும் துன்பத்தையே கொடுத்திருக்கின்றன. இருப்பினும் சமீபத்திய தேர்தல்களில் மோடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். காரணம் என்ன என்பது ஆய்வாளர்கள் பலர் விவாதித்து வருகின்ற கேள்வி.

எதிர்க்கட்சிகளின் ஊழல், பிழைப்புவாதம், குடும்ப அரசியல், பா.ஜ.க.-வுக்கு எதிராக வலிமையான கூட்டணி அமைக்கப்படாமல் இருப்பது, மாற்றுத் தலைமையில்லாமலிருப்பது என்பன போன்ற காரணங்களையும்; இவையன்றி, ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் விசேடமான காரணங்களையும் எதிர்க்கட்சிகளின் தவறுகளாகவும் பலவீனங்களாகவும் ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

மதவெறியைத் திட்டமிட்டே தூண்டுவது, சாதிப் பிளவுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது, எதிர்க்கட்சி அதிருப்தியாளர்களை வலை வீசிப் பிடிப்பது, மையப்படுத்தப்பட்ட பொய்ப்பிரச்சார நடவடிக்கைகள், ஊடகங்கள் மற்றும் கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கத்தின் ஏகோபித்த ஆதரவு, ஒவ்வொரு வாக்குச்சாவடியையும் குறிவைத்து ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பினர் துணையுடன் நடத்தப்பட்ட தேர்தல் வேலை போன்றவற்றின் மூலம்தான் மோடியின் இமேஜ் முட்டுக்கொடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனநாயக உணர்வற்ற நாயக வழிபாட்டு மனோபாவம், சாதி - மதவெறிக்கு ஆட்படுவது,

மோடியை சூப்பர்மேனாக காட்டும் விளம்பர மோசடிக்கு இரையாவது, எதிர்க்கட்சிகளின் மீதான நம்பிக்கையின்மை போன்ற பல காரணங்கள், மோடியின் வெற்றிக்குக் காரணமாக அமைந்த வாக்காளர்களின் பலவீனங்களாக ஆய்வாளர்களால் கூறப்படுகின்றன.

நேர்மறையில் எதையும் சாதிக்க இயலாத மோடியின் கையில் இருக்கும் ஆயுதங்கள் இரண்டு. ஒன்று, மதவெறியைத் தூண்டுவது, இரண்டாவது, தனது எதிர்த்தரப்பினரை ஒடுக்குவது, மதிப்பிழக்கச் செய்வது, தோல்வி மனப்பான்மையில் ஆழ்த்துவது.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை அ.தி.மு.க. அரசு மோடியின் அடிமையாக நடந்து கொண்டபோதிலும், தமிழ்ச் சமூகம் மோடியையும் பாரதிய ஜனதாவையும் வெறுக்கிறது. பத்திரிகைகள் மற்றும் தொலைக்காட்சிகள் பா.ஜ.க.-வைத் தமிழக மக்களின் தலையில் கட்டுவதற்கு பெருமுயற்சி செய்துதான் பார்க்கிறார்கள். இருப்பினும், சமூக ஊடகங்களும் சமூகத்தின் பொதுக்கருத்தும் ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பலைக் கூர்மையாகத் தாக்கித் தனிமைப்படுத்துகின்றன. இந்தப் பின்புலத்தில் சமஸின் புளித்த இடலி உப்புமாவைக் கிளறிப் பார்ப்போம்.

அஞ்ஞானிகளுக்கு உபதேசிக்கும் பெரும் பொறுப்பைச் சமந்திருக்கும் எழுத்தாளர் ஜெயமோகன்.

ஒடுக்கச் சொல்லும் எச்.ராஜா, ஒதுக்கச் சொல்லும் சமஸ்!

“நக்சல் ஆதரவு இயக்கங்கள், (தமிழகத்தில் ம.க.இ.க., புதிய ஜனநாயகம் போன்றவை) இடது சாரி ஜனநாயக சக்திகளைக் கண்ணியப் படுகொலை செய்ததன் மூலம் அவர்களை மதிப்பிழக்க வைத்து, மோடியின் வெற்றிக்கு உதவியிருக்கிறார்கள்” என்பது சமஸின் ஆய்வு முடிவு.

மோடி அரசை முறியடிக்க விரும்புகிறவர்கள் ம.க.இ.க.-வினரை ஒதுக்கவேண்டும் என்பது தான் சமஸ் கூறவரும் செய்தி. சமஸின் இந்த “மொழி” நமக்கு ஏற்கெனவே பரிச்சயப்பட்ட போலீசின் “மொழி”தான்.

ஹைட்ரோ கார்பன் திட்டத்துக்கு எதிரான போராட்டம் நடக்க

கும் கிராமங்களை மொய்க்கும் உளவுத் துறையினர் அந்த மக்களுக்கு விடுக்கும் எச்சரிக்கை, “மக்கள் அதிகாரம் அமைப்பினரை உள்ளே விடாதீர்கள்” என்பதுதான். டெல்டா மாவட்டங்களில் வறட்சி நிவாரணம் கோரி விவசாயிகள் அமைப்பினர் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்த அனுமதி கோரினால், அதில் “மக்கள் அதிகாரம் அமைப்பினர் உரையாற்றக் கூடாது” என்பதை நிபந்தனையாகவே விதிக்கிறது போலீசு. தமிழகம் முழுவதும் டாஸ் மாக்கை எதிர்த்துப் போராடும் மக்களுக்கு போலீசு வழங்கும் அறிவுரையும் இதுவேதான்.

போலீசின் மொழியையும் சங்க பரிவாரத்தின் மொழியையும் மோடி எதிர்ப்புப் போர்க்குரல் போல மார்க்கெட்டிங் செய்கிறாரே சமஸ், இதன் பொருள் என்ன?

தாக்குதல் இலக்கு “தாராளர்கள்”!

வளர்ச்சி என்ற பொய்மானைக் காட்டி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய மோடியின் ஆட்சியின் கீழ், நிர்வாகம், கல்வி போன்றவற்றில் தொடங்கி இராணுவம், நீதித்துறை வரையிலான எல்லா நிறுவனங்களையும் சங்கப் பரிவாரம் கைப்பற்றி வருகிறது. இதற்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பவர்களில் பலர் அறிவுத்துறையினர் என்பதும் எதார்த்தம்.

மோடி அரசின் தாக்குதல் லிபரல் அறிவுத்துறையினர் முதல் இடதுசாரி அறிவுத்துறையினர் வரையிலானோர் மத்தியில் தெளிவையும் தடுமாற்றத்தையும் ஒரே நேரத்தில் தோற்றுவித்திருக்கிறது.

சான்றாக, கோமாதாவின் பெயரால் நடத்தப்படும் படுகொலைகள் குறித்து, “அரசியல் சட்டம் மத நல்லிணக்கம்” என்ற வரம்புகளுக்குள் நின்று மட்டுமே பேசிக்கொண்டிருந்த பலரும், பார்ப்பன மதம் என்ற கோணத்தில் இந்து மதவெறியை எதிர்த்துப் பேசத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல, தனியார்மய, தாராளமய, உலகமயக் கொள்கைகள் குறித்து உருவாக்கப்பட்ட பொய் பிம்பங்கள் நொறுங்கி, மனித முகம் கொண்ட உலகமயம் என்ற கருத்தாக்கமே “கவைக்குதவாத கற்பனை” என்பது மக்களிடையே அம்பலமாகி வருகிறது. அதற்குச் சான்றுதான் கெயில் எதிர்ப்பு, மீத்தேன் எதிர்ப்பு, ஹைட்ரோ கார்பன் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள்.

மனித முகம் கொண்ட பார்ப்பனியமும் இல்லை, மனித முகம் கொண்ட உலகமயமும் இல்லை என்கின்ற தெளிவு பரவி வருவதைத்தான் “நெகிழ்வுத் தன்மைக்கு எதிரான போக்கு” வளர்ந்து வருவதாகவும்

ஹைட்ரோ கார்பன் திட்டத்துக்கு எதிராக நெடுவாசல் பகுதி மக்களின் போராட்டம்: மனிதமுகம் கொண்ட உலகமயம் என்பதெல்லாம் மோசடி என்ற தெளிவு மக்களிடம் ஏற்பட்டுவருவதன் சான்று.

வெறுப்புச் சொல்லாடல் வளர்ந்து வருவதாகவும் சொல்கிறார் சமஸ்.

இனி, அறிவுத்துறையினரின் தடுமாற்றம் குறித்த பிரச்சினைக்கு வருவோம்.

லிபரல் அறிவுத்துறையினருக்கு மோடியைத் தோற்கடிப்பது முயற்சொம்பாகவே தெரிகிறது. எதிர்க்கட்சிகளின் இயலாமை மட்டு

மல்ல, அதிகார வர்க்கம், போலீசு, நீதித்துறை உள்ளிட்ட இந்த அரசமைப்பு, பார்ப்பன பாசிசத்துக்கு ஒத்துப்போவதை அவர்கள் காண்கிறார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்த இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்தும் சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு எதிராகத் திரும்பியிருப்பதையும் காண்கிறார்கள். இந்த எதார்த்த நிலைமைகள், அரசமைப்பின் வரம்பைத் தாண்டிச் சிந்திக்குமாறு அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றன. எனினும், அவ்வாறு சிந்திக்க இயலாமல் அவர்கள் தடுமாறுகிறார்கள்.

சமஸ், அவர்களுக்குத் தூண்டில் வீசுகிறார். கொள்கைப் பிடிப்பு கொண்டவர்களைத் தூய்மைவாதிகள் என்று தூற்றுக்கிறார். தூய்மைவாதம் காரணமாகத்தான் கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள் வளர முடியவில்லை என்று குற்றவுணர்வுக்கும் ஆளாக்குகிறார்.

சித்தாந்தரீதியாகவும், அமைப்புரீதியாகவும் தடுமாற்றமின்றி பாசிசத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்திகள்தான் பாசிச எதிர்ப்பின் கூர்முனையாக இருக்க முடியும். இடல் காலம் தொடங்கி இன்றுவரை இதுதான் உண்மை. அத்தகையவர்கள் யார் என்று எச்.ராஜாவுக்கும் பொன்னாருக்கும் தெரிந்திருப்பதனால்தான், அவர்கள் நக்சல் ஆதரவு இயக்கங்களை ஒடுக்கச் சொல்கிறார்கள். சமஸ் ஒதுக்கச் சொல்கிறார். இரண்டு சொற்களுக்கும் அவற்றின் பொருளுக்கும் ஒரு எழுத்துக்கு மேல் வேறுபாடு இல்லை.

மக்களை சகிப்பின்மைக்குத் தூண்டியது யார்?

“நக்சல் ஆதரவு இயக்கங்கள் தோல்வி அடைந்து விட்டன” என்ற திருப்தியான பிரகடனத்துடன் தனது கட்டுரையைத் தொடங்குகிறார் சமஸ். அடுத்தடுத்த பத்திகள் “யு தான்” எடுக்கின்றன. தமிழக ஊடக வியலாளர்களின் மொழி நடையில் புதிய ஜனநாயகத்தின் சகிப்பின்மை மொழி, முன்னணி வார இதழ் ஒன்றின் அட்டையில் புதிய ஜனநாயகம் அட்டையின் சாயல், இடதுசாரி இளைஞர்கள் சமூக வலைதளத்தில் கையாளும் மொழியும் புதிய ஜனநாயகத்தின் சகிப்பின்மை மொழி என்று பட்டியலிடுகிறார் சமஸ்.

சகிப்பின்மை ஊடகங்களில் மட்டும் அதிகரிக்கவில்லை. சமூகம் முழுதும் அதிகரித்து வருகிறது என்பதை அவருக்கு நினைவூட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

பெண்கள் கடப்பாறை ஏந்தி டாஸ்மாக் கடைகளை இடக்கிறார்களே, அது ஊடகங்களின் மொழியைக் காட்டிலும் “வலிமையான சகிப்பின்மை”யில்லையா? காந்திய வழியிலிருந்து இவர்களை வன்முறைக்கும் சகிப்பின்மைக்கும் திருப்பியவர்கள் யார்?

“இந்த அரசமைப்பிடம் முறையிட்டுப் பயனில்லை. அதிகாரத்தை மக்கள் தம் கையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம் ஊரில் இனி டாஸ்மாக் கிடையாது, அடிச்சுத் தூக்கு” என்று இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னரே மக்கள் அதிகாரம் அறைகூவல் விடுத்தது உண்மை. அடித்துத் தூக்கியதும் உண்மைதான். இருப்பினும், மக்களைக் கடப்பாறை ஏந்த வைத்த பெருமை இந்த அரசையும், போலீசையும், நீதிமன்றத்தையுமே சாரும். தமது நடவடிக்கைகள் மூலம் மக்கள் அதிகாரத்தின் அறைகூவல் சரியானது என்று மக்களுக்குப் புரியவைத்தவர்கள் அவர்களல்லவா!

**சமஸின் சகிப்பு
ஊடகங்களின் சகிப்பின்மை!**

ஊடகங்களின் மொழி மாறி வருகிறது என்று சமஸ் தன்னை மறந்து கூறுவதும் உண்மைதான். அதற்கு புதிய ஜனநாயகம் உள்ளளவேனும் காரணமாக இருந்தால், அது குறித்துப் பெருமை கொள்கிறோம். இலஞ்ச ஊழல்களை, சமூக ஒடுக்குமுறைகளைப் பற்றி எழுதிவிட்டு, “முதல்வர் கவனிப்பாரா, ஆட்சியர் கவனிப்பாரா, அரசு பரிசீலிக்குமா?” என்றெல்லாம் கட்டுரையை முடித்த காலம் ஒன்றிருந்தது. “அவர்கள்தான் திருடர்கள்” என்று தெரிந்த பின்னால், “எந்தக் கொடுமையை அம்பலப்படுத்தினாலும் நீதி கிடைக்காது” என்று தெளிந்த பின்னால் சொரணையும் நேர்மையும் உள்ள பத்திரிகையாளனாக இருப்பின், அவனைக் கோபமும் கையறு நிலையும் பற்றிக் கொள்கின்றன. அவனுடைய மொழியில் சகிப்பின்மை வெளிப்பட்டதான் செய்யும்.

“தமிழ்ச் சமூகத்தைச் சீரழித்த சதிகாரி” என்று ஜெயலலிதா உயிருடன் இருக்கும் போதே அட்டைப்படக் கட்டுரை வெளியிட்டது புதிய

ஜனநாயகம். “அடிமைகளே, உங்கள் ஊழல் ராணியின் கல்லறையை கடற்கரையிலிருந்து அப்புறப்படுத்துங்கள், இல்லையேல், மக்கள் அதை அகற்றுவார்கள்” என்று வீடியோ வெளியிட்டது விகடன். ஜனநாயகத்தின் மீதான நம்பிக்கையை நக்சல்பாரிகள் தகர்ப்பது குறித்து சமஸ் ரொம்பவும்தான் பதறுகிறார். குன்னா தீர்ப்புக்கெதிராக வெறியாட்டம் நடத்தி ஜனநாயக அமைப்பின் மீதான நம்பிக்கையை அ.தி.மு.க.வினர் தகர்த்தார்களே, அப்போது அவர் என்ன செய்தார்?

அன்றைய கடையடைப்பை பயன்படுத்திப் பார்க்கக்கொடுக்கு விலையேற்றிய வியாபாரிகளை, ஜெய

லலிதாவுடன் இணை வைத்து, “குன்னா அவர்களே, எங்களுக்கு என்ன தண்டனை?” என்று தலைப்பு போட்டுக் கட்டுரை எழுதினார். ஜெ.வின் ஊழல் குறித்துக் குற்றம் சாட்டினால், “எவன் யோக்கியன்?” என்று நாஞ்சில் சம்பத் எழுப்பக்கூடிய கேள்வியை தத்துவ விசாரம் போன்ற பாவனையில் ஒளித்து எழுதிய கயமையல்லவா அந்த எழுத்து?

“ஊத்திக்கொடுத்த உத்தமி”யும் “கண்ணியக் கொலை”யும்!

வெள்ளை மாளிகை முன்படுத்திருக்கும் நாயக மன்மோகன் சிங்கைச் சித்தரித்து புதிய ஜனநாயகம் வெளியிட்ட புகைப்படம் சமஸின் நினைவிலேயே இருக்கிறதாம்! ஏன், நாடாளுமன்றத்துக்கும் தெரியாமல் காட் ஒப்பந்தத்தில் கள்ளத்தனமாக அவர் கையெழுத்திட்டதும், அதே முறையில் அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதும், பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தை இந்தியா பெற்ற பேறு என்று ஆக்ஸ்போர்டுக்குச் சென்று போற்றிப் பேசியதும் சமஸின் நினைவில் நிற்கவில்லை போலும்! புதிய ஜனநாயகம் வரைந்தது வெறும் படம் மட்டும் தான். மேற்சொன்ன நடவடிக்கைகள் மூலம் இந்திய மக்களை நாயினும் கீழாக நடத்தியவர் மன்மோகன் சிங் அல்லவா?

கோவன் கைது செய்யப் பட்டதை காங்கிரசு கட்சியினரும் தி.மு.க.வினரும் கண்டித்தபோது, “ம.க.இ.க.காரர்கள் உங்கள் தலைவரை எப்படித்

நாடாளுமன்றத்துக்கும் தெரியாமல் காட் ஒப்பந்தத்தில் கள்ளத்தனமாக மன்மோகன் சிங் கையெழுத்திட்டதும், அதே முறையில் அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதும், பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தை இந்தியா பெற்ற பேறு என்று ஆக்ஸ்போர்டுக்குச் சென்று போற்றிப் பேசியதும் சமஸின் நினைவில் நிற்கவில்லை போலும்! மேற்சொன்ன நடவடிக்கைகள் மூலம் இந்திய மக்களை நாயினும் கீழாக நடத்தியவர் மன்மோகன் சிங் அல்லவா?

தாக்கியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா?" என்று கேட்டுத் தரம் தாழ்ந்த விதத்தில் கோஷ்டி சேர்க்க முயன்றார் சி.கே. சரஸ்வதி. தனது கட்டுரையில் சமஸ் செய்திருப்பதும் அதே வேலைதான்.

சில நாட்களுக்கு முன், "வலது கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி அலுவலகமும் மும் ரிலையன்ஸ் அலுவலகமும் ஒரே மாதிரி இருப்பதாக" எழுதியிருந்தார் சமஸ். பதிலுக்கு அவரைச் "சகுனி" என்று சாடியிருந்தது ஜனசக்தி. அடுத்த கட்டுரையில் "அவர்களை போலி கம்ப்யூனிஸ்டு என்று எப்படி சொல்லப் போச்சு?" என்று நம்மிடம் சாமி யாடுகிறார். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் "சீக்கிரம் ஐக்கியப்படுமாறு" வலது, இடது கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். சமஸின் எழுத்தை ஆபாசம் என்று நிரூபிக்கும் சான்றுகள் இவை.

முதலாளித்துவ அரசியலில் மூழ்கி முத்தெடுக்கும் கட்சிகள் என்ற காரணத்தினால்தான், போலி கம்ப்யூனிஸ்டு என்று இரு கட்சிகளையும் விமரிசிக்கிறோம். "இன்னும் போதுமான அளவுக்கு உலகமயமாக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை" என்று அந்தப் பக்கம் திரும்பி அவர்களை விமரிசிக்கிறார் சமஸ்; இந்தப் பக்கம் திரும்பி, "அவர்களைப் போலிகள் என்று எப்படி நீங்கள் கண்ணியப் படுகொலை செய்யலாம்?" என்று நம்மிடம் எகிறுகிறார்.

"நல்லகண்ணுவே போலி கம்ப்யூனிஸ்டா?" என்று கொதிக்கிறார். "அப்படியானால், அவரைத்தவிர மற்றவர்களெல்லாம் போலி கம்ப்யூனிஸ்டுகளா?" என்று தான் பதில் கேள்வி எழுப்ப வேண்டியிருக்கும். தளி ராமச்சந்திரனின் ஊரறிந்த குற்றங்கள், தா.பா. போயசுடன் பேணும் நெருக்கம், விஜயகாந்தை முதல்வராக்கும் முடிவு போன்றவை குறித்த நல்லகண்ணுவின் கருத்து என்ன? அநீதியைக் கண்டுங்காணாமல் ஒதுங்குபவர்களும், மவுனம் சாதிப்பவர்களும் நல்லவர்களா? தா.பாண்டியனை நல்லகண்ணுவிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுவதும், கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியை மற்ற முதலாளித்துவக் கட்சிகளிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுவதும் "நல்லகண்ணுவின் எளிமை"தான் என்றால், அந்த எளிமை தவறுகளை மறைக்கின்ற முகமூடி அல்லவா?

நல்லெண்ணத் தூதர் சமஸ்

"நக்சல்பாரிகள் உரையாட மறுப்பவர்கள். ஏனென்றால், அடிப்படையில் மனிதர்களின் நல்லெண்ணத்தின் மீது அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எதிர் தரப்பை அழித்தொழிப்பதே அவர்களது வழிமுறை. காரணம், அவர்களுடைய வெறுப்பரசியல்; அதற்குப் பின்னால் இருப்பது சகிப்பின்மை, அதற்குப் பின்னால் இருப்பது தூய்மைவாதம். தூய்மைவாதிகள் என்ற முறையில் வகையில் இந்துத்துவ பாசிஸ்டுகளும் நக்

ஹைட்ரோ கார்பன்-மீத்தேன் எரிவாயு திட்டம் மக்களுக்கு எதிரானது என்பதை அம்பலப்படுத்தி ஆணந்த விகடன் இதழ் வெளியிட்ட கேலிச்சித்திரம். இதனை ஆதாரமாகக் காட்டி, புதிய ஜனநாயகத்தின் சகிப்பின்மை முதலாளித்துவ ஊடகங்களையும் பற்றி வருவதாகப் புலம்புகிறார், சமஸ்.

சல்பாரிகளும் ஒன்றே" என்றவாறு போகிறது அவரது ஆய்வு.

சுரண்டும் வர்க்கம் சுரண்டப்படும் வர்க்கம் என்று பகைமையான வர்க்கங்களாகப் பிரிந்திருக்கும் சமூகத்தில், ஒடுக்கும் சாதி ஒடுக்கப்படும் சாதி என்று பிளவுபட்டிருக்கும் சமூகத்தில், "நல்லெண்ணம், சகிப்புத்தன்மை, வெறுப்பு, தூய்மை" ஆகியவற்றை அனைவருக்கும் பொதுவானவை போலப் பேச முடியுமா?

தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு ஆதிக்க சாதியினரின் "நல்லெண்ணத்தின்" மீது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமா? பன்னாட்டு முதலாளி வர்க்கத்தின் நல்லெண்ணத்தின் மீது தொழிலாளி வர்க்கம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமா? பசுப் பாதுகாவலர்களின் நல்லெண்ணத்தின் மீது முசுலீம்கள் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமா? "சப் காசாட், சப் கா விகாஸ்" (எல்லோரு

டனும் எல்லோருக்கும் முன்னேற்றம்) என்ற மோடியின் நல்லெண்ணத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்ததன் விளைவு நரகம்தான் என்பதை மக்களின் அனுபவம் காட்டவில்லையா?

"புறவயமான உண்மைகளிலிருந்து தொடங்கு" என்பது மார்க்சியம். "நல்லெண்ணத்திலிருந்து தொடங்கு" என்பது காந்தியப் பித்தலாட்டம்.

வர்க்க ரீதியாகவும், சாதி, மத, இன ரீதியாகவும் ஆதிக்கம் செய்பவர்களும் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும் அடக்கப்படுபவர்களின்பால் சகிப்புத்தன்மை காட்ட வேண்டுமா, அல்லது அடக்கப்படுபவர்கள் ஆண்டைகளின்பால் "சகிப்புத்தன்மை" காட்ட வேண்டுமா? "நீ தீண்டத்தகாதவன்" என்று ஆதிக்க சாதிக் காரன் சொல்வதும், "தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் ரத்து செய்யப்படவேண்டும்" என்று மோடி அரசு கூறுவதும், சகிப்புத்தன்மையுடன் காது கொடுக்க வேண்டிய "மாற்றுக் கருத்து"களா?

"எதிரிகளிடம் மட்டுமல்ல, நண்பர்களிடமும் சகிப்புத்தன்மை காட்டாதவர்களே நக்சல்பாரிகள்" என்கிறார் சமஸ். நண்பர்கள் என்று அறியப்படுவோரே ஆயினும், அவர்களது சொல்லும் செயலும் சகித்துக்கொள்ள இயலாதவையாக, மக்கள் விரோதமானவையாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றின்பால் எப்படி சகிப்புத்தன்மை காட்ட இயலும்?

"மாவோயிஸ்டுகள், இவர்கள் எந்த தரப்புக்காகப் பரிந்து பேசுவதாகச் சொல்கிறார்களோ, அந்தத் தரப்பினரைத்தான் அதிகம் கொல்கிறார்கள். தண்டகாரணயத்தில் கான்ஸ்டபிள் உடையில் நிற்பவர்கள் பழங்குடிகள்தானே" என்கிறார் சமஸ். அடேயப்பா, இந்த அறிவுக்காகத்தான் இந்த நாளேட்டின் நடுப்பக்கத்தை

இவரிடம் லீசுக்கு விட்டிருக்கிறார்களா? அம்பானியும் அதானியும் யூனிபார்ட் போட்டு சி.ஆர்.பி.எப்.-இல் துப்பாக்கியை ஏந்தி நின்ற பின்னால் ஆயுதப் போராட்டம் நடத்து மாறு மாவோயிஸ்டுகளுக்கு அறிவுருத்த வேண்டுமோ!

இந்து மதவெறி என்று சொல்லத் தயங்குவோரால் புழக்கத்தில் விடப்பட்ட “வெறுப்பு அரசியல்” என்ற சொற்றொடரை நக்சல்பாரிகளுக்கு எதிராக ஏவுகிறார் சமஸ். சுரண்டலையும் ஆதிக்கத்தையும் வெறுக்கச் சொல்லும் நக்சல்பாரி அரசியல், ஒடுக்கப்படும் சமூகத்தினரை வெறுக்கச் சொல்லும் இந்துத்துவ அரசியல் ஆகிய இரண்டுமே வெறுப்பு அரசியலாம்!

உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான வெறுப்பரசியல் நடத்துவது அரசும் ஆளும் வர்க்கங்களும் தான். அவர்களுக்குச் சொம்படிக்கும் ஊடகங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். “விவசாயிகள் வறட்சியால் சாகவில்லை” என்று கூறுகின்ற, “சாராயக் கடைகளை நடத்தியே தீருவேன்” என்று வெறி பிடித்து அலைகின்ற, “தொழிலாளிகளின் ஓய்வூதியத்தை திருடிக்கொண்டு, அதைத் தட்டிக்கேட்டால் வேலைநீக்கம்” என்று மிரட்டுகின்ற இந்த அரசின் மீது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் காட்ட வேண்டிய உணர்ச்சி வெறுப்பைத் தவிர வேறு என்ன?

“தொட்டால் தீட்டு” என்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒதுக்கி வைக்கும் பார்ப்பனியத் தூய்மைவாதமும், சாதி ஆதிக்கவாதிகளை ஒதுக்கி வைக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளின் தூய்மைவாதமும் ஒன்றா? கம்யூனிசத்தை ஒழித்துக் கட்ட விரும்பும் மெக்கார்த்தியிச தூய்மைவாதமும், முதலாளித்துவக் கருத்தியலின் கறை படியாமல் தன் தூய்மையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளப் போராடும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தூய்மைவாதமும் ஒன்றா? “இலஞ்சம் வாங்காதே, பொதுச்சொத்தைத் திருடாதே” என்று கூறுபவர்களைக்கூடத் தூய்மைவாதி என்று தூற்றும் நபர்கள் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு தூற்றுவோர் பிழைப்புவாதிகள் என்றல்லவா அறியப்படுகிறார்கள்!

இந்துத்துவ மண் வாசனை!

“ஓநாய்க்கும் ஆட்டுக்கும் இடையில் சமரசம் கிடையாது” என்று பேசுவது நக்சல்பாரி அரசியல். “தமிழிசையுடன் பேசு, அமித் ஷாவுடன் பேசு, மோடியுடன் பேசு” என்கிறார் சமஸ். எதிரியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதும், தற்காலிக சமரசம் மேற்கொள்வதும் இல்லாத போராட்டங்கள் உலகத்தில் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். சமஸ் பேசச் சொல்வதன் பொருள் வேறு. அவர் பாசிஸ்டுகளுடன் பேசிக் கருத்தொற்றுமைக்கு வரச்சொல்கிறார். பேச மறுப்பவர்கள்

களும் பாசிஸ்டுகளே என்று முத்திரை குத்துகிறார்.

சித்தாந்தரீதியாகவும், அமைப்புரீதியாகவும் தடுமாற்றமின்றி பாசிசத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்திகள்தான் பாசிச எதிர்ப்பின் கூர்முனையாக இருக்க முடியும். இடலர் காலம் தொடங்கி இன்று வரை இதுதான் உண்மை. அத்தகையவர்கள் யார் என்று எச்.ராஜாவுக்கும் பொன்னாருக்கும் தெரிந்திருப்பதனால்தான், அவர்கள் நக்சல் ஆதரவு இயக்கங்களை ஒடுக்கச் சொல்கிறார்கள். சமஸ் ஒதுக்கச் சொல்கிறார்.

ஏனென்றால், “இந்த மண்ணில் ஆயுதப் பாதையும் வன்முறை அரசியலும் ஒருநாளும் எடுபடாது” என்று நக்சல்பாரிகளுக்கு அறிவுரை சொல்கிறார் சமஸ். ஆயுதமும் வன்முறையும் இல்லாமலும், அந்த வன்முறைக்கு இந்து பொது உளவியலின் ஒப்புதல் இல்லாமலும் தான் இந்த மண்ணில் இந்துத்துவம் அரியணை ஏறியிருக்கிறதா? தீண்டாமைக் கொலைகளும் ஆணவக் கொலைகளும் வேறு ஏதோவொரு மண்ணில் நடக்கும் வன்முறைகளா?

அரசு பயங்கரவாதத்தை வன்முறை என்றே கருதாத ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி போல, சாதி ஒடுக்குமுறையை பாரதப் பண்

பாடாக போற்றுகின்ற பார்ப்பனியர்கள் போல சிந்திப்பவர் சமஸ். அதனால்தான் போலீசு காவலில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட தோழர் சாருமஜும் தாரை, “இறந்தார்” என்று எழுதுவதற்கு அவர் கூசவில்லை. கார்ப்பரேட் ஆதரவு நரவேட்டைக்காக, மாவோயிஸ்டுகளை “நாட்டின் மிகப்பெரிய அச்சுறுத்தல்” என்று கூறிய மன்மோகன் சிங்கின் வருணனையை அப்படியே வழிமொழிவதிலும் அவருக்கு உறுத்தல் இல்லை.

நக்சல்பாரி இயக்கத்தை இந்துத்துவ பாசிச எதிர்ப்பின் ஈட்டி முனை என்று நாம் கருதுகிறோம். பா.ஜ.க. வினரும் அவ்வாறே கருதுகிறார்கள். ஆனால், “எதிர்ப்பு சக்திகளைப் பலவீனப்படுத்தி சங்கப் பரிவாரத்துக்கு உதவியிருப்பவர்கள் நக்சல்பாரிகள்” என்கிறார் சமஸ்.

இந்த அரசமைப்பின் துணை கொண்டு இந்துத்துவத்தை வீழ்த்த சண்டமாருதம் செய்யும் சமஸ், “இப்போது கூட இல்லையென்றால், எப்போது இணையப்போகிறீர்கள்?” என்று கம்யூனிஸ்டுகளை கடிந்து கொள்கிறார். இணைந்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கேள்விக்கான பதில் அடுத்த நாள் வருகிறது. “தமிழிசையிடமே பேச முடியாவிட்டால், மோடியிடம் எப்படி பேசப்போகிறோம்?”

எட்டப்பன் கூட தனியாகத்தான் கும்பினிக்காரனின் காலில் விழுந்திருக்கிறான். “கும்பினிக்கு எதிரான பாளையக்காரர்களை அணிதிரட்டி, போர், போர் என்று சங்கநாதம் செய்து, பிறகு கூட்டமாகப் போய்க் காலில் விழுந்தால், சன்மானம் வெயிட்டாக கிடைக்கும்” என்ற சாமர்த்தியம் எட்டப்பனுக்கு இல்லை. என்ன செய்வது, கொஞ்சம் பிந்திப் பிறந்து விட்டார் சமஸ்.

● சூரியன்

நீட் தேர்வு: வெளக்குமாறுக்குப் பட்டுக் குஞ்சம்!

தமிழக மாணவர்களின் உரிமைகளைப் பறித்ததைத் தாண்டி, தனியார் கல்லூரிகளின் கட்டணக் கொள்ளையையோ, முறைகேடுகளையோ நீட் தேர்வு தடுத்தாவிடவில்லை.

கல்வித் துறையில் தமிழக அரசிற்கு இருந்துவரும் தனியுரிமைகள் ஒவ்வொன்றாகப் பிடுங்கப்படுகின்றன. முதலில், நீட் தேர்வு. இத்தேர்வு, எம்.பி.பி.எஸ்., பி.டி.எஸ். படிப்பு மாணவர் சேர்க்கையில் தமிழக அரசை ரப்பர் ஸ்டாம்பு ஆக்கிவிட்டது. அடுத்து, மருத்துவ பட்ட மேற்படிப்பு சேர்க்கையில் அரசு மருத்துவர்களுக்குத் தமிழக அரசு அளித்துவந்த இட ஒதுக்கீடு ரத்து செய்யப்பட்டு, இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலின் அதிகாரம் நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனையடுத்து, பொறியியல் படிப்பிற்கும் அகில இந்திய நுழைவு-தகுதித் தேர்வு அறிமுகப்படுத்தப்படும் என அறிவித்திருக்கிறது, மோடி அரசு. இப்படியே போனால், ஒன்றாம் வகுப்பில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதைக்கூட டெல்லி கல்தான்கள் முடிவு செய்யும் காலம் வரக்கூடும்.

இந்திரா காந்தி அவசரநிலை ஆட்சியைப் பயன்படுத்தி, மாநிலப் பட்டியலில் இருந்த கல்வித் துறையைப் பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றிக்கொண்டார். மோடியோ, அவசரநிலையெல்லாம் அறிவிக்காமலேயே, கல்வித் துறையை மையப் பட்டியலுக்குக் கடத்திச் செல்கிறார், உச்சநீதி மன்றத்தின் துணையோடு.

தமிழகத்தில், பெருந்துறை மருத்துவக் கல்லூரியையும் சேர்த்து 23 அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள் உள்ளன. இவற்றுள் 13 அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 1,097 பட்ட மேற்படிப்பு இடங்களும் 396 முதுநிலை பட்டயப் படிப்புக்கான இடங்களும் உள்ளன. இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த அளவிற்கு அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளும், பட்ட மேற்படிப்பு இடங்களும் கிடையாது. இக்கல்

தனியார் பல் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள முதுகலை மருத்துவ இடங்களை நிரப்புவதில் முறைகேடுகள் நடப்பதாகக் குற்றஞ்சுமத்தி, கவுன்சிலிங்கிற்கு வந்திருந்த மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் சென்னை-ஓமந்தூரார் பல்நோக்கு சிறப்பு மருத்துவமனை முன் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

லூரிகள் அனைத்தும் தமிழக மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டு, இயக்கப்படுகின்றன. இக்கல்லூரிகள் இயங்குவதற்கு அனுமதி அளித்ததைத் தாண்டி, இக்கல்லூரிகளுக்காக மைய அரசு ஒரு பைசாகூட நிதியுதவி செய்தது கிடையாது. ஆனால், உமி கொண்டு வந்தவன் அவல் தின்ற கதையாக, இம்மருத்துவக் கல்லூரிகளில் யாரைச் சேர்ப்பது, எப்படிச் சேர்ப்பது என்பதை மைய அரசு தான் தீர்மானிக்கும் எனக் கட்டளையிடுகிறது, டெல்லி.

நாம் கட்டிய வீட்டில் யாரைக் குடியமர்த்துவது என்பதை ஒரு ரஷ்டிக் கும்பல் தீர்மானிப்பது எப்படிப்பட்டதொரு அராஜகமோ, அந்த நாட்டாமைதான் மருத்துவப் படிப்பு மாணவர் சேர்க்கையில் நீட் தேர்வின் மூலம் திணிக்கப்படுகிறது.

நீதிபதிகளின் நியமனங்களில் வெளிப்படைத் தன்மையை மறுக்கும் உச்சநீதி மன்றம், மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் சேர்க்கையில் வெளிப்படைத் தன்மையை உறுதி செய்வதற்கு நீட் தேர்வு அவசியம் எனக் கட்டளையிடுகிறது. தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி அதிபர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்து வியாபம் ஊழலை நடத்திய பா.ஜ.க., தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளின் கட்டணக் கொள்ளையை நீட் தேர்வின் மூலம் தடுத்துவிடலாம் என சவுண்டு விடுகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இதில் ஏதாவது ஒன்றாவது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் மற்றும் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள பட்ட மேற்படிப்புக்கான இடங்களில், 50 சதவீத இடங்களை மாநில அரசிடம் ஒப்படைத்து, அரசு நடத்தும் கவுன்சிலிங் மூலம் மட்டுமே அவ்விடங்களை நிரப்ப வேண்டும் என்கிறது, இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலின் விதிமுறை. ஆனால், தமிழகத்தில் கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த இடங்களைத் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி நிர்வாகங்களே நன்கொடை வாங்கிக்கொண்டு நிரப்பிக்கொண்டன. இந்த

முறைகேடிற்ருத் தமிழக அரசும் இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலும் உடந்தையாக இருந்தன. இம்முறைகேடிற்ரு எதிராகத் தொடரப்பட்ட வழக்கில், அந்த 50 சதவீத இடங்களை மட்டுமல்ல, நிர்வாக ஒதுக்கீடு இடங்களையும் அரசுதான் நிர்஑ப் வேண்டும் என சென்னை உயர்நீதி மன்றம் உத்தரவு பிறப்பித்தது.

இந்தத் தீர்ப்பு வந்த மறு நிமிடமே, தமிழக அரசின் அனுமதியோடு கல்விக் கட்டணத்தைப் பல மடங்கு உயர்த்திக் கொண்டன, தனியார் கல்லூரிகள். தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் மற்றும் பல் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள முதுநிலை பட்டப் படிப்புகள் மற்றும் பட்டயப் படிப்புகளுக்கு இந்த ஆண்டு கல்விக் கட்டணம் மூன்று இலட்ச ரூபாய் தொடங்கி 13 இலட்ச ரூபாய் வரையிலும் வசூலித்துக் கொள்ள அனுமதியளித்திருக்கிறது, நீதிபதி என்.வி. பாலசுப்பிரமணியன் தலைமையில் உள்ள கட்டண நிர்ணயக் குழு. தனியார் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் இப்படிப்புகளுக்கான கட்டணமோ 60 இலட்ச ரூபாய் வரை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தனியார் கல்லூரிகளில் சட்டவிரோதமாகப் பெறப்பட்டு வந்த நன்கொடை, தற்பொழுது சட்டபூர்வ கட்டணமாகிவிட்டது.

இதுவொருபுறமிருக்க, நிர்வாக ஒதுக்கீட்டின் கீழ் வரும் முதுநிலை மருத்துவ இடங்களைத் தாமே நிர்஑்பிக் கொள்ள அனுமதிக்கவும், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்யவும் கோரி நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்கள் உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்துள்ளன.

நீட் தேர்விலிருந்து தமிழகத்திற்கு விலக்கு அளிக்க மறுக்கும் மோடி அரசும், உச்சநீதி மன்றமும் எய்ம்ஸ், ஜிப்மர் மற்றும் இராணுவ மருத்துவக் கல்லூரிகளை இத்தேர்விலிருந்து விலக்கி வைத்துள்ளன. இந்த பாரபட்சத்திற்கு நியாயமான விளக்கம் எதுவும் மைய அரசிடம் இல்லை. தடியெடுத்தவன் தண்டல்காரன் கதையாக இவ்விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எய்ம்ஸ் மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு நடத்தப்பட்ட நுழைவுத் தேர்வு வினாத்தாட்கள் உ.பி. மாநிலம்-லக்னோவிலுள்ள எம்.சி.சுச்சேனா என்ற தனியார் மருத்துவக் கல்லூரியின் வழியாகக் கசிந்திருப்பதை ஆதாரத்தோடு அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார், ஆனந்த்ராய். இது தொடர்பாக விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது,

எய்ம்ஸ் மருத்துவக் கல்லூரி இடங்கள் விற்கப்படுவதாகக் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கும் ஆனந்த் ராய்.

நாம் கட்டிய வீட்டில் யாரைக் குடியமர்த்துவது என்பதை ஒரு ரவுடிக் கும்பல் தீர்மானிப்பது எப்படிப்பட்டதோரு அராஜகமோ, அந்த நாட்டாமைதான் மருத்துவப் படிப்பு மாணவர் சேர்க்கையில் நீட் தேர்வின் மூலம் திணிக்கப்படுகிறது.

எய்ம்ஸ் நிர்வாகம். மேலும், எய்ம்ஸ் கல்லூரி இடங்கள் பெருத்த தொகைக்கு விற்கப்படுவதாகவும் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார், ஆனந்த்ராய். இக்குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தியிருக்கும் ஆனந்த் ராய்தான் வியாபம் ஊழலையும் அம்பலப்படுத்தியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்.பி.பி.எஸ்., பி.டி.எஸ். பட்டப்படிப்புகளுக்கு இந்த ஆண்டு நடத்தப்பட்ட நீட் தேர்வில், இந்தி, குஜராத்தி மொழிகளில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த வினாத்தாட்கள் எளிதாகவும், ஆங்கில வினாத்தாட்கள் கடினமானதாக இருந்ததாகக் குற்றஞ்சுமத்தித் தொடரப்பட்ட வழக்கில், நீட் தேர்வு முடிவுகளை வெளியிட இடைக்கால தடை விதித்து உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது, உயர்நீதி மன்றமதுரைக் கிளை.

நீட் தேர்வு வினாத்தாட்கள் பிகார் மாநிலத்தில் கசிந்து, அவை உ.பி., மேற்குவங்க மாநிலங்களில் நல்ல விலைக்கு விற்கப்பட்டிருப்பதாகவும் செய்திகள் வெளியாகி உள்ளன.

“முதுநிலை பட்டப்படிப்புகளுக்கு நடத்தப்பட்ட நீட் தேர்வு வினாத்தாளைக் கணிப்பொறியிலிருந்து மூன்று பேர் திருடி, அதன் மூலம் ஆயிரம் பேர் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதாகவும், திருடிய அந்த மூன்று பேரைப் பிடித்த டெல்லி போலீசு, இது குறித்து மேல்நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை” என்றும் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார், சமத்துவ மருத்துவ சங்கத் தலைவர் டாக்டர் ரவீந்திரநாத்.

அரசு மற்றும் தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள முதுநிலை பல் மருத்துவ இடங்களுக்கு சென்னையில் கவுன்சிலிங் நடந்தபொழுது, 254 இடங்களுக்குப் பதிலாக 109 இடங்கள் மட்டுமே கவுன்சிலிங்கில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள மருத்துவ சிகிச்சை (clinical) சார்ந்த இடங்கள் அரசு நடத்தும் கவுன்சிலிங்கிற்குள் கொண்டுவரப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட முறைகேடைச் சுட்டிக்காட்டி, பல் மருத்துவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கியதையடுத்து, கவுன்சிலிங்கை மறுதேதி குறிப்பிடாமல் ஒத்திவைத்தது, தமிழக அரசு.

பாண்டிச்சேரியில் முதுநிலை மருத்துவ மாணவர் சேர்க்கையில், தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளின் தில்லுமுல்லுகளுக்குச் சாதகமாக அரசே நடந்துகொண்டது அம்பலமாகியிருக்கிறது. மேலும், பாண்டிச்சேரி

சேரியிலுள்ள தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி நிர்வாகங்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்துகொண்டு, “நிர்வாகம் கோரும் கட்டண உயர்வை அரசு ஒத்துக் கொண்டால்தான், அரசு ஒதுக்கீடு இடங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களைக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்வோம்” என மிரட்டி வருகின்றன.

“மைய அரசால் நடத்தப்படும் நீட் உள்ளிட்ட நுழைவுத் தேர்வுகள் மூலம்தான் அப்பழுக்கற்ற விதத்தில், ஓட்டைகளின்றி மாணவர் சேர்க்கையை நடத்தமுடியும்; கட்டணக் கொள்ளையைத் தடுக்க முடியும்” எனக் கதைக்கப்படுவதை மேற்கண்ட நிகழ்வுகள் சந்திசிரிக்க வைத்துவிட்டன. ஊழல், முறைகேடுகளால் அழுதிபோய்விட்ட அமைப்பு முறையை வைத்துக்கொண்டு, நீட் தேர்வை சர்வரோக நிவாரணியாகக் காட்டுவது ஒருவிதத்தில் கேலிக்கூத்தானது; இன்னொருபுறத்தில் மோசடியானது!

நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கம் தொடங்கி கிராமப்புற ஏழைகள் வரையிலான சாதாரண பொதுமக்கள் மருத்துவத் துறையில் எதிர்பார்க்கும் மாற்றம் என்ன? எந்தவொரு மருத்துவரானாலும், அவர் திறமையானவரா என்ற கேள்விக்கு முன்பாக, அவர் எவ்வளவு பீல் பிடுங்குவார் என்ற கேள்விதான் முன்னுக்கு வருகிறது. அரசு மருத்துவமனைகளின் “தரமற்ற” சிகிச்சையைக் காட்டிலும், தனியார் மருத்துவமனைகளின் கொள்ளைதான் பொதுமக்களைப் பீதிக்குள்ளாக்குகிறது. இந்தக் கொள்ளைக்கு எப்படி, யார் கடிவாளம் போடுவது, அரசு மருத்துவமனைகளில், கிராமப்புற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மருத்துவர் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பது, அங்கெல்லாம் தரமான சிகிச்சையை விட, அனுசரணையான சிகிச்சை கிடைப்பதை உத்தரவாதப்படுத்துவது என்பவைதான் பொதுமக்களின் எதிர்பார்ப்புகள்.

நீட் தேர்விற்கு ஆதரவாக வாதிடும் அறிவு ஜீவிகளோ, பா.ஜ.க.வினரோ பொதுமக்களின் இந்த அடிப்படையான பிரச்சினை குறித்துப் பேசுவதில்லை. மாறாக, தரம், தரம் என மழைக் கால தவளையைப் போல நாராசமாக வாதிடுகிறார்கள். “இந்தியாவின்

பாண்டிச்சேரியில் முதுகலை மருத்துவ கவுன்சிலிங்கை நடத்திய அரசு நிறுவனம் சென்டாக், தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளோடு கைகோர்த்துக்கொண்டு முறைகேடுகளில் ஈடுபட்டதாக எழுந்த குற்றச்சாட்டையடுத்து, அக்கவுன்சிலிங்கை ஆய்வு செய்யும் அம்மாநில துணைநிலை ஆளுநர் கிரண் பேடி.

நாம் தனியார் மருத்துவமனைகளின் கொள்ளையைப் பற்றிப் பேசினால், அவர்கள் அமெரிக்க ரிடர்ன் மருத்துவர்களின் தரம் குறித்துச் சிலாகிக்கிறார்கள். நாம் அரசு மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெற அலையும் ஏழைகளைப் பற்றிப் பேசினால், அவர்கள் அப்பல்லோவிற்கு வருகின்ற மாடிவீட்டு ஏழைகள் குறித்தும், ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நோயாளிகள் குறித்தும் கவலை கொள்கிறார்கள்.

நீட் தேர்வால் அமெரிக்க தரத்திற்கு உருவாக்கப்படும் மருத்துவர்கள், அரசின் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்ற முன்வருவார்களா? முதுகலை மருத்துவ மாணவர் சேர்க்கையின் தமிழக அரசு பின் பற்றி வந்த அரசு மருத்துவர்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு கொள்கை, மருத்துவர்கள் தமது மேல்படிப்பை முன் நிறுத்தியாவது பின்தங்கிய கிராமப்புற, மலைப் பகுதிகளில் பணியாற்றுவதை உத்தரவாதப்படுத்தியது. தற்பொழுது அந்த இட ஒதுக்கீடு ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதால், இனி கிராமப்புறங்கள், மலைப்பகுதிகளிலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மட்டுமல்ல, நகர்ப்புறங்களிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில்கூட தகுதியான மருத்துவர்கள் இல்லாத நிலை உருவாகும் என

கேரளாவிலுள்ள தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் கல்விக்கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டையும், அம்மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர் சேர்க்கை நடைபெறுவது இழுபறியாக இருந்து வருவதையும் கண்டித்து கேரள மாணவர் சங்கம் தலைமைச் செயலகம் முன்பு நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

எச்சரிக்கிறார், இந்திய மருத்துவ கவுன்சில் உறுப்பினர் டாக்டர் எல்.பி.தங்கவேலு.

அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள் மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டு மருத்துவர்களை உருவாக்குகின்றன. அம்மருத்துவர்களை நகர்ப்புற கார்ப்பரேட் மருத்துவமனைகளிடம் தாரை வார்ப்பது பணக்காரர்களுக்குத் தரப்படும் மறைமுக மானியம்

ஆகும். நீட் தேர்வு இப்படிப்பட்ட பணக் காரர்களுக்கான சமூக நீதியைத்தான் உருவாக்க முனைகிறது.

நீட் தேர்வை, மற்ற மாநிலங்களை விடத் தமிழகம்தான் தீவிரமாக எதிர்த்து வருகிறது. ஆனால், தமிழக அரசோ இத் தேர்வை எதிர்ப்பது போல ஒரு நாடகத்தை நடத்தி வருகிறது. எடப்பாடி அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட நீட் தேர்விலிருந்து தமிழகத்திற்கு விலக்கு அளிக்கும் சட்டம் ஒரு காகிதத்தின் மதிப்பைக் கூடப் பெறவில்லை. அரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காகத் தமிழக அரசால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட அச்சட்டத்தை, அரசுத் தலைவரின் பார்வைக்குக்கூட அனுப்பி வைக்காமல், குப்பைக் கூடையில் வீசியெறிந்திருக்கிறது, மோடி அரசு. இந்த உண்மை பத்திரிகைகளின் வாயிலாக அம்பலமான பிறகும், எடப்பாடி அரசு வலியே தெரியாத கைப்புள்ள கணக்காக நடந்து வருகிறது.

இப்படியொரு மோசடி நாடகத்தை ஒருபுறம் அரங்கேற்றிவிட்டு, இன்னொரு புறத்தில் பிளஸ் 1 வகுப்பிற்குப் பொதுத் தேர்வு நடத்துவது, மேநிலை வகுப்பு பாடத்திட்டங்களைத் தரம் உயர்த்துவது, நீட் தேர்வுக்கான பயிற்சி வகுப்புகளை அரசுப் பள்ளிகளில் நடத்துவது எனப் புதுப்புது அறிவிப்புகளை வெளியிட்டு வருகிறது, அ.தி.மு.க. அரசு. கல்விச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் கொண்டுவரப் படுகின்ற இத்திட்டங்கள், நீட் தேர்வை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக்கொள்ளும் மனோபாவத்தைத் தமிழக மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் மத்தியில் உருவாக்கும் நரித்தனமாகும்.

நீட் தேர்வு தமிழக மாணவர்களின், தமிழகப் பாடத்திட்டத்தின் தரம், தகுதி குறித்த பிரச்சினையல்ல. அது மாநில உரிமை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாகும். இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்துத் தமிழக மாணவர்கள் மொழியுரிமை போராட்டத்தை நடத்தியதைப் போல, கல்வியை மாநிலப் பட்டியலில் சேர்ப்ப தற்கான போராட்டத்தைத் தமிழக மாணவர்களும், கல்வியாளர்களும் நடத்த முன்வர வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராடுவதைக் கைவிட்டு, மேநிலைப் பாடத்திட்டத்தில் சீர்திருத்தங்களைக் கோருவதும், செய்வதும் பார்ப்பன தேசியத்தின் முன் தமிழகத்தின் நலன்களை அடகு வைப்ப தற்குச் சமமாகும்.

தோற்றுப்போன நீதித்துறை!

வழக்கை இழுத்தடித்துக் குற்றவாளிகளைக் காப்பாற்றும் அல்லது அப்பாவினைச் சட்டவிரோதமான முறையில் தண்டிக்கும் நீதிபதிகளுக்கு என்ன தண்டனை?

தீர்மானிக்கப்பட்ட நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதியாகும் என்பது புகழ் பெற்ற முதலாளித்துவ மூதுரை மட்டுமல்ல, இந்திய நீதிமன்றங்களால் மிகவும் கேலிக்குள்ளாக்கப்பட்ட மூதுரையும் இதுதான். இந்திய நீதித்துறையால் சமீபத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு தீர்ப்புகள், இந்த மூதுரையை மீண்டும் எள்ளி நகையாடியிருக்கின்றன.

மதிவாணன், சேலம் மாவட்டம்-ஆத்தூருக்கு அருகிலுள்ள கெங்கவல்லியைச் சேர்ந்த ஆடு, மாடுகளை வாங்கி விற்கும் தரகர். 17 வருடங்களுக்கு முன், கள்ளச் சாராயம் கடத்தியதாக இவர் மீது குற்றஞ்சுமத்திய ஆத்தூர் மதுவிலக்கு போலீசார், அவரது இருசக்கர வாகனத்தைப் பறிமுதல் செய்தனர். பின்னர், அவரது இருசக்கர வாகனத்தைத் திருப்பித் தருவதற்கு மதிவாணனிடமிருந்து எட்டாயிரம் ரூபாய் இலஞ்சமாகப் பெற்றுக் கொண்டனர். அந்த இலஞ்சப் பணம் கைமாறும் சமயத்தில் சாமிநாதன், ரவி, சேகர் ஆகிய மூன்று போலீசாரை இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறை போலீசார் கையும்களவுமாகப் பிடித்தனர்.

இது தொடர்பாக, இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறை போலீசார் ஆத்தூர் மதுவிலக்கு போலீசு நிலையத்தில் ரெய்டு நடத்தியதில், அங்கிருந்து கணக்கில் காட்ட முடியாத 1.15 இலட்ச ரூபாய் ரொக்கமும், எந்தெந்த போலீசுக்கு எவ்வளவு இலஞ்சம் தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் அடங்கிய துண்டுச் சீட்டுக்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. இதன் அடிப்படையில் அந்த போலீசு நிலையத்தைச் சேர்ந்த 22 போலீசார் மீது இலஞ்சம் வாங்கிய குற்றப்பிரிவுகளின் கீழ் ஊழல் தடுப்பு கண்காணிப்பு சிறப்பு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது.

இந்த வழக்கை கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாக விசாரித்து வந்த ஊழல் தடுப்பு கண்காணிப்பு சிறப்பு நீதிமன்றம், கடந்த மே மாத இறுதியில் தீர்ப்பளித்தது. அத்தீர்ப்பில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட 22 போலீசாரில் 12 போலீசார் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். தற்பொழுது ஆய்வாளராகப் பணியாற்றிவரும் சேகர், உதவி ஆய்வாளர் அருள் முருகன் உள்ளிட்ட 7 போலீசாருக்கு இரண்டு ஆண்டு சிறை

குல்சார் அகமது வானி: சபர்மதி குண்டு வெடிப்பு வழக்கில் சிக்க வைக்கப்பட்ட கைது செய்யப்பட்ட இளம் வயதில் (இடது); அவ்வழக்கில் 16 ஆண்டுகள் சிறையில் அடைத்து அவரது இளமையை அழித்த பிறகு, நிரபராதியாக நடுத்தர வயதில்.

● திப்பு

தண்டனையும், தலா 17,000 ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, உ.பி. மாநில பாரபங்கி குற்ற வியல் நீதிமன்றம் அளித்திருக்கும் தீர்ப்பு. பயங்கரவாத வழக்கில் கைது செய்யப்பட்ட காஷ்மீரைச் சேர்ந்த குல்சார் அகமது வானி, மொபின் ஆகிய இருவரையும் விடுதலை செய்து உத்தரவிட்டிருக்கிறது, அந்நீதிமன்றம்.

கடந்த 2000-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு 14 அன்று, பீகார் மாநிலம் - முசாபர்பூரிலிருந்து குஜராத் மாநிலம் - அகமதாபாத் நகருக்குச் செல்லும் சபர்மதி விரைவு ரயில், உ.பி. மாநிலம் கான்பூர் நகருக்கு அருகே சென்றுகொண்டிருந்த பொழுது, அந்த ரயிலில் நடந்த குண்டு வெடிப்பில் ஒன்பது பயணிகள் கொல்லப்பட்டனர்; பலர் படுகாய மடைந்தனர். இந்த வழக்கில் முதல் குற்றவாளியாகக் குற்றஞ்சுமத்தப் பட்டுக் கைது செய்யப்பட்டவர் தான் குல்சார் அகமது வானி.

பதினேழு வருடங்களுக்கு முன்பு கைது செய்யப் பட்டபொழுது, குல்சார் அகமது வானி உ.பி.யிலுள்ள அலிகார் முசலீம் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சி மாணவர். அவரை டெல்லியில் வைத்துக் கைது செய்ததாகவும், அவரிடமிருந்து வெடிபொருட்களையும், முக்கியமான ஆதாரங்களையும் கைப்பற்றியதாகவும் குற்றப் பத்திரிகையில் போலீசார் குறிப்பிட்டிருந்தனர். மேலும், சபர்மதி ரயில் குண்டு வெடிப்புக்கான சதித் திட்டத்தை, குல்சார் அகமது வானி அலிகார் முசலீம் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள ஹபீப் ஹாலில் வைத்துத் தீட்டியதாகவும் போலீசார் குற்றஞ்சுமத்தியிருந்தனர்.

“இந்த வழக்கின் முதல் குற்றவாளியாகவும், சதித் திட்டத்தின் மூளையாகவும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்ட குல்சார் அகமது வானி மற்றும் குற்றத்திற்கு உடந்தையாக இருந்த மொபின் ஆகிய இருவருக்கும் எதிராக போலீசாரால் ஒரு ஆதாரத்தைக்கூடக் காட்ட முடியவில்லை; சதி உள்ளிட்ட எந்தவொரு குற்றச்சாட்டையும் போலீசாரால் நிரூபிக்க முடியவில்லை” எனத் தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டு, அவ்விருவரையும் பாரபங்கி குற்ற வியல் நீதிபதி எம்.ஏ.கான் விடுதலை செய்திருக்கிறார். மாணவப் பருவத்தில்

சிறைக்குள் தள்ளப்பட்ட குல்சார் அகமது வானி, நடுத்தர வயதைக் கடந்த நிலையில் நிரபராதியாக விடுதலை ஆகியிருக்கிறார். எத்தகைய குரூரம் இது?

இந்த இரண்டு வழக்குகளிலும் நீதி வழங்கப்பட்டிருப்பதாக, அறிவும், மனசாட்சியும், இரக்க உணர்வும் கொண்ட எவராலும் ஒத்துக் கொள்ள

முடியுமா? தீர்ப்பு தாமதமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிற அலட்சியத்தையும் தாண்டி, நீதியை வழங்கவேண்டிய கடமையும், பொறுப்பும் மிக்க நிறுவனங்களாகக் கூறப்படும் நீதிமன்றங்களும், போலீசும், அதற்கு எதிராக நீதியைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் விதத்தில் நடந்துகொண்டிருப்பதை இந்த இரண்டு வழக்குகளும் எடுத்துக்காட்டவில்லையா?

ஆடு வியாபாரி மதிவாணன் போலீசார் மீது கொடுத்த இலஞ்சப் புகாரை விசாரித்து, பதினேழு ஆண்டுகள் கழித்துத் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கும் நீதிமன்றத்தின் திருநாமம், ஊழல் தடுப்பு கண்காணிப்பு சிறப்பு

நீதிமன்றமாம். வழக்கை நடத்தியதோ தமிழக போலீசின் இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறை. இதைக் கேட்டுச் சிரிப்பதா, இல்லை அழுவதா என்றே தெரியவில்லை.

இந்த வழக்கில் 99 சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வாரத்திற்கு ஒரு சாட்சி என்று விசாரித்திருந்தால்கூட, வழக்கை இரண்டு ஆண்டுகளில் முடித்திருக்கலாம். ஆனால், நீதிமன்றமோ பதினேழு ஆண்டுகளை விழுங்கிவிட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் பல பத்தாயிரக் கணக்கில் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு,

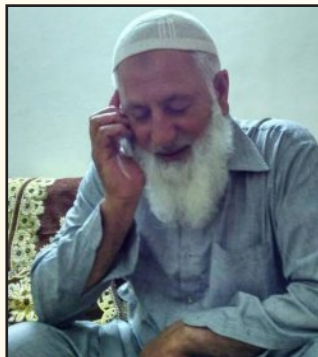
ஆள், ஆணை, அம்பு, சேனை என்ற படியான அதிகாரங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு, நீதிபதியும் போலீசு அதிகாரிகளும் இலஞ்சத்தை ஒழிக்கப் பாடுபடும் இலட்சணம் நம்மை மெய்சிலிர்த்துக் கத்தான் வைக்கிறது.

இந்த இழுத்தடிப்பிற்காக வழக்கை விசாரித்த நீதிபதியையும் குற்றஞ்சுமத்த முடியாது. வழக்கை நடத்திய போலீசையும் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்த முடியாது. மக்களின் வரிப் பணத்தைத் தின்று தீர்க்கும் இந்த அதிகார வர்க்கக் கூட்டத்திற்கு அப்படிப்பட்டொரு பாதுகாப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வழக்கைத் தொடுத்த மதிவாணன் தீர்ப்பிற்கு முன்பே, அதாவது நீதி

தம் மீது பதியப்படும் குற்ற வழக்குகளைச் சட்டத்தின் ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தி எத்துணை ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் இழுத்தடிக்கலாம் என்ற மமதையே, அதிகார வர்க்கத்தைத் துணிந்து கிரிமினல் குற்றங்களை இழைக்கத் தூண்டுகிறது.

அப்பாவியான தனது மகன் குல்சார் அகமது வானியின் விடுதலைக்காக 16 ஆண்டுகள் சளையாமல் சட்டப் போராட்டம் நடத்திய குலாம் முகம்மது வானி.

கிடைக்கும் முன்பே இறந்து போனார். குற்றஞ்சுமத்திப் பட்ட போலீசாரும் மூவர் இறந்துபோய், தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டார்கள். வழக்கு நடைபெற்ற காலத்தில் குற்றஞ்சுமத்தப் பட்ட எந்தவொரு போலீசுக் காரனும் இடைக்கால நீக்கம் செய்யப்படவில்லை. அது மட்டுமின்றி, குற்றஞ்சுமத்தப் பட்ட சேகர், அருள்முருகன், ரவி ஆகியோருக்கு இன்ஸ் பெக்டர்களாகப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதி மன்றமோ, பதினேழு ஆண்டுகள் கழித்து, ஏறும்பு கடிப்பது போன்று, இரண்டு ஆண்டு சிறை தண்டனை கொடுத்துத் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது.

தமக்கு எதிரான வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்திலேயே, பதவி உயர்வு பெற்ற இந்த போலீசு அதிகாரிகள் இன்னும் திமிரோடும் அகங்காரத்தோடும் இலஞ்ச, ஊழல் கிரிமினல் குற்றங்களைச் செய்திருப்பார்கள் என நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். ஒரு வழக்கைப் பதினேழு ஆண்டுகள் இழுத்தடிக்கலாம் என்ற மமதையே, அதிகார வர்க்கத்தைத் துணிந்து குற்றங்களை இழைக்கத் துணுக்கிறது. இந்த அமைப்பு முறையைக் கொண்டு ஜெயா போன்ற பெருச்சாளிகளை மட்டுமல்ல, சாதாரண போலீசுக்காரன் உள்ளிட்ட சுண்டெலிகளைக்கூடத் தண்டிப்பது அத்துணை எளிதானதல்ல என்பதை இந்த வழக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

போலீசாருக்கு எதிராக வழங்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்ப்பு அற்பத்தனமானது என்றால், போலீசாரால் பயங்கரவாதியாக நிறுத்தப்பட்ட குல்சார் அகமது வானி வழக்கில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் தீர்ப்பு, நியாயம் வழங்கிவிட்டதைப் போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நயவஞ்சகம் கொண்டது.

சபர்மதி ரயில் குண்டு வெடிப்பு தொடர்பாகத் தேடுதல் வேட்டை நடத்தி, குல்சார் அகமது வானியை போலீசு கைது செய்யவில்லை. வேறொரு வழக்கில் அவரைச் சிக்க வைத்து, அதன் பிறகு சபர்மதி ரயில் குண்டு வெடிப்பு வழக்கிலும் அவரைச் சேர்த்துவிட்டிருக்கிறது, போலீசு.

டெல்லியில் வெடிகுண்டு தேடுதல் வேட்டை நடத்திய தபொமுது, காஷ்மீர் முசுலீமான் குல்சார் அகமது வானி ஆயுதங்களோடு பிடிப்பட்ட

சட்டவிரோதமான முறையில் 16 ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த குல்சார் அகமது வானிக்கு உடனடியாகப் பிணை வழங்காமல், விநோதமான தீர்ப்பை வழங்கிய உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி ஜெகதீஷ் சிங் கேஹர்.

பொய்சாட்சிகளின் படிதான் குல்சார் அகமது வானி முதல் குற்றவாளியாகவும், சதித் திட்டத்தின் மூளையாகவும் காட்டப்பட்டார். கொலை, கொலை முயற்சி, அரசுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தல், ஆயுதங்களைச் சேகரித்து நாட்டிற்கு எதிராகக் குற்றங்களை இழைக்க சதித் திட்டம் தீட்டுதல் என்ற பிரிவுகளில் கீழ் அவர் மீது வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. சபர்மதி ரயில் குண்டு வெடிப்பு வழக்கு மட்டுமின்றி, அவர் மீது மேலும் பத்து வழக்குகள் ஜோடிக்கப்பட்டன.

குல்சார் அகமது வானி சபர்மதி குண்டு வெடிப்பு வழக்கிலிருந்து விடுவிக்கப்படும் முன்பே, அவர் மீது போடப்பட்டிருந்த மற்ற பத்து வழக்குகளும் பொய் வழக்குகள் என அம்பலமாகி, நீதிமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டன. இதிலிருந்தே போலீசின் பித்தலாட்டத்தை அறிவுள்ள எவரும் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், உ.பி.மாநில உயர்நீதி மன்றமோ வானிக்கு எதிராக இந்து மதவெறி கொண்ட நஞ்சைக் கக்கியது. சபர்மதி குண்டு வெடிப்பு வழக்கு தவிர, மற்றைய வழக்குகளிலிருந்து விடுதலையாகிவிட்ட தன்னைப் பிணையில் விடக் கோரி அவர் தொடுத்த மேல்முறையீட்டு வழக்கை விசாரித்த அந்நீதிமன்றம், “இத்தகைய நபர்களை விடுவிப்பது சமூகத்தின் நலனுக்கு எதிரானது” எனக் கூறி, பிணை தர மறுத்தது.

சபர்மதி ரயிலில் ஆகஸ்டு 14, 2000 அன்று குண்டு வெடித்தது உண்மை. அந்தக் குண்டு வெடிப்பில் ஒன்பது பயணிகள் இறந்து போனதும் உண்மை. அந்தக் குண்டு வெடிப்பிற்கும் வானிக்கும் தொடர்பில்லை என்பதும் உண்மை. அப்படியேன்றால், அந்தச் சதிச் செயலுக்குத் திட்டம் தீட்ட நடத்தியது யார்? இந்தக் கேள்விக்குள் நீதிமன்றமும் நுழையவில்லை, போலீசும் அக்கறை கொள்ளவில்லை. இதன் மூலம் அந்தக் குண்டு வெடிப்பில் இறந்து போனவர்களுக்கும் நீதி மறுக்கப்பட்டுவிட்டது.

இத்தீர்ப்புக்கு எதிராக உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்தார் வானி. அவ்வழக்கு விசாரணையின் போது, “11 வழக்குகளில் பத்து வழக்குகளில் விடுதலை செய்யப்பட்ட இந்த நபரை, 16 ஆண்டுகளாகச் சிறையில் அடைத்து வைத்திருப்பது அவமானகரமானது” என உச்ச நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி கேஹார் கடிந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், இந்த வார்த்தைகள் தலைமை நீதிபதியிட

மிருந்து அத்துணை எளிதாக வந்துவிடவில்லை.

அவ்விசாரணையின் போது, “ஒரு தனி மனிதனான வானிக்கு, இர்ஷத், அஷ்ரஃப், அப்துல் ஹமீது என்று இத்துணை பெயர்கள் எதற்காக?” என வினவினார் தலைமை நீதிபதி. “அலிகர் பல்கலைக்கழகத்தின் மிகச் சிறந்த ஆராய்ச்சி மாணவனான தனக்கு, இத்துணை பெயர்களைச் சூட்டிய போலீசிடம்தான் அதனை நீங்கள் கேட்க வேண்டும்” என வானி, தனது வழக்குரைஞர் மூலம் அளித்த பதில்தான் நீதிபதிகளின் வாயை அடைத்தது.

இதன் பிறகும் கூட உச்சநீதி மன்றம் வானிக்குப் பிணை வழங்கிவிடவில்லை. “சபர்மதி குண்டு வெடிப்பு வழக்கு விசாரணையை அக்டோபர் 31, 2017-க்குள் முடித்துவிட வேண்டும். அதற்குள் அந்த விசாரணை முடிந்தாலும், முடிவடையாவிட்டாலும், நவம்பர் 1, 2017 அன்று வானியைப் பிணையில் வெளியே விட வேண்டும்” என்ற விநோதமான தீர்ப்பைத்தான் வழங்கியது.

வானி விடுதலையாகியிருக்கலாம். ஆனால், அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட இளமையை, கல்வியை, மனநிம்மதியை யாரால் திருப்பித் தர முடியும்? குல்சார் அகமது வானி ஜூலை 2001-இல் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இந்தப் பதினாறு ஆண்டுகளில் சபர்மதி குண்டு வெடிப்பு வழக்கு தொடர்பாக வெறும் 20 சாட்சிகள்தான் (மொத்த சாட்சிகள் 96) நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதாவது, வழக்கை இழுத்தடிப்பதன் மூலம் வானியைச் சட்டவிரோதமான முறையில் தண்டிப்பது என்பதுதான் நீதிமன்றத்தின், போலீசு அதிகாரிகளின் நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. இந்த வழக்கோடு, வானி மீது மேலும் பத்து பொய் வழக்குகளை ஜோடித்தது, போலீசின் காவி புத்தியையும் கிரி

மாலேகான் குண்டு வெடிப்பு வழக்கில் சிக்க வைக்கப்பட்டு, மின்னர் நிரபராதியென விடுதலை செய்யப்பட்ட (இடமிருந்து) நூருல் ஹுடா, முகம்மது ஜாஹித், ரயீஸ் அகமது, டாக்டர் பரோக் மக்தூமி, டாக்டர் சல்மான் ஃபார்சி, அப்ரார் அகமது.

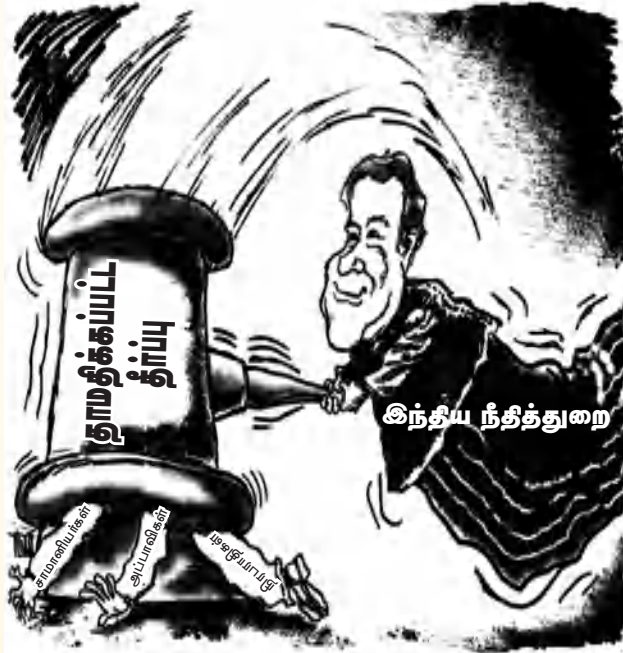
மினல் காலித்தனத்தையும் ஒருசேர எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தீய நோக்கத்தோடு திட்டமிட்டு வானியைக் குற்றவாளியாக்கிய எந்தவொரு போலீசு அதிகாரியும் நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்படவில்லை. மாறாக, அந்த அதிகாரிகள் நாட்டு நலன் கருதித்தான் செயல்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கு வேறெந்த தவறான உள்நோக்கமும் கிடையாது என வக்காலத்து வாங்கி, நீதிமன்றங்களே அதிகாரிகளைக் காப்பாற்றிவிடுகின்றன. போலீசு அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படும் இந்தச் சட்டபூர்வ பாதுகாப்புதான், அப்பாவி முசுலீம் இளைஞர்களைப் பயங்கரவாதிகளாக முத்திரை குத்தி சிறையில் தள்ளும் துணியையும், அகங்காரத்தையும் அவர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. இந்த முப்பது ஆண்டுகளில் இந்த கிரிமினல் போலீசு அதிகாரிகளும், அவர்களுக்கு உடந்தையாக நடந்துகொண்ட நீதிபதிகளும் நாடெங்கும் ஆயிரக்கணக்கான வானிகளின் வாழ்க்கையைச் சிதைத்துச் சின்னாபின்னமாக்கியிருக்கிறார்கள்.

சபர்மதி ரயிலில் ஆகஸ்டு 14, 2000 அன்று குண்டு வெடித்தது உண்மை. அந்தக் குண்டு வெடிப்பில் ஒன்பது பயணிகள் இறந்து போனதும் உண்மை. அந்தக் குண்டு வெடிப்பிற்கும் வானிக்கும் தொடர்பில்லை என்பதும் உண்மை. அப்படியென்றால், அந்தச் சதிச் செயலுக்குத் திட்டம் தீட்டி நடத்தியது யார்? இந்தக் கேள்விக்குள் நீதிமன்றமும் நுழையவில்லை, போலீசும் அக்கறை கொள்ளவில்லை. இதன் மூலம் அந்தக் குண்டு வெடிப்பில் இறந்து போனவர்களுக்கும் நீதி மறுக்கப்பட்டுவிட்டது.

இந்த அமைப்பு முறை தோற்றுப் போய் விட்டதையும், தனது குடிமகனுக்கே எதிராகச் செயல்படுவதையும் எடுத்துக்காட்டும் சான்று இது.

● செல்வம்

இந்திய நீதித்துறை

சகரான்பூர் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது நடத்தப்பட்ட சாதிவெறித் தாக்குதலைக் கண்டித்து டெல்லி ஜந்தர் மந்தர் பகுதியில் பீம் ஆர்மி தலைமையில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டம். (உள்படம்) பீம் ஆர்மி அமைப்பின் நிறுவனர் சந்திரசேகர் ஆசாத் ராவணன்.

எதிராக டில்லி ஜந்தர் மந்தரில் இவர்கள் நடத்திய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கில் தலித் மக்கள், குறிப்பாக இளைஞர்கள் பங்கேற்றனர். உ.பி.யில் தலைமறைவாக இருந்த சந்திரசேகர் ஆசாத் தும் டெல்லி ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்றிருக்கிறார்.

இதற்கிடையில் மே 5 ஆம் தேதியன்று ஷபீர்பூர் என்ற கிராமத்தில் மன்னன் ராணா பிரதாப் சிங்கின் பிறந்த நாள் ஊர்வலத்தை தலித் குடியிருப்பு வழியாக நடத்துவதற்குத் தாக்கூர் சாதியினர் திட்டமிட்டனர். ராணா பிரதாப் சிங்கை இசுலாமியர்களுக்கு எதிரான இந்து வீரனாக ஆர்.எஸ்.எஸ். முன்னிறுத்துகிறது. தாக்கூர் சாதியினரோ, தமது சாதிப் பெருமித்தின் அடையாளமாக ராணாவை முன்னிறுத்துகின்றனர்.

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியில் ராணா பிரதாப் சிங் சிலைக்கு மாலையிடுவதற்கு பூலன் தேவியைச் சுட்டுக்கொன்ற வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்ட குற்றவாளியான தாக்கூர் சாதி வெறியன் ஷேர் சிங் ராணா என்பவனைத் தாக்கூர் சாதியினர் அழைத்திருக்கின்றனர். தலித் மக்களை அச்சுறுத்திப் பணிய வைப்பதுதான் இதன் நோக்கம் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த அச்சுறுத்தலுக்கு தலித் மக்கள் பணிய வில்லை என்பது மட்டுமல்ல, எதிர்த்து மோதியிருக்கின்றனர்.

மே 23 ஆம் தேதியன்று இங்கு மாயாவதி நடத்திய கண்டனப் பேரணிக்கு வந்துவிட்டுத் திரும்பியவர்கள் மீது தாக்கூர் சாதி வெறியர்கள் தொடுத்த தாக்குதலில் தலித் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். அம்மோதலில் தாக்கூர் சாதி இளைஞர் ஒருவரும் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

2014 நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது இசுலாமிய மக்களுக்கு எதிராக மதவெறியைத் தூண்டி விட்டு, உ.பி. யின் பெரும்பான்மை தொகுதிகளைக் கைப்பற்றியது அமித் ஷா - மோடி கிரிமினல் கூட்டணி. சட்டமன்றத் தேர்தலில் அது செல்லுபடியாகாது என்று தெரிந்துவிட்டதால், யாதவ் சாதியினருக்கும், மாயாவதியின் ஜாதவ் (தலித்) சாதியினருக்கும் எதிராகப் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் சாதி உணர்வைத் தூண்டிவிட்டும், பார்ப்பன, தாக்கூர் சாதியினரின் ஆதரவுடனும் தான் பா.ஜ.க. வெற்றி பெற்றது.

அந்த வெற்றி இப்போது பல்லிளிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இசுலாமிய மக்களை எதிரிகளாகக் காட்டி, ஏதோ ஒரு வகையில் இந்து சாதி ஆதிக்க கட்டமைப்பைக் காலத்துக் கேற்ப பேணிக் கொள்ளலாம் என்று சங்க பரிவாரத்தின் சதி

பா.ஜ.க. ஆட்சிக்கு வந்ததையொட்டி ஆதிக்க சாதியினரின் தீமீர் அதிகரித்திருப்பதாகவும், வெளிப்படையாகவே தங்களைச் சாதிரீதியாக இழிவுபடுத்துவதாகவும் இதனை ஒரு கணமும் சகித்துக் கொள்ள இயலாது என்றும் சீறுகிறார்கள் தலித் மக்கள். சாதாரண கிராமத்துப் பெண்கள்கூட அரிஜன் என்று தங்களை அழைப்பதைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள்.

மூளை சிந்திக்கிறது. தேர்தல் நேரத்தில் தற்காலிகமாக அத்தகைய சதிக்கு மக்கள் பலியாகவும் செய்கின்றனர்.

ஆனால் அடுத்த கணமே, சாதி ஆதிக்கம் என்கிற சமூக எதார்த்தம் வேலை செய்யத் தொடங்குகிறது. சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தங்கள் சாதிக்காரன் முதல்வராகியிருப்பதால், தாக்கூர் (ராஜ்புத்) சாதிவெறியர்களுக்கு அதிகார போதை தலைக்கேறிவிட்டது. சகரான்பூர் தாக்குதல் என்பது முதல் நிகழ்வு அல்ல.

தாக்கூர் சாதிப் பெண்ணுக்கு போன் செய்ததாகச் சொல்லி, கடந்த மாச் மாதம் மதுராவிில் தலித் மக்களுக்கு எதிரான தாக்குதல் ஒன்று நடந்தது. தன்னுடைய வீட்டு வாசலில் சாக்கடைக் குழாயை பதிக்காதே என்று தலித் ஒருவர் ஆட்சேபித்ததற்காக, தலித் மக்களுக்கு எதிராகத் துப்பாக்கி குண்டு நடத்தியிருக்கின்றனர் தாக்கூர் சாதி வெறியர்கள். காவித்துணியைப் போர்த்திக்கொண்டு இந்து சாமியார் போல நடத்தாலும், ஆதித்யநாத் தாக்கூர் சாதிச் சங்கத் தலைவன் உண்மையைச் சாதிவெறியர்கள் வெளியே கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள்.

ஆனால், தலித் மக்கள் எதிர்த்து நிற்பதால் தனது வழக்கமான “எச்.ராஜா வேலை”யைத் தொடங்கிவிட்டது சங்கப் பரிவாரம். “பீம் ஆர்மிக்குப் பின்னால் நச்சலைட்டுகள் இருக்கிறார்கள்” என்று சந்தேகிப்பதாக உ.பி. அரசு கூறியிருக்கிறது. இந்தப் பூச்சாண்டிகளுக்கெல்லாம் அஞ்சும் நிலையில் தலித் மக்கள் இல்லை. பா.ஜ.க. ஆட்சிக்கு வந்ததையொட்டி ஆதிக்க சாதியினரின் தீமீர் அதிகரித்திருப்பதாகவும், வெளிப்படையாகவே தங்களைச் சாதிரீதியாக இழிவுபடுத்துவதாகவும் இதனை ஒரு கணமும் சகித்துக் கொள்ள இயலாது என்றும் சீறுகிறார்கள் தலித் மக்கள். சாதாரண கிராமத்துப் பெண்கள்கூட அரிஜன் என்று தங்களை அழைப்பதைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள்.

சென்ற மாதம் இசுலாமியர்களுக்கு எதிராகக் கலவரம் நடத்திய பா.ஜ.க. எம்.பி. ராகவ் லகன்பால் சர்மா, “சகரான் பூரை காஷ்மீராகக் விடமாட்டோம்” என்று முழுக்கம் எழுப்பியிருக்கிறார். தனது நடவடிக்கைகளின் மூலம் சங்கப் பரிவாரம், இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் காஷ்மீராக மாற்றும் பணியை விரைவிலேயே செய்து முடிக்கும்.

● பேகன்

(வினவு தளத்தில் வெளியான இக்கட்டுரை சேர்க்கைகளுடன் வெளியிடப்படுகிறது.)

மாட்டுக்கறியைத் தடுப்பது யார் ?

மொடி அரசை மோதிப்பார் !

ஐன் 1 அன்று மக்கள் அதிகாரம் நடத்திய
தமிழகம் தழுவின மாட்டுக்கறி திருவிழா!

